

Bruxelles, 30.11.2022
COM(2022) 677 final

2022/0396 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, de modificare a
Regulamentului (UE) 2019/1020 și a Directivei (UE) 2019/904 și de abrogare a
Directivei 94/62/CE**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2022) 425 final} - {SWD(2022) 384 final} - {SWD(2022) 385 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Ambalajele sunt necesare pentru protejarea și transportul mărfurilor. Fabricarea ambalajelor este, de asemenea, o activitate economică majoră în UE. Cu toate acestea, abordările în materie de reglementare diferă de la un stat membru la altul, ceea ce creează obstacole care împiedică funcționarea deplină a pieței interne a ambalajelor. Diferențele observate recent se referă, de exemplu, la cerințele de etichetare pentru ambalaje, la abordările privind definirea ambalajelor reciclabile sau reutilizabile, la abordările privind modularea taxelor de răspundere extinsă a producătorilor (REP) și la restricțiile de comercializare pentru anumite formate de ambalaje. Astfel de discrepanțe creează insecuritate juridică pentru întreprinderi, conducând la scăderea investițiilor în ambalaje inovatoare care respectă mediul și în noi modele de afaceri circulare.

De asemenea, ambalajele reprezintă o preocupare esențială pentru mediu. Sectorul ambalajelor este unul dintre principalii utilizatori de materiale prime virgine (40 % din materialele plastice și 50 % din hârtia utilizată în UE sunt destinate ambalajelor) și reprezintă 36 % din deșeurile municipale solide. Utilizarea sporită a ambalajelor, combinată cu rate scăzute de reutilizare și reciclare, împiedică dezvoltarea unei economii circulare cu emisii scăzute de dioxid de carbon. În ultimii ani, ambalajele au avut o creștere mai rapidă decât venitul național brut, ceea ce duce la creșterea emisiilor de CO₂ și a altor emisii, precum și la supraexploatarea resurselor naturale, la pierderea biodiversității și la poluare. Datele furnizate de Eurostat¹ și rapoartele privind datele de piață² indică o utilizare sporită a caracteristicilor de proiectare a ambalajelor care pot inhiba reciclarea. Ambalajele sunt „nereciclabile” atunci când nu pot fi colectate separat sau când prezintă provocări pentru procesele de sortare și reciclare de ultimă generație existente în UE. În perioada 2012-2020, ponderea ambalajelor nereciclabile a crescut semnificativ. În plus, adesea, ambalajele reciclabile din punct de vedere tehnic nu sunt reciclate deoarece procesele necesare pentru colectarea, sortarea și reciclarea lor nu sunt disponibile în practică sau nu sunt eficiente din punctul de vedere al costurilor sau deoarece calitatea producției nu este suficientă pentru a satisface cererea de materii prime secundare de pe piețele finale. În plus, rezultatele preliminare ale celui de-al doilea raport de alertă timpurie al Comisiei arată că multe state membre întâmpină dificultăți în îndeplinirea obiectivelor de reciclare stabilite la articolul 6 din Directiva 94/62/CE.

Strategia industrială pentru Europa³ subliniază importanța pieței interne pentru competitivitatea și prosperitatea UE. Printre obstacolele care împiedică operatorii și publicul larg să beneficieze pe deplin de piața internă se numără normele naționale restrictive și complexe, capacitățile administrative limitate, transpunerea imperfectă a normelor UE și aplicarea lor inadecvată.

¹ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/data/database>.

² Transparency Market Research (2018) Packaging Market - Europe Industry Analysis, Size, Share, Growth, Trends and Forecast, 2018 – 2026, December 2018.

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0102>.

Concluziile Consiliului din decembrie 2020⁴ au salutat intenția Comisiei de a se asigura că toate ambalajele vor fi reutilizabile sau reciclabile într-un mod fezabil din punct de vedere economic până în 2030, reducând volumul de ambalaje, utilizarea în exces a ambalajelor și, astfel, deșeurile de ambalaje. Rezoluția Parlamentului din 10 februarie 2021 referitoare la noul plan de acțiune privind economia circulară⁵ a reiterat acest obiectiv și a invitat Comisia să prezinte o propunere legislativă care să includă măsuri și obiective privind reducerea deșeurilor, cerințe ambițioase pentru a reduce ambalajele excesive - precum și măsuri pentru a crește potențialul de reciclare și a reduce la minimum complexitatea ambalajelor, a crește ponderea conținutului reciclat, a elimina treptat substanțele periculoase și nocive și a promova reutilizarea, fără a compromite siguranța alimentară și standardele de igienă.

În sfârșit, Conferința privind viitorul Europei a demonstrat că cetățenii și organizațiile societății civile din întreaga UE solicită acțiuni ferme în ceea ce privește prevenirea generării de deșeuri, gestionarea deșeurilor de ambalaje și circularitatea ambalajelor prin utilizarea sporită a materialelor reciclate.

O economie circulară a ambalajelor va contribui la decuplarea dezvoltării economice de utilizarea resurselor naturale, la realizarea neutralității climatice până în 2050 și la stoparea pierderii biodiversității, precum și la reducerea dependenței strategice a economiei UE de multe materiale. În plus, aceasta poate avea un impact pozitiv asupra ocupării forței de muncă, inclusiv și în mod specific în economia socială, prin crearea mai multor locuri de muncă de calitate „verzi”, cu condiția să fie puse în aplicare investițiile necesare în competențe⁶ și să se țină seama de particularitățile statelor membre, ale regiunilor și ale tipurilor de muncă.

Deși modificarea Directivei 94/62/CE din 2018 nu a abordat toate deficiențele legate de punerea sa în aplicare, aceasta a inclus trei clauze de revizuire care sunt în curs de punere în aplicare prin prezenta inițiativă.

Prezenta inițiativă actualizează cadrul legislativ al UE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, oferind statelor membre și întreprinderilor un sprijin adecvat pentru a atinge obiectivele de reducere a deșeurilor. Acest sprijin ia forma unui cadru de reglementare armonizat care sprijină investițiile, reduce deșeurile și promovează reciclarea de înaltă calitate, care se va aplica în mod egal în toate statele membre ale UE.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea de regulament actualizează cadrul legislativ al UE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje. Făcând parte integrantă din Pactul verde european⁷ și din noul plan de acțiune al UE privind economia circulară, regulamentul va contribui la strategia de creștere a UE pentru o economie modernă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, curată și

⁴ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/ro/pdf>.

⁵ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_RO.html.

⁶ Agenda pentru competențe în Europa este un plan cincinal menit să ajute cetățenii și întreprinderile să dezvolte competențe mai multe și mai bune în contextul tranzițiilor verzi.
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0274&>.

⁷ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Pactul verde european, COM/2019/640 final.
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>.

competitivă, fără emisii nete de gaze cu efect de seră până în 2050 și cu o creștere economică decuplată de utilizarea resurselor.

Propunerea este în deplină conformitate cu legislația UE în materie de mediu și deșeurii, în special cu Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile⁸, cu Directiva (UE) 2019/904 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului⁹, cu Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene¹⁰ și cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH)¹¹.

De asemenea, aceasta completează propunerile Comisiei de regulamente ale Parlamentului European și ale Consiliului privind expedierile de deșeurii¹², privind un cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile¹³ și Comunicarea Comisiei referitoare la un cadru de politică al UE privind bioplasticele, materialele plastice biodegradabile și compostabile¹⁴.

- **Coerența cu alte politici ale UE**

Inițiativa asigură nediscriminarea între produsele fabricate în UE și produsele importate și este în concordanță cu obligațiile internaționale ale UE în domeniul politicii comerciale.

De asemenea, propunerea urmărește să armonizeze obligațiile de monitorizare și de raportare, inclusiv obligațiile de raportare ale producătorilor în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, pentru a limita sarcina administrativă a statelor membre și a operatorilor economici, în conformitate cu abordarea UE privind o mai bună reglementare¹⁵ și cu verificarea adecvării în materie de raportare și monitorizare¹⁶.

În plus, în conformitate cu angajamentul UE față de Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU, inclusiv față de cele 17 obiective de dezvoltare durabilă (ODD) ale sale, prezenta inițiativă va îmbunătăți punerea în aplicare de către UE a ODD 12.5 prin reducerea semnificativă a producției de deșeurii până în 2030 prin prevenire, reducere, reciclare și reutilizare.

În ceea ce privește cazul specific al deșeurilor de ambalaje din plastic, inițiativa completează, de asemenea, resursa proprie bazată pe plastic nereciclat în conformitate cu Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene.

⁸ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

⁹ JO L 155, 12.6.2019, p. 1.

¹⁰ JO L 424, 15.12.2020, p. 1.

¹¹ JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

¹² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52021PC0709>.

¹³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex%3A52022PC0142>.

¹⁴ https://ec.europa.eu/environment/topics/plastics/bio-based-biodegradable-and-compostable-plastics_en.

¹⁵ SWD(2015) 111 final.

¹⁶ [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2015\)111&lang=en](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2015)111&lang=en).

COM(2017) 312 final.

Această resursă proprie stimulează statele membre să instituie măsuri de reducere a cantității de deșeuri de ambalaje din plastic nereciclate de pe teritoriul lor.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Temeiul juridic al propunerii îl constituie articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

În conformitate cu noua abordare privind produsele anunțată în Pactul verde european¹ și în planul de acțiune privind economia circulară, propunerea acoperă întregul ciclu de viață al ambalajelor. Aceasta urmează abordarea legislației „tradiționale” privind piața internă prin crearea unor condiții armonizate pentru introducerea pe piață a ambalajelor. Cu toate acestea, luând în considerare întregul ciclu de viață al ambalajelor, această abordare a pieței interne se extinde până la sfârșitul ciclului de viață, creând astfel o adevărată piață internă a ambalajelor, fără obstacole în calea liberei circulații și cu condiții egale de producție, comercializare și tratare a deșeurilor în întreaga UE.

Articolul 114 din TFUE constituie temeiul juridic al Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, aflată în vigoare. Acest articol permite UE să armonizeze normele și măsurile administrative în toate statele membre. Acest temei juridic va permite abordarea unei serii de aspecte-cheie ale pieței interne care împiedică aplicarea armonizată a normelor privind ambalajele, inclusiv: (i) cerințe de sustenabilitate, (ii) criteriile armonizate pentru ecomodularea taxelor în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, (iii) cerințe de etichetare armonizate; și (iv) cerințe privind sfârșitul ciclului de viață pentru finalizarea acestei abordări bazate pe ciclul de viață.

Lăsând la latitudinea statelor membre cerințele administrative detaliate, propunerea reglementează aspectele a căror armonizare va împiedica denaturările pieței și va înlătura obstacolele în calea liberei circulații. Un astfel de aspect este răspunderea extinsă a producătorilor, în cazul căreia normele armonizate – inclusiv în ceea ce privește raportarea – vor elimina barierele din calea operatorilor economici care vând ambalaje în mai multe state membre sau în întreaga UE, cauzate de norme diferite de la un stat membru la altul. De asemenea, este necesară stabilirea unui cadru comun pentru sistemele de colectare, garanție și returnare a ambalajelor, precum și pentru sistemele de reutilizare, atât pentru a atinge obiectivele de mediu, cât și pentru a crea condiții egale pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piețele respective. Acest cadru comun va avea un impact major asupra posibilității de reciclare a ambalajelor și asupra disponibilității materiilor prime secundare.

• Subsidiaritate (pentru competență neexclusivă)

Preocupările și problemele de mediu legate de ambalaje (și anume barierele în calea pieței interne și a economiei circulare, cantitățile tot mai mari de deșeuri de ambalaje și alte aspecte negative) nu pot fi abordate în mod suficient de către statele membre în mod individual. Fiind caracterizată de niveluri ridicate ale schimburilor comerciale între statele membre, piața ambalajelor din UE este, în multe privințe, mai degrabă o piață mare decât 27 de piețe individuale. Deși inițiativele naționale abordează unele dintre aceste provocări, ele creează, de asemenea, o fragmentare suplimentară a pieței interne.

Stabilirea unor cerințe comune la nivelul UE va avea o valoare adăugată clară, deoarece va asigura buna funcționare a pieței interne și, prin urmare, condiții de concurență echitabile pentru operatorii economici (de exemplu, producători, furnizori, comercianți cu amănuntul). Având în vedere cerințele și obiectivele stabilite la nivelul UE, tranziția către ambalaje durabile va fi coerentă în toate statele membre, creând o piață eficientă.

- **Proportionalitatea**

Măsurile propuse sunt menite să ofere certitudinea în materie de reglementare necesară pentru a încuraja investițiile la scară largă în soluții de ambalaje durabile. Acestea abordează întregul lanț valoric al ambalajelor, asigurând, totodată, un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane. Obiectivul prezentei inițiative este de a moderniza și consolida cadrul legislativ existent pentru a permite economii de scară prin abordări comune, oferind în același timp industriei și statelor membre flexibilitatea necesară, atunci când acest lucru este necesar pentru inovare sau din cauza circumstanțelor locale.

Pentru unele dintre opțiunile de politică propuse, se consideră că o **abordare graduală** în ceea ce privește consolidarea cerințelor respectă cel mai bine principiul proporționalității. Prin urmare, propunerea include o **creștere treptată** a nivelului de ambiție și a cerințelor, cum ar fi cerința privind sustenabilitatea ambalajelor reciclabile și reanalizarea necesității unor derogări de la limitele de concentrație pentru substanțele care prezintă motive de îngrijorare din anumite materiale de ambalare.

În general, măsurile propuse nu depășesc ceea ce este necesar pentru a asigura conformitatea cu reglementările, garantând în același timp protecția sănătății umane și a mediului.

- **Alegerea instrumentului**

În pofida măsurilor sale concrete, legislația actuală nu și-a atins obiectivele în materie de mediu și de piață internă. Abordările naționale diferite ale anumitor state membre în ceea ce privește transpunerea și măsurile unilaterale de politică în materie de ambalare au condus la cadre de reglementare naționale inegale. Se preconizează că această tendință va continua, având în vedere provocările la adresa sustenabilității ambalajelor, prezentate în raportul de evaluare a impactului, în special cantitățile tot mai mari de deșeuri de ambalaje, barierele în calea circularității ambalajelor și nivelul scăzut de utilizare a conținutului reciclat în ambalajele din plastic. Diversele norme naționale reduc eficacitatea politicii și periclitează instituirea eficace a unei economii circulare.

Deficiențele directivei actuale în materie de reglementare (de exemplu, cerințele esențiale prost concepute pentru ambalare și dificultățile întâmpinate de statele membre în asigurarea respectării acestora) au arătat în mod clar că armonizarea este necesară și că normele armonizate ar trebui să ia forma unui regulament, mai degrabă decât a unei revizuirii a directivei actuale. Pentru a promova în continuare trecerea la o economie circulară și cu emisii scăzute de dioxid de carbon și pentru a elimina barierele din calea pieței interne, este necesar un nou set cuprinzător de soluții de reglementare, inclusiv cerințe specifice pentru întreprinderi. Trecerea la un regulament care să stabilească norme armonizate este susținută cu convingere de toate părțile interesate din mediul de afaceri.

Un regulament va garanta că toate cele 27 de state membre își îndeplinesc obligațiile în același timp și în același mod. Cerințele identice pentru toți actorii de pe piață vor oferi securitatea juridică necesară, vor reduce denaturarea concurenței și vor transmite semnale clare actorilor de pe piață din afara UE care intenționează să introducă produse pe piața UE. De asemenea, Comisia va fi mandatată să elaboreze măsuri de punere în aplicare pentru a detalia suplimentară a regulamentului, dacă este necesar, astfel încât să poată fi stabilite rapid norme comune.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

O verificare a adecvării efectuată în 2014¹⁷ a identificat deficiențe ale cerințelor esențiale pentru ambalaje și a recomandat ca acestea să fie „mai concrete și mai ușor de aplicat”, observând că consolidarea cerințelor esențiale ar fi „un instrument esențial pentru obținerea unei performanțe de mediu mai bune a ambalajelor”. Cu toate acestea, modificarea Directivei 94/62/CE în 2018 nu a abordat în mod direct aceste deficiențe, ci mai degrabă a introdus trei clauze de revizuire: (1) examinarea fezabilității consolidării cerințelor esențiale în vederea, printre altele, a îmbunătățirii proiectării în vederea reutilizării și a promovării reciclării de înaltă calitate, precum și a consolidării punerii lor în aplicare; (2) examinarea fezabilității stabilirii de obiective cantitative privind reutilizarea ambalajelor și a oricăror măsuri suplimentare pentru a promova reutilizarea ambalajelor; și (3) evaluarea eficacității măsurilor care vizează reducerea consumului de pungă de transport din plastic subțire și examinarea altor modalități posibile de realizare a acestui obiectiv. De asemenea, clauzele de revizuire au acordat Comisiei un mandat de a prezenta o propunere legislativă cu privire la aceste aspecte, dacă este cazul.

În aprilie 2020, Comisia a publicat un studiu de evaluare privind eficacitatea cerințelor esențiale pentru ambalaje și deșeurile de ambalaje și propuneri de consolidare¹⁸. Principalele constatări ale evaluării au contribuit la definirea problemei și la elaborarea setului inițial de măsuri pentru evaluarea impactului. Acest studiu a contribuit la evaluarea inițială a impactului publicată de Comisie la 11 iunie 2020¹⁹.

Prezenta propunere include măsuri care abordează problemele identificate în cadrul verificării adecvării și în studiul de evaluare din 2020, precum și alte măsuri identificate în evaluarea impactului și în consultarea extinsă a părților interesate.

- **Consultarea părților interesate**

Evaluarea impactului care însoțește Directiva 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje a implicat o consultare aprofundată a părților interesate pentru a se asigura că au fost prezentate și luate în considerare opiniile unei game largi de organizații. La consultare au contribuit peste 800 de organizații cu peste 1 800 de puncte de contact. Printre metodele specifice și mai ample utilizate pentru consultarea părților interesate s-au numărat: colectarea de feedback cu privire la evaluarea inițială a impactului, un chestionar public, un chestionar pentru statele membre, ateliere online și seminare online, precum și interviuri individuale.

Consultarea privind evaluarea inițială a impactului a generat 110 răspunsuri, iar o consultare publică deschisă²⁰ a generat 425 de răspunsuri. De asemenea, a fost efectuată o consultare

¹⁷ Comisia Europeană (2014), Evaluarea *ex post* a celor cinci directive ale UE privind fluxurile de deșeurile, SWD(2014) 209.

¹⁸ <https://op.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/05a3dace-8378-11ea-bf12-01aa75ed71a1>.

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-Reducerea-cantitatii-de-deșeurile-de-ambalaje-revizuirea-normelor_ro.

²⁰ Reducerea cantității de deșeurile de ambalaje – consultare publică. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-Reducing-packaging-waste-review-of-rules/public-consultation_ro.

specifică pentru a consolida baza de date concrete, care a implicat, printre alte evenimente, colectarea de feedback mai specializat de la grupuri specifice de părți interesate în cursul atelierelor cu părțile interesate. În iunie 2021 au avut loc șase seminare online cu părțile interesate pentru a prezenta și a colecta feedback cu privire la rezultatele intermediare ale studiului. Peste 950 de persoane (din 250 de organizații) au participat la aceste seminare online, iar aproape 100 de organizații au oferit feedback detaliat și documente de poziție. La 30 mai 2022 a avut loc un atelier suplimentar la care au participat 517 participanți, în cursul căruia au intervenit 50 de părți interesate. În paralel, atât consultantul care sprijină evaluarea impactului realizată de Comisie, cât și departamentele relevante ale Comisiei au efectuat consultări specifice suplimentare cu experți din statele membre, părți interesate, ONG-uri și asociații ale consumatorilor.

Majoritatea părților interesate au considerat că evoluțiile tehnologice, economice și sociale justifică crearea unui nou cadru de reglementare privind ambalajele. Majoritatea au convenit, de asemenea, asupra necesității unei armonizări suplimentare a normelor existente și au solicitat un cadru european care să acopere întregul ciclu de viață al ambalajelor și întregul lanț valoric. Multe părți interesate au considerat că acest cadru ar trebui să includă norme comune mai stricte privind sustenabilitatea ambalajelor pentru a asigura funcționarea pieței interne a UE și au subliniat necesitatea unei abordări comune în ceea ce privește definirea posibilității de reciclare a ambalajelor, în special abordarea bazată pe criterii de „proiectare în vederea reciclării”.

Mai precis, reprezentanții industriei au subliniat necesitatea: (i) unui cadru juridic stabil și armonizat care să asigure securitatea investițiilor; (ii) unor condiții de concurență echitabile care să încurajeze producția de ambalaje durabile; și (iii) funcționării eficiente a piețelor de reciclare pentru a îmbunătăți disponibilitatea și calitatea materiilor prime secundare. Reprezentanții societății civile au solicitat punerea în aplicare cu eficacitate a ierarhiei deșeurilor în lanțul valoric al ambalajelor, cu măsuri de stimulare a prevenirii generării de deșeurile de ambalaje și a reutilizării acestora.

Concluziile detaliate ale consultărilor cu părțile interesate se regăsesc în anexa 2 la evaluarea impactului.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Pe lângă consultarea părților interesate, pentru evaluarea impactului au fost utilizate și alte surse de informații esențiale.

Pentru a analiza în continuare diferitele opțiuni, Comisia a angajat consultanți externi în cadrul a două contracte de sprijin²¹. Aceste studii au elaborat „metodologia de modelare a

²¹ Intitulate „Assessment of options for reinforcing the Packaging and Packaging Waste Directive’s essential requirements and other measures to reduce the generation of packaging waste” (Evaluarea opțiunilor pentru consolidarea cerințelor esențiale ale Directivei privind ambalajele și deșeurile de ambalaje și a altor măsuri de reducere a generării de deșeurile de ambalaje) și „Support to the finalisation of the legal proposal and the impact assessment for the review of the Packaging Directive, with new and updated policy measures and information for legislative drafting” (Sprijin pentru finalizarea propunerii legislative și evaluarea impactului pentru revizuirea Directivei privind ambalajele, cu măsuri de politică noi și actualizate și informații pentru elaborarea legislativă).

impactului” și „metodologia de referință”. Cea dintâi este utilizată pentru a modela impactul măsurilor propuse, și anume pentru a modela modificarea fluxurilor de masă, costurile financiare, impactul social și de mediu (asupra ocupării forței de muncă). Cea de a doua (metodologia de referință) oferă o imagine de ansamblu a consumului de deșeuri de ambalaje, a generării și gestionării deșeurilor pentru cele 27 de state membre ale UE. Aceasta include atât tendințele istorice bazate pe datele existente, cât și previziunile viitoare până în 2050. Scenariul de referință este, în esență, un scenariu de menținere a politicilor actuale, și anume o modelare a tendințelor viitoare în care toate politicile și măsurile relevante de la nivelul UE și de la nivel național rămân în vigoare, completate de orice propuneri legislative viitoare din partea Comisiei. Un alt studiu justificativ a fost efectuat de Centrul Comun de Cercetare (JRC) al Comisiei pentru a analiza impactul măsurilor care combină simboluri asupra recipientelor pentru deșeuri cu etichetele corespondente de pe ambalaje (acesta din urmă a fost elaborat în cadrul celor două studii menționate mai sus).

Consultantul și experții săi au colaborat îndeaproape cu departamentele relevante ale Comisiei pe parcursul diferitelor etape ale studiului.

Au fost colectate date și observații suplimentare prin interviuri specifice cu părțile interesate și prin consultări aprofundate cu statele membre.

Posibilele măsuri privind pungile de transport din plastic au fost elaborate pentru prima dată în „Studiul privind punerea în aplicare a Directivei privind pungile din plastic”, combinat cu Studiul preliminar pentru evaluarea fezabilității unor măsuri suplimentare ale UE privind prevenirea generării de deșeuri și punerea în aplicare a Directivei privind pungile din plastic²², iar în cadrul celui de-al doilea studiu de sprijin a fost efectuată o evaluare a impactului măsurilor propuse.

În sfârșit, au fost elaborate măsuri privind ambalajele compostabile în cadrul studiului din 2020 privind „Relevanța produselor și ambalajelor din plastic de consum biodegradabile și compostabile într-o economie circulară”²³. Acest studiu a oferit, de asemenea, o nouă sursă de inspirație pentru Comunicarea Comisiei referitoare la un cadru de politică al UE privind bioplasticul, materialele plastice biodegradabile și compostabile.

- **Evaluarea impactului**

Propunerea se bazează pe o evaluare a impactului. După ce a abordat observațiile Comitetului de control normativ din avizul său negativ din 13 mai 2022 și a efectuat modificările și completările necesare, evaluarea impactului a primit un aviz pozitiv cu rezerve la 30 septembrie 2022.

²² *Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive. Part II, Implementation of Plastic Bags Directive* (Studiul preliminar pentru evaluarea fezabilității unor măsuri suplimentare ale UE privind prevenirea generării de deșeuri și punerea în aplicare a Directivei privind pungile din plastic. Partea II, Punerea în aplicare a Directivei privind pungile din plastic) - Oficiul pentru Publicații al UE (europa.eu).

²³ *Relevance of biodegradable and compostable consumer plastic products and packaging in a circular economy* (Relevanța produselor și ambalajelor din plastic de consum biodegradabile și compostabile într-o economie circulară) - Oficiul pentru Publicații al UE (europa.eu).

Evaluarea impactului a identificat trei probleme principale:

- (1) creșterea nivelului generării de deșeuri de ambalaje²⁴: Directiva 94/62/CE nu a reușit să inverseze această tendință, în pofida dispozițiilor specifice privind reducerea la minimum a ambalajelor. Tendința de creștere a fost accentuată de noile obiceiuri de consum (de exemplu, consumul „la pachet”, creșterea vânzărilor online și a livrărilor la domiciliu);
- (2) obstacole în calea reciclării și reutilizării ambalajelor: printre acestea se numără factori precum utilizarea sporită a caracteristicilor de proiectare a ambalajelor care împiedică reciclarea, creșterea contaminării încrucișate a fluxurilor de reciclare compostabile, substanțele din ambalaje care pot fi periculoase și etichetarea neclară a ambalajelor pentru sortare. Prin urmare, prioritatea reutilizării și reciclării în raport cu valorificarea și depozitarea deșeurilor nu este încă pe deplin pusă în aplicare;
- (3) calitatea scăzută a reciclării ambalajelor din plastic și utilizarea scăzută a materiilor prime secundare: acest lucru limitează capacitatea UE de a reduce utilizarea materialelor prime virgine în ambalajele noi. Disfuncționalitățile pieței și deficiențele cadrului de reglementare actual împiedică rentabilitatea activităților de reciclare și afectează investițiile în tehnologie și logistică de aprovizionare necesare pentru a asigura colectarea, sortarea și reciclarea ambalajelor la un nivel înalt de calitate.

Având în vedere cele de mai sus, obiectivele generale ale prezentei propuneri legislative sunt reducerea impactului negativ asupra mediului al ambalajelor și al deșeurilor de ambalaje, îmbunătățind în același timp funcționarea pieței interne. Obiectivele specifice sunt următoarele: (i) reducerea generării de deșeuri de ambalaje; (ii) promovarea unei economii circulare a ambalajelor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor; și (iii) promovarea utilizării conținutului reciclat în ambalaje.

Evaluarea impactului a compilat toate măsurile posibile pentru analiză, pe baza a trei studii efectuate de un consultant extern, a unor ateliere cu părțile interesate, a unei consultări publice online și a unor interviuri specifice. Măsurile diverse, complexe și adesea interconectate au fost grupate în trei opțiuni de politică, care sunt comparate cu un scenariu de statu-quo. Opțiunile 1-3 sporesc cerințele în ceea ce privește eficacitatea de mediu a acestora, dar și sarcina de punere în aplicare și caracterul lor intruziv, după cum urmează:

- opțiunea 1 stabilește măsuri de creștere a standardizării și stabilește cerințe esențiale mai clare, care tind să fie condiții prealabile pentru măsurile din alte grupuri;
- opțiunea 2 stabilește obiective obligatorii de reducere a deșeurilor, reutilizare pentru anumite sectoare și conținut minim reciclat în ambalajele din plastic, cerințe de asigurare a posibilității totale de reciclare până în 2030 și norme armonizate privind produsele;
- opțiunea 3 stabilește obiective obligatorii mai ridicate decât opțiunea 2 și cerințe suplimentare privind produsele.

²⁴ Producția totală de deșeuri de ambalaje în UE a crescut de la 66 de milioane de tone în 2009 la 78,5 milioane de tone în 2019 (o creștere de 19 %, mai mare decât VNB). Producția anuală de deșeuri de ambalaje în 2018 a fost estimată la 173 kg pe cap de locuitor în UE, ceea ce reprezintă o creștere cu 27 kg față de 2009.

Principalele opțiuni de politică pentru factorii de decizie din cele 27 de state membre ale UE în cele trei domenii de intervenție sunt obiectivele naționale de reducere a deșeurilor, obiectivele de reutilizare pentru operatorii economici din anumite sectoare, măsurile de creștere a posibilității de reciclare și obiectivele privind conținutul reciclat din ambalajele din plastic. Dintre măsurile de facilitare, opțiunile politice remarcabile sunt sistemele obligatorii de garanție-returnare și normele de etichetare pentru a facilita sortarea de către consumatori.

Măsurile cuprinse în fiecare opțiune sunt prezentate în tabelul următor. Pentru a demonstra interconexiunile dintre acestea, măsurile alternative au același număr, de exemplu M2b și M2c. Măsurile privind **principalele opțiuni de politică** sunt marcate cu **caractere aldine**.

Opțiunea 1: O mai bună standardizare și cerințe esențiale mai clare	Opțiunea 2: Obiective obligatorii și cerințe mai stricte	Opțiunea 3: Obiective și cerințe ambițioase
<p>M5: Reducerea la minimum a spațiului liber în ambalaje în anumite sectoare, inclusiv comerțul electronic</p> <p>M1: Actualizarea cerințelor esențiale pentru reducerea la minimum a utilizării în exces a ambalajelor</p> <p>M10a: Revizuirea standardului CEN pentru definirea ambalajelor reutilizabile</p> <p>M19: clarificarea definiției activității de reutilizare în raport cu activitatea de „pregătire” pentru reutilizare”</p>	<p>M8b: Obiective de reutilizare obligatorii pentru anumite grupuri de ambalaje pentru 2030/2040 în anumite sectoare + M19 + M10a + M10b: Definiții și cerințe obligatorii privind formatele ambalajelor reutilizabile stabilite în legislația UE și standarde pentru anumite formate + M10c: Definiție și standarde obligatorii pentru sistemele de reutilizare</p> <p>M7: Eliminarea treptată a ambalajelor evitabile/inutile</p> <p>M2b: Obiectivul obligatoriu de reducere cu 19 % a deșeurilor de ambalaje pe cap de locuitor în 2030 comparativ cu scenariul de referință + M1 + M5</p>	<p>M8c: Obiective obligatorii la nivel înalt de creștere a gradului de reutilizare a ambalajelor până în 2030/2040 în anumite sectoare + M10a + M10b + M10c + M19</p> <p>M2c: Obiectivul obligatoriu de reducere cu 23 % a deșeurilor de ambalaje pe cap de locuitor în 2030 comparativ cu scenariul de referință + M1 + M5 + M7 + M3: Interzicerea, până în 2030, a celor mai grele ambalaje pentru anumite articole, pe baza alternativelor mai ușoare existente</p>
<p>M21a: Toate ambalajele trebuie să fie reutilizabile sau reciclabile până în 2030 – clarificarea cerințelor esențiale și definirea posibilității de reciclare + M21b: Toate ambalajele reutilizabile trebuie să fie reciclabile începând cu 2030</p> <p>M22a: Definiția calitativă a ambalajelor reciclabile</p> <p>M28: Clarificarea caracterului biodegradabil și compostabil și actualizarea cerințelor esențiale respective și a standardului EN 13432</p> <p>M29a: Permitea materialelor plastice compostabile și convenționale pentru anumite tipuri de ambalaje</p>	<p>M22b: Definirea ambalajelor reciclabile pe baza criteriilor de proiectare în vederea reciclării (DfR), completată de procedura de evaluare a posibilității de reciclare și o listă negativă a caracteristicilor ambalajelor nereciclabile + M21a + M21b + M22a + M23: Armonizarea criteriilor de modulare a taxelor REP</p> <p>M29d: Compostare obligatorie pentru anumite tipuri de ambalaje din plastic selectate și facilitarea compostării pentru restul de materiale plastice compostabile sau convenționale + M28</p>	<p>M22c: Definiția cantitativă a ambalajelor reciclabile + M21a + M21b + M22a + M23</p> <p>M29b: Compostare obligatorie pentru toate tipurile de ambalaje din plastic selectate + M28</p>

<p>M37: Definirea conținutului reciclat și a metodei de măsurare</p>	<p>M35em: Obiective ample privind conținutul reciclat din ambalaje din plastic bazate pe sensibilitatea la contact pentru 2030 și 2040 + M37</p>	<p>M35eh: Obiective ample, cu un nivel mai ridicat de ambiție, privind conținutul reciclat din ambalaje din plastic bazate pe sensibilitatea la contact pentru 2030 și 2040 + M37</p>
<p>Mx: Actualizarea etichetării actuale pe bază de materiale: Eliminarea codurilor alfanumerice pentru sortatorii de deșuri</p> <p>M31: Actualizarea definițiilor privind substanțele periculoase</p> <p>M32a: Extinderea informațiilor privind substanțele periculoase</p>	<p>Ma&b: SGR obligatoriu și cerințe minime pentru toate SGR</p> <p>M27c-y: Etichetare armonizată a produselor și a recipientelor pentru deșuri pentru a facilita sortarea de către consumatori (sistem avansat de pictograme nordice) + Mx + Mk: Restricții privind utilizarea etichetelor neclare</p> <p>M12-u: Etichetare armonizată și obligatorie pentru ambalaje reutilizabile</p> <p>M38-j: Criterii de etichetare pentru conținutul reciclat</p> <p>M32b: Notificarea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare din ambalaje + M33a: Restricții privind substanțele în temeiul REACH + M31</p> <p>M40b: Criterii minime obligatorii privind achizițiile publice verzi pentru ambalajele produselor și serviciilor prioritare</p> <p>M42b: Armonizarea sistemului de raportare privind răspunderea extinsă a producătorilor</p> <p>MPCB: Extinderea obligației de raportare privind PCB</p>	<p>Mc: Utilizarea cu prioritate a ambalajelor reciclate din SGR + Ma&b</p> <p>M26cc: Sisteme de colectare a deșeurilor alternative la SGR + Mx + M12-u + M38-j + M27c-y + Mk</p> <p>M32c: Notificarea tuturor substanțelor din ambalaje + M33b: Restricții privind substanțele în temeiul Directivei revizuite privind ambalajele și deșeurile de ambalaje + M31</p> <p>M40c: Criterii minime obligatorii privind achizițiile publice verzi pentru ambalajele tuturor produselor și serviciilor.</p> <p>M34b: Cerința de raportare obligatorie pentru conținutul reciclat pentru toate ambalajele + M42b + MPCB</p>

Pe baza evaluării impactului măsurilor, Comisia este în favoarea opțiunii 2.

Cu toate acestea, a fost efectuată o evaluare diligentă a fiecărui caz în parte pentru a detecta elemente ale măsurilor care nu sunt incluse în opțiunea 2, a căror integrare în opțiunea de politică preferată ar îmbunătăți și mai mult performanța de mediu și fezabilitatea, fiind totuși, în același timp, proporționale.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Măsurile propuse au niveluri diferite ale sarcinii administrative, care ar rezulta în principal din monitorizarea și raportarea conformității, atât pentru autoritățile publice, cât și pentru întreprinderi.

În același timp, prezenta propunere utilizează pe deplin digitalizarea pentru a reduce sarcina administrativă. De exemplu, se preconizează adoptarea de către Comisie a unui act de punere în aplicare pentru a stabili condițiile de identificare a compoziției materialelor ambalajelor prin intermediul tehnologiilor digitale de marcare. De asemenea, se recomandă ca ambalajele reutilizabile să aibă coduri QR sau mijloace echivalente pentru a facilita valorificarea acestora și etichete specifice armonizate care să informeze în mod corespunzător consumatorii cu privire la posibilitatea de reutilizare a ambalajelor și la disponibilitatea sistemelor de reutilizare. În plus, etichetarea armonizată a ambalajelor în vederea sortării de către consumatori ar trebui să îmbunătățească separarea deșeurilor și să reprezinte o simplificare semnificativă pentru operatori.

- **Drepturi fundamentale**

Propunerea nu are consecințe asupra protecției drepturilor fundamentale.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Fișa financiară inclusă prezintă implicațiile bugetare detaliate și resursele umane și administrative necesare pentru prezenta propunere.

Comisia Europeană, în special Direcția Generală Mediu (DG ENV), va fi responsabilă de negocierea regulamentului prin procedura obișnuită de codecizie, precum și de punerea în aplicare generală a acestuia și de adoptarea tuturor actelor de punere în aplicare și a actelor delegate avute în vedere în acesta. Printre alte departamente și agenții care vor furniza contribuții se numără Eurostat, Centrul Comun de Cercetare (JRC) și Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).

Simulările financiare actuale se bazează pe trei posturi de administrator (AD) echivalent normă întreagă numai pentru a realiza: (i) negocierea și punerea în aplicare generală a regulamentului; și (ii) lucrările pregătitoare pentru elaborarea legislației secundare. Se preconizează că sarcinile tehnice vor fi îndeplinite de doi experți naționali detașați în echivalent normă întreagă (având în vedere calendarul preconizat) și de doi agenți contractuali. Costurile cu personalul Comisiei se ridică la un total de 6 537 000 EUR, pe baza celor mai recente grile de salarizare, care sunt puse la dispoziția publicului.

5. ALTE ELEMENTE

• Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare

Propunerea include mai multe dispoziții pentru a îmbunătăți monitorizarea și înțelegerea fluxurilor de ambalaje. Acestea se vor adăuga cerințelor existente de calcul și de raportare pentru statele membre în temeiul Deciziilor 2005/270/CE²⁵ și 2018/896/CE²⁶ ale Comisiei. Aceste decizii vor trebui înlocuite pentru a include cerințe de raportare suplimentare necesare pentru a sprijini monitorizarea și punerea în aplicare pe deplin a cerințelor de fond legate de: (1) pungile de transport din plastic (și anume raportare defalcată și obligatorie și diferite categorii de pungi de transport din plastic); (2) rata de colectare a ambalajelor care fac obiectul obligației de instituire a sistemelor de garanție-returnare; și (3) date referitoare la categorii specifice de ambalaje, care sunt necesare pentru a dezvolta metodologia de evaluare a posibilității de reciclare a ambalajelor.

Pentru a sprijini monitorizarea răspunderii extinse a producătorilor (REP) la nivelul statelor membre și a armoniza cerințele în materie de REP pentru a le face mai eficace în întreaga UE, prezenta inițiativă propune, de asemenea, o cerință de înregistrare pentru operatorii economici (producători) și organizațiile lor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor atunci când pun la dispoziție ambalaje pe o piață a unui stat membru pentru prima dată. Aceasta este însoțită de cerințe armonizate de raportare către autoritățile naționale a datelor referitoare la aceste ambalaje. Acest lucru va reduce sarcina administrativă a producătorilor care trebuie în prezent să se adapteze la cerințele naționale din ce în ce mai divergente privind raportarea REP și va permite statelor membre să își îndeplinească obligațiile de raportare și să furnizeze nivelul necesar de granularitate a datelor pentru a sprijini viitoarele ajustări ale politicilor, în special în ceea ce privește posibilitatea de reciclare a ambalajelor.

Propunerea limitează raportarea datelor privind obiectivele de reutilizare și de reumplere la cele prezentate autorităților competente de operatorii economici care au această obligație; nu se are în vedere nicio raportare suplimentară către Comisie. Normele de calcul vor fi adoptate de Comisie prin acte de punere în aplicare.

• Explicare detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii

Capitolul I stabilește dispozițiile generale.

Articolul 1 stabilește obiectul prezentului regulament. Acesta explică faptul că introduce cerințe pe parcursul întregului ciclu de viață al ambalajelor în ceea ce privește durabilitatea mediului și etichetarea, pentru a permite introducerea pe piață a ambalajelor, precum și cerințe privind răspunderea extinsă a producătorilor, colectarea, tratarea și reciclarea deșeurilor de

²⁵ Decizia 2005/270/CE a Comisiei din 22 martie 2005 de stabilire a tabelor corespunzătoare sistemului de baze de date în conformitate cu Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaj, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/665 a Comisiei din 17 aprilie 2019 (text consolidat JO L 112, 26.4.2019, p. 26).

²⁶ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/896 a Comisiei din 19 iunie 2018 de stabilire a metodologiei utilizate pentru calcularea consumului anual de pungi de transport din plastic subțire și de modificare a Deciziei 2005/270/CE (JO L 160, 25.6.2018, p. 6).

ambalaje. În acest articol se explică faptul că prezentul regulament contribuie la funcționarea eficientă a pieței interne, urmărind în același timp obiectivele de mediu în ceea ce privește prevenirea sau reducerea impactului negativ al ambalajelor și al deșeurilor de ambalaje asupra mediului și a sănătății umane. Astfel, regulamentul contribuie la tranziția către o economie circulară în conformitate cu ierarhia deșeurilor.

Articolul 2 prevede că prezentul regulament se aplică tuturor ambalajelor, indiferent de materialul utilizat, precum și tuturor deșeurilor de ambalaje.

Articolul 3 stabilește definițiile necesare în sensul prezentului regulament. O parte dintre aceste definiții sunt preluate din noul cadru legislativ [Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și Decizia nr. 768/2008/CE], din directiva abrogată privind ambalajele și deșeurile de ambalaje sau din legislația de existentă a Uniunii (cum ar fi Directiva-cadru privind deșeurile și Regulamentul privind supravegherea pieței). Este introdus un set de definiții noi, în special pentru a pune în aplicare principalele măsuri ale prezentei inițiative, cu accent pe ambalajele reciclabile, utilizarea conținutului reciclat în ambalajele din plastic, ambalajele reutilizabile și prevenirea generării de deșeurile de ambalaje.

Articolul 4 stabilește principiul liberei circulații pe piața unică a ambalajelor care respectă cerințele de sustenabilitate și cerințele de etichetare prevăzute în prezentul regulament.

Capitolul II conține cerințe de sustenabilitate pentru ambalaje.

Articolul 5 stabilește cerințe pentru substanțele din ambalaje, în special o restricție privind nivelul concentrației de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate care să reducă nivelul acestei restricții, precum și să stabilească derogări de la aceasta.

Articolul 6 impune ca ambalajele să fie reciclabile și stabilește cerințele care vor trebui îndeplinite într-o abordare în două etape. Începând cu 1 ianuarie 2030, ambalajele vor trebui să respecte criteriile de proiectare în vederea reciclării și, începând cu 1 ianuarie 2035, cerințele vor fi ajustate în continuare pentru a se asigura că ambalajele reciclabile sunt, de asemenea, colectate, sortate și reciclate în mod suficient și eficace („reciclate la scară largă”). Criteriile de proiectare a reciclării și metodologia de evaluare a reciclării ambalajelor la scară largă vor fi stabilite în acte delegate care urmează să fie adoptate de Comisie. Aplicarea diferită a acestor dispoziții este necesară pentru a adopta legislația necesară care detaliază cerințele privind posibilitatea de reciclare și pentru a acorda suficient timp industriei în vederea adaptării la noile norme. Această dispoziție stabilește, de asemenea, regula conform căreia contribuțiile financiare care trebuie plătite de producători pentru a-și respecta obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor sunt modulate pe baza claselor de performanță în ceea ce privește posibilitatea de reciclare din cadrul criteriilor de proiectare în vederea reciclării, care vor fi actualizate pentru a include praguri privind posibilitatea de reciclare la scară largă care urmează să fie aplicate începând din 2035. În sfârșit, se stabilesc norme specifice pentru ambalajele inovatoare pentru care cerințele privind posibilitatea de reciclare trebuie să fie documentate numai după cinci ani de la prima introducere a acestora pe piață. În plus, ambalajele primare care corespund definiției ambalajului primar de la articolul 4 punctul 25 din Regulamentul (UE) 2019/6, precum și ambalajele din plastic pentru produse sensibile la contact ale dispozitivelor medicale care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2017/745 și ale dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro* care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2017/746 sunt exceptate de la cerințele privind posibilitatea de reciclare stabilite în temeiul prezentului articol până în 2034, pentru a ține seama de considerentele privind sănătatea umană și animală și siguranța.

Articolul 7 prevede că, începând cu 1 ianuarie 2030, ambalajele din plastic trebuie să conțină o anumită cantitate minimă de conținut reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum, pe unitate de ambalaj din plastic; ambalajele specifice au fost exceptate, după caz. Aceste cantități cresc până la 1 ianuarie 2040, iar derogările ar trebui revizuite. Comisia va adopta un act de punere în aplicare pentru a stabili metodologia de calcul și verificarea procentului de conținut reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum și formatul documentației tehnice aferente. Această dispoziție împuternicește, de asemenea, Comisia să adopte acte delegate pentru a modifica procentul minim de conținut reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum.

Articolul 8, coroborat cu definiția de la articolul 3, definește condițiile în care ambalajele pot fi considerate compostabile și prevede că filtrele de cafea sub formă de capsule, etichetele adezive aplicate pe fructe și legume și pungile de transport din plastic foarte subțire trebuie să fie compostabile în termen de 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Cu excepția pungilor de transport din plastic subțire, alte ambalaje pentru care s-a acordat o flexibilitate statelor membre, sunt eligibile pentru reciclarea materialelor. De asemenea, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a modifica lista ambalajelor care trebuie să fie compostabile.

Articolul 9 prevede că greutatea și volumul ambalajelor trebuie reduse la minimum, ținând seama în mod corespunzător de siguranța și funcționalitatea ambalajelor. Respectarea acestei obligații se dovedește prin documentația tehnică.

Articolul 10 stabilește cerințele pentru ambalajele reutilizabile. Una dintre cerințe este, de exemplu, ca ambalajele să fie concepute, proiectate și introduse pe piață cu scopul de a fi reutilizate sau reumplute de un număr maxim de ori. Ambalajele reutilizabile trebuie, de asemenea, să facă parte dintr-un sistem de reutilizare care respectă condițiile minime stabilite în anexa VI la prezentul regulament.

Capitolul III stabilește cerințele privind etichetarea, marcarea și informarea.

Articolul 11 impune ca ambalajele să fie marcate cu o etichetă care să conțină informații privind materialele din compoziția sa, pentru a facilita sortarea de către consumatori. Aceleași etichete se aplică pe recipientele pentru deșeuri, astfel încât consumatorul să poată identifica cu ușurință calea adecvată de eliminare (*articolul 12*). Eticheta armonizată este concepută, de asemenea, pentru a informa, la alegerea fabricantului, cu privire la conținutul reciclat din ambalajele din plastic. Ambalajele reutilizabile trebuie să poarte un cod QR sau un alt tip de suport de date care să permită accesul la informațiile relevante care facilitează reutilizarea acestora. Comisia este împuternicită să stabilească, prin acte de punere în aplicare, cerințe și formate de etichetare armonizate pentru ambalaje și recipientele pentru deșeuri, precum și pentru identificarea materialelor din compoziția ambalajelor prin intermediul tehnologiilor digitale de marcare.

Capitolul IV stabilește obligațiile operatorilor economici, iar dispozițiile sunt în cea mai mare parte dispoziții standard din Decizia 768/2008/CE²⁷. Cu toate acestea, merită menționate articolul 14 și articolele 21-28.

²⁷ Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru

Articolul 14 impune furnizorilor de ambalaje sau de materiale de ambalare să furnizeze fabricantului toate informațiile și documentele necesare pentru ca fabricantul să demonstreze conformitatea ambalajului.

Articolul 21 prevede că operatorii economici care furnizează produse distribuitorilor finali sau utilizatorilor finali în ambalaje grupate, pentru transport sau pentru comerț electronic trebuie să se asigure că raportul dintre spațiul gol din ambalaj și produsul (produsele) ambalat(e) este de maximum 40 %.

Articolul 22 prevede că operatorii economici nu ar trebui să introducă pe piață ambalaje în formatele și în scopurile enumerate în anexa V la regulament. Comisia este împuternicită să modifice această listă prin adoptarea unui act delegat.

Articolele 23 și 24 impun ca operatorul economic care introduce pe piață ambalaje reutilizabile să asigure existența unui sistem de reutilizare a ambalajelor respective. De asemenea, operatorii economici care utilizează ambalaje reutilizabile instituie un sistem de reutilizare a acestor ambalaje sau participă la un astfel de sistem. Cerințele privind sistemul de reutilizare și de recondiționare a ambalajelor reutilizabile sunt prevăzute în anexa VI la regulament.

Articolul 25 impune operatorilor economici care oferă produse spre cumpărare prin reumplere să furnizeze anumite informații utilizatorilor finali și să asigure conformitatea stațiilor de reumplere cu cerințele prevăzute în anexa VI partea C.

Articolul 26 stabilește o serie de obiective privind reutilizarea și reumplerea pentru diferite sectoare și formate de ambalaje. De asemenea, acesta stabilește derogări de la obligația de a îndeplini obiectivele privind reutilizarea și reumplerea. Comisia poate adopta acte delegate care să stabilească obiective mai specifice în materie de reutilizare și derogări suplimentare.

Articolele 27 și 28 stabilesc normele privind calcularea atingerii diferitelor obiective de reutilizare și de reumplere prevăzute la articolul 26 și privind raportarea către autoritatea competentă cu privire la obiectivele respective. Până la 31 decembrie 2028, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește normele detaliate de calcul și metodologia privind obiectivele prevăzute la articolul 26.

Capitolul V (articolul 29) prevede că, până la 31 decembrie 2025, consumul anual de pungi de transport din plastic subțire nu poate depăși 40 de astfel de pungi pe persoană. Statele membre pot exclude de la obligația de a îndeplini obiectivul privind pungile de transport din plastic foarte subțire, care sunt necesare din motive de igienă sau sunt furnizate ca ambalaje de vânzare pentru alimente în vrac pentru a preveni risipa de alimente.

Capitolul VI privind conformitatea ambalajelor constă, în cea mai mare parte, în dispoziții standard din Decizia 768/2008/CE privind modul de evaluare a conformității ambalajelor. Acesta se referă la:

- utilizarea unor metode fiabile, exacte și reproductibile pentru încercări, măsurători și calcule (*articolul 30*);

comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (JO L 218, 13.8.2008, p. 82).

- standarde armonizate care oferă o prezumție de conformitate (*articolul 31*);
- posibilitatea Comisiei de a adopta specificații tehnice comune în cazul în care nu sunt disponibile standarde armonizate (*articolul 32*);
- procedura de evaluare a conformității (*articolul 33*); și
- declarația de conformitate UE (*articolul 34*).

Capitolul VII se referă la gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje.

Articolul 35 impune statelor membre să desemneze o autoritate competentă pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării obligațiilor care decurg din articolele 29-26 și din capitolul VII.

Articolul 36 se referă la raportul de alertă timpurie, care urmează să fie elaborat de Comisie în cooperare cu Agenția Europeană de Mediu, cu privire la progresele înregistrate în atingerea obiectivelor prevăzute la articolele 38 și 46.

Articolul 37 impune statelor membre să introducă un capitol privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje în planurile lor de gestionare a deșeurilor, astfel cum se prevede la articolul 28 din Directiva 2008/98/CE.

Articolul 38 impune fiecărui stat membru să reducă treptat deșeurile de ambalaje generate pe cap de locuitor în comparație cu deșeurile de ambalaje generate pe cap de locuitor în 2018, cu 5 % până în 2030, cu 10 % până în 2035 și cu 15 % până în 2040. Statele membre pun în aplicare măsuri, cum ar fi instrumente economice și alte măsuri, pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, pentru a preveni generarea de deșuri de ambalaje și pentru a reduce la minimum impactul ambalajelor asupra mediului.

Articolul 39 prevede obligația statelor membre de a institui un registru care să servească la monitorizarea respectării de către producătorii de ambalaje a cerințelor prevăzute în capitolul VII. Producătorii, organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor în cazul în care o astfel de organizație a fost desemnată de un producător sau reprezentantul desemnat pentru răspunderea extinsă a producătorilor se înregistrează în registrul statului membru în care producătorul pune la dispoziție ambalaje pentru prima dată. Producătorii care nu sunt înregistrați nu pun la dispoziție ambalaje pe piața unui stat membru.

Articolul 40 prevede că producătorii care pun la dispoziție ambalaje pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru vor avea răspunderea extinsă a producătorilor pentru ambalajele lor, în conformitate cu articolele 8 și 8a din Directiva 2008/98/CE.

Articolul 41 se referă la organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor. În cazul în care există mai multe organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, trebuie să se asigure că acestea își îndeplinesc obligațiile pe întreg teritoriul unui stat membru.

Articolul 42 impune producătorilor sau unei organizații desemnate care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să solicite o autorizație din partea autorității competente.

Articolul 43 impune statelor membre să se asigure că sunt instituite sisteme care să permită returnarea și/sau colectarea tuturor ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje de la consumatori, de la alt utilizator final sau din fluxul de deșuri.

Articolul 44 prevede un sistem de garanție-returnare (SGR) pentru sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi cu o capacitate de până la trei litri și pentru recipientele din metal și aluminiu de unică folosință pentru băuturi cu o capacitate de până la trei litri. Propunerea prevede, de asemenea, derogări de la această regulă. Până la 1 ianuarie 2029, statele membre

trebuie să se asigure că toate SGR respectă cerințele minime prevăzute în anexa X. Statele membre sunt, de asemenea, autorizate să includă sticla în SGR și ar trebui să se asigure că, atunci când acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, SGR pentru ambalaje de unică folosință, în special pentru recipientele de unică folosință din sticlă pentru băuturi, sunt de asemenea disponibile pentru ambalajele reutilizabile.

Articolul 45 impune statelor membre să ia măsuri pentru a încuraja extinderea sistemelor care permit reutilizarea. Astfel de măsuri pot fi, de exemplu, utilizarea sistemelor de garanție-returnare pentru ambalaje care nu sunt vizate de sistemele de garanție-returnare prevăzute la articolul 44.

Articolul 46 stabilește obiective de reciclare a deșeurilor de ambalaje pe care statele membre trebuie să le îndeplinească până la 31 decembrie 2025 și până la 31 decembrie 2030, care sunt identice cu cele din Directiva 94/62/CE. În cazul în care statele membre amână termenele pentru atingerea obiectivelor pentru 2025, acestea trebuie să prezinte un plan de punere în aplicare în conformitate cu anexa XI. Comisia poate solicita unui stat membru să își revizuiască planul de punere în aplicare.

Articolele 47 și 48 stabilesc normele privind calcularea îndeplinirii obiectivelor de reciclare prevăzute la articolul 46 alineatul (1).

Articolul 49 impune producătorilor sau organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să pună la dispoziție informații privind prevenirea și gestionarea deșeurilor de ambalaje pentru ambalajele pe care le furnizează pe teritoriul unui stat membru.

Articolul 50 se referă la raportarea pentru fiecare an calendaristic de către statele membre către Comisie cu privire la:

- atingerea obiectivelor de reciclare;
- consumul de pungi de transport din plastic foarte subțire, subțire și gros;
- rata de colectare a ambalajelor care fac obiectul obligației de instituire a sistemelor de garanție-returnare și
- ambalajele introduse pe piață și ratele de reciclare pentru formatele/tipurile de ambalaje, astfel cum se indică în anexa II partea 3 tabelul 3.

Articolul 51 stabilește norme pentru bazele de date privind ambalajele și informațiile pe care acestea trebuie să le conțină.

Capitolul VIII se referă la procedurile de salvagardare și se bazează pe dispoziții standard.

Capitolul IX (articolul 57) se referă la achizițiile publice verzi și, mai precis, la posibilitatea Comisiei de a adopta acte delegate pentru a stabili cerințe aplicabile contractelor de achiziții publice (de exemplu, specificații tehnice, criterii de selecție, criterii de atribuire etc.), pe baza cerințelor de sustenabilitate prevăzute în prezentul regulament.

Capitolul X este un capitol standard cu articole privind actele delegate (*articolul 58*) și actele de punere în aplicare (*articolul 59*).

Capitolul XI stabilește modificările aduse Regulamentului (UE) 2019/1020 și Directivei (UE) 2019/904.

Capitolul XII este un capitol standard privind dispozițiile finale, cu articole privind sancțiunile (*articolul 62*), privind efectuarea unei evaluări a regulamentului la opt ani de la adoptare (*articolul 63*) și privind abrogarea și dispozițiile tranzitorii (*articolul 64*).

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, de modificare a
Regulamentului (UE) 2019/1020 și a Directivei (UE) 2019/904 și de abrogare a
Directivei 94/62/CE**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,
având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Produsele au nevoie de ambalaje pentru a fi protejate și ușor de transportat din locul unde sunt fabricate până la locul în care sunt utilizate sau consumate. Prevenirea barierelor în calea pieței interne a ambalajelor este esențială pentru funcționarea pieței interne a produselor. Normele fragmentate și cerințele vagi generează costuri suplimentare pentru operatorii economici.
- (2) În plus, ambalajele utilizează cantități mari de materiale prime virgine (40 % din materialele plastice și 50 % din hârtia utilizată în Uniune sunt destinate ambalajelor) și reprezintă 36 % din deșeurile municipale solide³. Nivelurile ridicate și în continuă creștere ale ambalajelor generate, precum și nivelurile scăzute de reutilizare și reciclarea deficitară reprezintă obstacole semnificative în calea realizării unei economii circulare cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Din aceste motive, prezentul regulament ar trebui să stabilească norme pe parcursul întregului ciclu de viață al ambalajelor, contribuind la funcționarea eficientă a pieței interne prin

¹ JO C [...], [...], p. [...].

² JO C [...], [...], p. [...].

³ Eurostat, Statistici privind deșeurile de ambalaje: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Packaging_waste_statistics.

armonizarea măsurilor naționale, prevenind și reducând totodată efectele dăunătoare ale ambalajelor și ale deșeurilor de ambalaje asupra mediului și a sănătății umane. Prin stabilirea de măsuri în conformitate cu ierarhia deșeurilor, acesta ar trebui să contribuie la tranziția către o economie circulară.

- (3) Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴ stabilește cerințe pentru statele membre privind ambalajele, cum ar fi cerințele esențiale, care se referă la compoziția ambalajelor și la natura refolosibilă și recuperabilă a acestora, precum și la obiective de valorificare și reciclare.
- (4) În 2014, o verificare a adecvării Directivei 94/62/CE⁵ a recomandat adaptări ale cerințelor esențiale astfel încât acestea să fie „mai concrete și mai ușor de aplicat” și pentru a le consolida, iar acestea au fost considerate un instrument-cheie pentru obținerea unei performanțe de mediu mai bune a ambalajelor.
- (5) În conformitate cu Pactul verde⁶, noul Plan de acțiune privind economia circulară (CEAP)⁷ se angajează să consolideze cerințele esențiale pentru ambalaje, astfel încât toate ambalajele să devină reutilizabile sau reciclabile până în 2030, și să ia în considerare alte măsuri pentru reducerea ambalării (excesive) și a deșeurilor de ambalaje, pentru stimularea proiectării ambalajelor pentru a fi reutilizate și reciclate, pentru reducerea complexității materialelor de ambalare și pentru introducerea de cerințe privind conținutul de materiale reciclate din ambalajele din plastic. Acesta impune Comisiei să evalueze fezabilitatea unei etichetări la nivelul UE care să faciliteze separarea corectă a deșeurilor de ambalaje la sursă.
- (6) Ambalajele din plastic sunt materialele cu cea mai mare intensitate a emisiilor de dioxid de carbon și, în ceea ce privește utilizarea combustibililor fosili, reciclarea deșeurilor de plastic este de aproximativ cinci ori mai bună decât incinerarea cu valorificare energetică⁸. La fel cum se afirmă în Strategia europeană pentru materialele plastice⁹, CEAP se angajează să sporească utilizarea de materiale plastice reciclate și să contribuie la o utilizare mai sustenabilă a materialelor plastice. Bugetul Uniunii și sistemul de resurse proprii contribuie la reducerea poluării cauzate de deșeurile de ambalaje din plastic¹⁰. Începând cu 1 ianuarie 2021,

⁴ Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

⁵ Comisia Europeană (2014), Evaluarea *ex post* a celor cinci directive ale UE privind fluxurile de deșuri, SWD(2014) 209.

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>.

⁷ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=COM:2020:98:FIN&WT.mc_id=Twitter.

⁸ Amadei A., Ardente F., Garcia-Gutierrez P., Klenert D., Nessi S., Tonini D., Tosches D., Saveyn H. (2022), *Environmental and economic assessment of plastic waste recycling, Mechanical, physical and chemical recycling technologies* (Evaluare de mediu și economică a reciclării deșeurilor de plastic, Tehnologii de reciclare mecanică, fizică și chimică), în curs de publicare.

⁹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „O strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară”, COM(2018) 28 final.

¹⁰ Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom (JO L 424, 15.12.2020, p. 1).

Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene a introdus o contribuție națională proporțională cu greutatea deșeurilor de ambalaje din plastic nereciclate din fiecare stat membru. Această resursă proprie face parte din stimulentele pentru reducerea consumului de produse din plastic de unică folosință, pentru stimularea reciclării și a economiei circulare.

- (7) În concluziile sale din decembrie 2020¹¹, Consiliul a subliniat că revizuirea Directivei 94/62/CE ar trebui să actualizeze și să stabilească dispoziții mai concrete, mai eficiente și mai ușor de pus în aplicare pentru a facilita ambalajele durabile pe piața internă și pentru a reduce la minimum complexitatea ambalajelor, pentru a promova soluții fezabile din punct de vedere economic, pentru a îmbunătăți posibilitățile de reutilizare și de reciclare, precum și pentru a reduce la minimum substanțele care prezintă motive de îngrijorare din materialele de ambalare, acordând o atenție deosebită materialelor din care sunt fabricate ambalajele alimentare și pentru a prevedea etichetarea ambalajelor într-un mod ușor de înțeles, pentru a informa consumatorii cu privire la posibilitatea de reciclare a acestora și la locul unde trebuie eliminate deșeurile pentru a facilita sortarea și reciclarea.
- (8) Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la noul Plan de acțiune privind economia circulară¹² a reiterat obiectivul de a garanta ca toate ambalajele să fie reutilizabile sau reciclabile într-un mod viabil din punct de vedere economic până în 2030 și a solicitat Comisiei să prezinte o propunere legislativă, care să includă măsuri și obiective privind reducerea deșeurilor și să prevadă introducerea unor cerințe indispensabile ambițioase în Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, cu scopul de a reduce ambalajele excesive, inclusiv în cadrul comerțului electronic, a crește potențialul de reciclare și a reduce la minimum complexitatea ambalajelor, a crește ponderea conținutului reciclat, a elimina treptat substanțele periculoase și nocive și a promova reutilizarea.
- (9) Prezentul regulament completează Regulamentul [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile]¹³, în cadrul căruia ambalajele nu sunt abordate ca o categorie specifică de produse. Cu toate acestea, ar trebui reamintit faptul că, în ceea ce privește anumite produse, actele delegate adoptate în temeiul Regulamentului [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile] pot stabili cerințe suplimentare sau mai detaliate pentru ambalajele acestora, în special în ceea ce privește reducerea la minimum a ambalajelor atunci când proiectarea sau reproiectarea produselor poate conduce la ambalaje cu impact mai redus asupra mediului.
- (10) Prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor ambalajelor introduse pe piață în Uniune și tuturor deșeurilor de ambalaje, indiferent de tipul ambalajului sau de materialul utilizat. Din motive de claritate juridică, definiția ambalajelor din

¹¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/ro/pdf>.

¹² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_RO.html.

¹³ https://commission.europa.eu/energy-climate-change-environment/standards-tools-and-labels/products-labelling-rules-and-requirements/sustainable-products/ecodesign-sustainable-products_ro.

Directiva 94/62/CE anterioară ar trebui restructurată fără a modifica substanța. Ambalajele de vânzare, ambalajele grupate și ambalajele pentru transport ar trebui definite separat, evitându-se duplicarea terminologiei. În consecință, ambalajele de vânzare corespund ambalajelor primare, ambalajele grupate corespund ambalajelor secundare și ambalajele pentru transport corespund ambalajelor terțiare.

- (11) Un articol care face parte integrantă dintr-un produs și care este necesar pentru a conține, susține sau conserva produsul pe toată durata sa de viață și în cazul în care toate elementele sunt destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună, nu ar trebui să fie considerat ambalaj, având în vedere că funcționalitatea sa este legată în mod intrinsec de faptul că face parte din produs. Cu toate acestea, având în vedere comportamentul de eliminare al consumatorilor în ceea ce privește pliculețele de ceai și de cafea, precum și unitățile sistemelor de cafea sau de ceai în doză unică, care, în practică, sunt eliminate împreună cu produsul rezidual, conducând la contaminarea fluxurilor compostabile și de reciclare, aceste articole specifice ar trebui tratate ca ambalaje. Acest lucru este în conformitate cu obiectivul de a spori colectarea separată a biodeșeurilor, astfel cum se prevede la articolul 22 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁴. În plus, pentru a asigura coerența în ceea ce privește obligațiile financiare și operaționale la sfârșitul ciclului de viață, toate unitățile sistemelor de cafea sau de ceai în doză unică necesare pentru păstrarea ceaiului sau a cafelei ar trebui tratate ca ambalaje.
- (12) În conformitate cu ierarhia deșeurilor prevăzută la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE și cu abordarea bazată pe ciclul de viață pentru a obține cel mai bun rezultat global din punctul de vedere al mediului, măsurile prevăzute în prezentul regulament vizează reducerea cantității de ambalaje introduse pe piață în ceea ce privește volumul și greutatea lor, precum și prevenirea generării de deșeurile de ambalaje, în special prin reducerea la minimum a ambalajelor, evitarea ambalajelor acolo unde nu sunt necesare și creșterea gradului de reutilizare a ambalajelor. În plus, măsurile vizează creșterea gradului de utilizare a conținutului reciclat în ambalaje, în special în ambalajele din plastic în care gradul de utilizare a conținutului reciclat este foarte scăzut, precum și rate mai ridicate de reciclare pentru toate ambalajele și o calitate ridicată a materiilor prime secundare rezultate, reducând în același timp alte forme de valorificare și eliminare finală.
- (13) Ambalajele ar trebui să fie proiectate, fabricate și comercializate astfel încât să permită reutilizarea sau reciclarea lor de înaltă calitate și să reducă la minimum impactul lor asupra mediului pe parcursul întregului ciclu de viață al acestora și al produselor pentru care au fost concepute.
- (14) În conformitate cu obiectivele Planului de acțiune privind economia circulară¹⁵ și ale Strategiei pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice¹⁶ și

¹⁴ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

¹⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor Un nou Plan de acțiune privind economia circulară Pentru o Europă mai curată și mai competitivă COM(2020) 98 final.

pentru a asigura buna gestionare a substanțelor chimice pe parcursul întregului lor ciclu de viață și tranziția către o economie fără substanțe toxice și circulară și având în vedere relevanța ambalajelor în viața de zi cu zi, este necesar ca prezentul regulament să abordeze impactul asupra sănătății umane și asupra mediului și asupra performanței mai ample în materie de sustenabilitate, inclusiv circularitatea, care rezultă din impactul substanțelor care prezintă motive de îngrijorare asupra întregului ciclu de viață al ambalajelor, de la fabricare la utilizare și la sfârșitul ciclului de viață, inclusiv gestionarea deșeurilor.

- (15) Ținând seama de progresul științific și tehnologic, ambalajele ar trebui proiectate și fabricate astfel încât să se limiteze prezența anumitor metale grele și a altor substanțe care prezintă motive de îngrijorare, în compoziția lor. Astfel cum se menționează în Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice, substanțele care prezintă motive de îngrijorare trebuie reduse la minimum și înlocuite pe cât posibil, eliminându-le treptat pe cele mai dăunătoare pentru utilizări neesențiale în societate, în special în produsele de consum. În consecință, substanțele care prezintă motive de îngrijorare în calitate de componente ale materialelor de ambalaje sau ale oricăruia dintre componentele ambalajului ar trebui reduse la minimum, cu scopul de a se asigura că ambalajele, precum și materialele reciclate din ambalaje nu au efecte adverse asupra sănătății umane sau asupra mediului, pe parcursul întregului lor ciclu de viață.
- (16) În conformitate cu Planul de acțiune privind reducerea la zero a poluării¹⁷, politicile Uniunii ar trebui să se bazeze pe principiul conform căruia măsurile preventive ar trebui luate la sursă. În Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice, Comisia subliniază că Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁸ și Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹ ar trebui consolidate ca elemente fundamentale pentru reglementarea substanțelor chimice în Uniune, iar acestea ar trebui completate cu abordări coerente pentru evaluarea și gestionarea substanțelor chimice în legislația sectorială existentă. Prin urmare, substanțele din ambalaje și componentele ambalajelor sunt restricționate la sursă și sunt abordate în principal în

¹⁶ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice Către un mediu fără substanțe toxice, COM(2020) 667 final.

¹⁷ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor Calea către o planetă sănătoasă pentru toți Plan de acțiune al UE: „Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului”, COM(2021) 400 final.

¹⁸ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

¹⁹ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006, (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

temeiul Regulamentului (CE) nr.1907/2006, în conformitate cu normele și procedurile prevăzute la titlul VIII din regulamentul respectiv, pentru a proteja sănătatea umană și mediul, pe parcursul tuturor etapelor ciclului de viață al substanței, inclusiv stadiul de deșeu. Prin urmare, ar trebui reamintit faptul că dispozițiile regulamentului respectiv se aplică pentru adoptarea sau modificarea restricțiilor privind substanțele fabricate pentru a fi utilizate sau care sunt utilizate la producerea ambalajelor sau a componentelor ambalajelor, precum și privind introducerea pe piață a substanțelor prezente în ambalaje sau în componentele ambalajelor. În ceea ce privește ambalajele care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰, ar trebui reamintit faptul că regulamentul respectiv se aplică pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor de produse alimentare ambalate.

- (17) În plus față de restricțiile prevăzute în anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 și, după caz, pentru ambalajele destinate să intre în contact cu produsele alimentare, în plus față de dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1935/2004, este oportun, din motive de coerență, să se mențină restricțiile existente pentru plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent prezente în ambalaje sau în componentele ambalajelor.
- (18) Derogările de la nivelurile de concentrație de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent prezente în ambalaje sau în componentele ambalajelor sunt stabilite în Decizia 2001/171/CE a Comisiei²¹ și Decizia 2009/292/CE a Comisiei²² adoptate în temeiul Directivei 94/62/CE și ar trebui menținute, de asemenea, în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, pentru a le modifica sau a le abroga, precum și pentru a stabili, dacă este cazul, alte derogări de la nivelurile de concentrație de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent prezente în ambalaje sau în componentele ambalajelor sau pentru a modifica valoarea-limită de concentrație pentru aceste metale în prezentul regulament în vederea adaptării sale la progresul tehnic și științific, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei.
- (19) Prezentul regulament nu ar trebui să permită restricționarea substanțelor din motive de siguranță chimică sau din motive legate de siguranța alimentară, cu excepția restricțiilor privind plumbul, cadmiul, mercurul și cromul hexavalent care au fost deja stabilite în temeiul Directivei 94/62/CE, iar acestea ar trebui să fie abordate în continuare în temeiul prezentului regulament, având în vedere că astfel de restricții

²⁰ Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și de abrogare a Directivelor 80/590/CEE și 89/109/CEE (JO L 338, 13.11.2004, p. 4).

²¹ Decizia 2001/171/CE a Comisiei din 19 februarie 2001 de stabilire a condițiilor derogatorii pentru ambalajele din sticlă de la nivelul concentrației de metale grele stabilit prin Directiva 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile din ambalaje (JO L 62, 2.3.2001, p. 20).

²² Decizia 2009/292/CE a Comisiei din 24 martie 2009 de stabilire a condițiilor derogatorii pentru lăzile din plastic și paleții din plastic de la nivelurile de concentrație în metale grele stabilite prin Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile din ambalaje (JO L 79, 25.3.2009, p. 44).

sunt abordate în temeiul altor acte legislative ale Uniunii. Cu toate acestea, ar trebui să permită restricționarea, în primul rând din alte motive decât siguranța chimică sau alimentară, a substanțelor prezente în ambalaje și în componentele ambalajelor sau utilizate în procesele lor de fabricație, care afectează în mod negativ sustenabilitatea ambalajelor, în special în ceea ce privește circularitatea, și anume reutilizarea sau reciclarea.

- (20) Proiectarea ambalajelor având în vedere obiectivul de reciclare, odată ce devin deșeuri de ambalaje, este una dintre cele mai eficiente măsuri de îmbunătățire a circularității ambalajelor și de creștere a ratelor de reciclare a ambalajelor și de utilizare a conținutului reciclat în ambalaje. Criteriile de proiectare a ambalajelor în vederea reciclării au fost stabilite pentru o serie de formate de ambalaje în cadrul sistemelor voluntare din sector sau de către unele state membre în scopul modulării taxelor de răspundere extinsă a producătorilor. Pentru a preveni barierele în calea pieței interne, a oferi industriei condiții de concurență echitabile și a promova sustenabilitatea ambalajelor, este important să se stabilească cerințe obligatorii privind posibilitatea de reciclare a ambalajelor, prin armonizarea criteriilor și a metodologiei de evaluare a posibilității de reciclare a ambalajelor pe baza unei metodologii de proiectare în vederea reciclării la nivelul Uniunii. Pentru a îndeplini obiectivul stabilit în CEAP ca, până în 2030, toate ambalajele să fie reciclabile sau reutilizabile într-un mod viabil din punct de vedere economic, ar trebui stabilite clase de performanță în ceea ce privește posibilitatea de reciclare a ambalajelor pe baza criteriilor de proiectare în vederea reciclării pentru categoriile de ambalaje enumerate în anexa II. Cu toate acestea, ambalajele ar trebui să fie conforme cu acestea numai începând cu 1 ianuarie 2030, pentru a acorda suficient timp de adaptare operatorilor economici.
- (21) Întrucât evaluarea proiectării în vederea reciclării în sine nu asigură faptul că ambalajele sunt reciclate în practică, este necesar să se stabilească o metodologie și criterii uniforme pentru evaluarea posibilității de reciclare a ambalajelor în practică, pe baza celor mai avansate procese de colectare separată, sortare și reciclare și a infrastructurii disponibile efectiv în Uniune. Rapoartele aferente din partea statelor membre și, după caz, a operatorilor economici ar trebui să sprijine stabilirea pragurilor de reciclare „la scară largă” și să actualizeze, pe această bază, clasele de performanță în ceea ce privește posibilitatea de reciclare cu privire la materialele și categoriile de ambalaje specifice.
- (22) În vederea stabilirii unor norme armonizate privind proiectarea ambalajelor pentru a asigura posibilitatea de reciclare a acestora, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte delegate pentru a stabili criterii detaliate pentru proiectarea ambalajelor în vederea reciclării în funcție de material și categorii de ambalaje, precum și a evaluării posibilității de reciclare a ambalajelor la scară largă, inclusiv pentru categoriile de ambalaje care nu sunt enumerate în prezentul regulament. Pentru a acorda operatorilor economici și statelor membre suficient timp pentru a colecta și a raporta datele necesare pentru stabilirea metodologiei de reciclare „la scară largă”, fabricanții ar trebui să se asigure că ambalajele sunt reciclate la scară largă începând din 2035. Acest lucru ar trebui să asigure faptul că ambalajele respectă criteriile de proiectare în vederea reciclării și că sunt, de asemenea, reciclate în practică pe baza celor mai avansate procese de colectare separată, sortare și reciclare.
- (23) Pentru a stimula inovarea în domeniul ambalajelor, este oportun să se permită ca ambalajele care prezintă caracteristici inovatoare care au ca rezultat o îmbunătățire

semnificativă a funcției principale a ambalajelor și care prezintă beneficii demonstrabile pentru mediu să beneficieze de o perioadă suplimentară limitată de cinci ani pentru a se conforma cerințelor privind posibilitatea de reciclare. Caracteristicile inovatoare ar trebui explicate în documentația tehnică care însoțește ambalajul.

- (24) Pentru a proteja sănătatea și siguranța oamenilor și a animalelor, având în vedere natura produselor ambalate și cerințele aferente, este oportun ca cerințele privind posibilitatea de reciclare să nu se aplice ambalajelor directe, astfel cum sunt definite la articolul 1 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului²³ și la articolul 4 punctul 25 din Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴, care intră în contact direct cu medicamentul, precum și ambalajelor din plastic pentru produse sensibile la contact ale dispozitivelor medicale care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵ și ale dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro* care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶. Aceste derogări ar trebui să se aplice până la 1 ianuarie 2035.
- (25) Unele state membre iau măsuri pentru a încuraja posibilitatea de reciclare a ambalajelor prin modularea taxelor de răspundere extinsă a producătorilor; astfel de inițiative luate la nivel național pot crea insecuritate în materie de reglementare pentru operatorii economici, în special atunci când aceștia furnizează ambalaje în mai multe state membre. În același timp, modularea taxelor de răspundere extinsă a producătorilor este un instrument economic eficace pentru a stimula proiectarea de ambalaje mai durabile, conducând la ambalaje reciclabile mai bune, îmbunătățind în același timp funcționarea pieței interne. Prin urmare, este necesară armonizarea criteriilor de modulare a taxelor de răspundere extinsă a producătorilor pe baza clasei de performanță în ceea ce privește posibilitatea de reciclare obținute prin evaluarea posibilității de reciclare, fără a se stabili cuantumul efectiv al acestor taxe. Întrucât criteriile ar trebui să fie legate de criteriile privind posibilitatea de reciclare a ambalajelor, este oportun să se confere Comisiei competența de a adopta astfel de criterii armonizate în același timp cu stabilirea criteriilor detaliate de proiectare în vederea reciclării pentru fiecare categorie de ambalaje.
- (26) Pentru a asigura circularitatea ambalajelor, ambalajele ar trebui proiectate și fabricate astfel încât să permită un nivel mai ridicat de înlocuire a materialelor prime virgine

²³ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).

²⁴ Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE (JO L 4, 7.1.2019, p. 43).

²⁵ Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului (JO L 117, 5.5.2017, p. 1).

²⁶ Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei (JO L 117, 5.5.2017, p. 176).

cu materiale reciclate. Utilizarea sporită a materialelor reciclate sprijină dezvoltarea economiei circulare cu piețe funcționale pentru materialele reciclate, reduce costurile, dependențele și impactul negativ asupra mediului legate de utilizarea materiilor prime principale și permite o utilizare mai eficientă a materialelor din punctul de vedere al utilizării resurselor. În ceea ce privește diferitele materiale de ambalare, ambalajele din plastic au cel mai scăzut consum de materiale reciclate. Pentru a aborda aceste preocupări în modul cel mai adecvat, este necesar să se intensifice utilizarea materialelor plastice reciclate, prin stabilirea unor obiective obligatorii pentru conținutul reciclat din ambalajele din plastic la diferite niveluri, în funcție de sensibilitatea la contact²⁷ a diferitelor aplicații ale ambalajelor din plastic, și prin asigurarea faptului că obiectivele devin obligatorii până în 2030. Pentru a asigura treptat circularitatea ambalajelor, ar trebui să se aplice obiective mai ambițioase începând cu 2040.

- (27) Ar trebui să se clarifice faptul că materialele din hârtie rezultate în urma procesului de fabricare a celulozei pe bază de lemn nu sunt considerate a fi incluse în definiția plasticului de la articolul 3 punctul 43.
- (28) Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și animale în conformitate cu cerințele din legislația Uniunii și a evita orice risc pentru securitatea aprovizionării și pentru siguranța medicamentelor și a dispozitivelor medicale, este oportun să se prevadă excluderea de la obligația de a avea un conținut minim de

²⁷ Ambalajele pentru produse sensibile la contact se referă la ambalajele din plastic ale produselor care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor (JO L 268, 18.10.2003, p. 29), a Regulamentului (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare (JO L 338 13.11.2004, p. 4), a Regulamentului (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei (JO L 229, 1.9.2009, p. 1), a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (reformare) (JO L 342, 22.12.2009, p. 59), a Regulamentului (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului (JO L 117, 5.5.2017, p. 1), a Regulamentului (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei (JO L 117, 5.5.2017, p. 176), a Regulamentului (UE) 2019/4 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind fabricarea, introducerea pe piață și utilizarea furajelor medicamentate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 90/167/CEE a Consiliului (JO L 4, 7.1.2019, p. 1), a Regulamentului (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE (JO L 4, 7.1.2019, p. 43), a Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67) și a Directivei 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13).

material reciclat în ambalajele din plastic pentru ambalajele directe, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 23 din Directiva 2001/83/CE și la articolul 4 punctul 25 din Regulamentul (UE) 2019/6, precum și pentru ambalajele din plastic pentru produse sensibile la contact ale dispozitivelor medicale care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2017/745 și pentru ambalajele pentru produse sensibile la contact ale dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro* care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2017/746. Această excludere ar trebui să se aplice, de asemenea, ambalajelor exterioare ale medicamentelor de uz uman și veterinar, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 24 din Directiva 2001/83/CE și la articolul 4 punctul 26 din Regulamentul (UE) 2019/6, în cazurile în care acestea trebuie să respecte cerințe specifice pentru menținerea calității medicamentului.

- (29) Pentru a preveni barierele din calea pieței interne și a asigura punerea în aplicare eficientă a obligațiilor, operatorii economici ar trebui să se asigure că partea din plastic a fiecărei unități de ambalaj conține un anumit procent minim de conținut reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum.
- (30) Operatorii economici ar trebui să fie stimulați să crească conținutul reciclat în partea de plastic a ambalajelor. Cel mai adecvat mijloc de a realiza acest lucru este de a asigura modularea taxelor de răspundere extinsă a producătorilor pe baza procentului de conținut reciclat din ambalaje. Modularea taxelor ar trebui să se bazeze pe norme comune pentru calcularea și verificarea conținutului reciclat din aceste ambalaje.
- (31) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a normelor privind calcularea și verificarea, pe unitate de deșeurile de plastic postconsum din ambalaje, a ponderii conținutului reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum prezente și privind stabilirea formatului documentației tehnice, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte dispoziții de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸.
- (32) În ceea ce privește ambalajele din plastic, cu excepția cazului în care sunt fabricate din polietilentereftalat (PET), se va impune, cu suficient timp înainte de data aplicării cerințelor privind conținutul reciclat aferent, reevaluarea disponibilității tehnologiilor de reciclare adecvate pentru astfel de ambalaje din plastic, inclusiv în ceea ce privește stadiul autorizării în temeiul normelor relevante ale Uniunii, precum și instalarea în practică a unei astfel de tehnologii. Pe baza acestei evaluări, ar putea fi necesar să se prevadă derogări de la cerințele privind conținutul reciclat pentru anumite ambalaje din plastic pentru produse sensibile la contact vizate sau să se revizuiască derogările. În acest scop, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei.
- (33) Pentru a ține seama de riscurile legate de o posibilă ofertă insuficientă de anumite deșeurile de plastic destinate reciclării, care ar putea duce la prețuri excesive sau la

²⁸ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

efecte negative asupra sănătății, siguranței și mediului, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea temporară a obiectivelor privind conținutul obligatoriu de material reciclat din ambalajele din plastic. La evaluarea justificării unui astfel de act delegat, Comisia ar trebui să evalueze cererile bine motivate din partea persoanelor fizice și juridice.

- (34) Pentru alte materiale decât plasticul, cum ar fi sticla sau aluminiul, tendința de înlocuire a materiei prime primare cu materiale reciclate este evidentă și se preconizează că va continua din cauza evoluției mediului juridic și economic și a așteptărilor consumatorilor. Cu toate acestea, Comisia ar trebui să monitorizeze îndeaproape utilizarea conținutului reciclat în alte materiale de ambalare decât materialele plastice și să evalueze oportunitatea propunerii de a stabili măsuri suplimentare, inclusiv obiective, cu scopul de a crește nivelul de utilizare a conținutului reciclat în alte ambalaje decât ambalajele din plastic.
- (35) Fluxul de biodeșeuri este adesea contaminat cu materiale plastice convenționale, iar fluxurile de reciclare a materialelor sunt adesea contaminate cu materiale plastice compostabile. Această contaminare încrucișată determină o risipă de resurse, materii prime secundare de calitate inferioară și ar trebui prevenită la sursă. Întrucât calea adecvată de eliminare a ambalajelor din plastic compostabile devine din ce în ce mai confuză pentru consumatori, este justificat și necesar să se stabilească norme clare și comune privind utilizarea ambalajelor din plastic compostabile, care să fie obligatorii numai atunci când utilizarea lor aduce un beneficiu clar pentru mediu sau pentru sănătatea umană. Acest lucru este valabil în special atunci când utilizarea ambalajelor compostabile contribuie la colectarea sau eliminarea biodeșeurilor.
- (36) Pentru aplicațiile limitate de ambalare realizate din polimeri de plastic biodegradabil, există un beneficiu ecologic demonstrabil al utilizării ambalajelor compostabile, care intră în instalațiile de compostare, inclusiv în instalațiile de degradare anaerobă în condiții controlate. În plus, atunci când într-un stat membru sunt disponibile scheme de colectare a deșeurilor și infrastructuri de tratare a deșeurilor corespunzătoare, ar trebui să existe o flexibilitate limitată în a decide dacă să se impună utilizarea de materiale plastice compostabile pentru pungile de transport din plastic subțire pe teritoriul său. Pentru a evita confuzia consumatorilor cu privire la eliminarea corectă și având în vedere beneficiile pentru mediu ale circularității carbonului, toate celelalte ambalaje din plastic ar trebui să facă obiectul reciclării materialelor, iar proiectarea unor astfel de ambalaje ar trebui să asigure faptul că nu afectează posibilitatea de reciclare a altor fluxuri de deșeuri.
- (37) Atunci când acest lucru este justificat și adecvat având în vedere evoluțiile tehnologice și în materie de reglementare care afectează eliminarea materialelor plastice compostabile și în condiții specifice care garantează că utilizarea acestor materiale este benefică pentru mediu și sănătatea umană, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei pentru a modifica sau a extinde lista ambalajelor compostabile.

- (38) Pentru a facilita evaluarea conformității cu cerințele privind ambalajele compostabile, este necesar să se prevadă prezumția de conformitate pentru ambalajele compostabile care sunt în conformitate cu standardele armonizate adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹ în scopul exprimării specificațiilor tehnice detaliate ale cerințelor respective și să se ia în considerare, în conformitate cu cele mai recente evoluții științifice și tehnologice, parametrii, inclusiv timpii de compostare și nivelurile admisibile de contaminare, care reflectă condițiile reale din instalațiile de tratare a biodeșeurilor, inclusiv procesele de degradare anaerobă.
- (39) Ar trebui reamintit faptul că toate ambalajele compostabile care constituie un material care intră în contact cu produsele alimentare trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1935/2004.
- (40) Ambalajele ar trebui să fie proiectate astfel încât să se reducă la minimum volumul și greutatea acestora, menținând, în același timp, capacitatea de a îndeplini funcțiile de ambalare. Fabricantul ambalajelor ar trebui să evalueze ambalajele pe baza criteriilor de performanță enumerate în anexa IV la prezentul regulament. Având în vedere obiectivul prezentului regulament de a reduce generarea de ambalaje și de deșeuri de ambalaje și de a îmbunătăți circularitatea ambalajelor pe piața internă, este oportun să se precizeze mai în detaliu criteriile existente și ca acestea să fie mai stricte. Prin urmare, ar trebui modificată lista criteriilor de performanță a ambalajelor, astfel cum sunt enumerate în standardul armonizat actual EN 13428:2000³⁰. Deși comercializarea și acceptarea de către consumatori rămân relevante pentru proiectarea ambalajelor, acestea nu ar trebui să fie incluse în criteriile de performanță și să justifice singure greutatea și volumul suplimentare ale ambalajului. Totuși, acest lucru nu ar trebui să compromită specificațiile de produs pentru produsele artizanale și industriale și pentru produsele alimentare și agricole care sunt înregistrate și protejate în cadrul sistemului de protecție a indicațiilor geografice al UE, ca parte a obiectivului Uniunii de a proteja patrimoniul cultural și know-how-ul tradițional. Pe de altă parte, posibilitatea de reciclare, utilizarea conținutului reciclat și reutilizarea pot justifica creșterea greutății sau a volumului ambalajului și ar trebui adăugate la criteriile de performanță. Ambalajele cu pereți dubli, funduri false și alte caracteristici care vizează doar creșterea volumului perceput al produsului nu ar trebui introduse pe piață, deoarece nu îndeplinesc cerința privind reducerea la minimum a ambalajelor. Aceeași regulă ar trebui să se aplice ambalajelor inutile care nu sunt necesare pentru asigurarea funcționalității ambalajului.

²⁹ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului Text cu relevanță pentru SEE (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

³⁰ Ambalaje - Cerințe specifice fabricării și compoziției - Prevenire prin reducerea la sursă.

- (41) Pentru a respecta cerințele de reducere la minimum a ambalajelor, ar trebui să se acorde o atenție deosebită limitării spațiului gol, ambalajelor grupate și pentru transport, inclusiv ambalajelor pentru comerț electronic.
- (42) Pentru a facilita evaluarea conformității cu cerințele privind reducerea la minimum a ambalajelor, este necesar să se prevadă prezumția de conformitate pentru ambalaje care sunt în conformitate cu standardele armonizate adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 în scopul exprimării specificațiilor tehnice detaliate ale cerințelor respective și să se specifice criterii de proiectare măsurabile, inclusiv, după caz, limite maxime privind greutatea sau spațiul gol pentru anumite formate de ambalaje, precum și, implicit, modele standardizate de ambalaje care respectă cerința de reducere la minimum a ambalajelor.
- (43) Pentru a promova circularitatea și utilizarea durabilă a ambalajelor, ar trebui stimulate ambalajele reutilizabile și sistemele de reutilizare. În acest scop, este necesar să se clarifice noțiunea de ambalaj reutilizabil și să se asigure că acesta are legătură nu numai cu proiectarea ambalajului, care ar trebui să permită un număr maxim de returnări sau rotații și să mențină cerințele de siguranță, calitate și igienă atunci când sunt golite, descărcate, reumplute sau reîncărcate, ci și cu instituirea unor sisteme de reutilizare care respectă cerințele minime prevăzute în prezentul regulament. Pentru a facilita evaluarea conformității cu cerințele privind ambalajele reutilizabile, este necesar să se prevadă prezumția de conformitate pentru ambalaje care sunt în conformitate cu standardele armonizate adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 în scopul exprimării specificațiilor tehnice detaliate ale cerințelor respective și să se definească criterii și formate privind ambalajele reutilizabile, inclusiv numărul minim de returnări sau rotații, modele standardizate, precum și cerințe privind sistemele de reutilizare, inclusiv cerințe de igienă.
- (44) Este necesar să se informeze consumatorii și să li se permită să elimine în mod corespunzător deșeurile de ambalaje, inclusiv pungile de transport din plastic subțire și foarte subțire compostabile. Cea mai adecvată modalitate de a realiza acest lucru este de a stabili un sistem de etichetare armonizat bazat pe compoziția materială a ambalajelor pentru sortarea deșeurilor și de a stabili corespondența acestora cu etichetele corespunzătoare pe recipientele pentru deșuri.
- (45) Pentru a facilita sortarea și eliminarea deșeurilor de ambalaje de către consumatori, ar trebui introdus un sistem de simboluri armonizate care să fie aplicate atât pe ambalaje, cât și pe recipientele pentru deșuri, permițând astfel consumatorilor să potrivească simbolurile în scopul eliminării. Simbolurile ar trebui să permită gestionarea adecvată a deșeurilor, deoarece ar trebui să ofere consumatorilor informații cu privire la proprietățile de compostare ale unor astfel de ambalaje, în special pentru a evita confuzia consumatorilor cu privire la faptul că ambalajele compostabile nu sunt adecvate ca atare pentru compostarea la domiciliu. Această abordare ar trebui să îmbunătățească colectarea separată a deșeurilor de ambalaje, contribuind la creșterea calității reciclării deșeurilor de ambalaje, și să introducă un nivel de armonizare a sistemelor de colectare a deșeurilor de ambalaje pe piața internă. De asemenea, este necesar să se armonizeze simbolurile asociate sistemelor obligatorii de garanție-returnare. Având în vedere că nu sunt colectate prin intermediul sistemelor municipale de colectare a deșeurilor, utilizarea acestor simboluri nu ar trebui să fie obligatorie pentru ambalajele pentru transport, cu excepția ambalajelor pentru comerț electronic.

- (46) Etichetarea conținutului reciclat din ambalaje nu ar trebui să fie obligatorie, deoarece aceste informații nu sunt esențiale pentru a asigura tratarea adecvată a ambalajelor la sfârșitul ciclului de viață. Cu toate acestea, fabricanții vor avea obligația să îndeplinească obiectivele privind conținutul reciclat în temeiul prezentului regulament și ar putea dori să afișeze aceste informații pe ambalajul lor pentru a informa consumatorii în acest sens. Pentru a se asigura că aceste informații sunt comunicate în mod armonizat în întreaga Uniune, ar trebui să existe o etichetă armonizată care să indice conținutul de material reciclat.
- (47) Pentru a informa utilizatorii finali cu privire la posibilitatea de reutilizare, la disponibilitatea sistemelor de reutilizare și la locul punctelor de colectare în ceea ce privește ambalajele reutilizabile, aceste ambalaje ar trebui să poarte un cod QR sau un alt suport de date care furnizează astfel de informații. Totodată, codul QR ar trebui să faciliteze urmărirea și calcularea returnărilor și a rotațiilor. În plus, ambalajele de vânzare reutilizabile ar trebui identificate în mod clar în punctul de vânzare.
- (48) Etichetele de pe ambalaje nu ar trebui să fie multiplicat. Pentru a evita acest lucru, în cazul în care alte acte legislative ale Uniunii impun ca informațiile privind produsul ambalat să fie disponibile în format digital prin intermediul unui suport de date, informațiile necesare pentru ambalaj în temeiul prezentului regulament și informațiile necesare pentru produsul ambalat ar trebui să fie accesibile prin intermediul aceluiași suport de date. Suportul de date respectiv ar trebui să respecte cerințele prevăzute în prezentul regulament sau în alte acte legislative aplicabile ale Uniunii. În special, în cazul în care produsul ambalat intră sub incidența Regulamentului [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile] sau a altor acte legislative ale Uniunii care impun un pașaport digital al produsului, respectivul pașaport digital al produsului ar trebui să fie utilizat și pentru furnizarea informațiilor relevante în temeiul prezentului regulament.
- (49) Pentru a sprijini punerea în aplicare a obiectivelor prezentului regulament, consumatorii ar trebui să fie protejați împotriva informațiilor care induc în eroare și care sunt confuze cu privire la caracteristicile ambalajelor și la tratarea adecvată a acestora la sfârșitul ciclului de viață, pentru care au fost stabilite etichete armonizate în temeiul prezentului regulament. Ar trebui să fie posibilă identificarea ambalajelor incluse în schema de răspundere extinsă a producătorilor prin intermediul unui simbol de acreditare pe întregul teritoriu al sistemului respectiv. Simbolul respectiv ar trebui să fie clar și lipsit de ambiguitate pentru consumatori sau utilizatori în ceea ce privește posibilitatea de reciclare a ambalajelor. În acest scop, s-ar putea considera că simbolul „Green Dot”, utilizat în unele state membre pentru a indica faptul că un producător a avut o contribuție financiară la un sistem național de valorificare a ambalajelor³¹, ar putea induce în eroare consumatorii să creadă că ambalajele care poartă acest simbol sunt întotdeauna reciclabile.

³¹ <https://www.pro-e.org/the-green-dot-trademark>.

- (50) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a cerințelor de etichetare, competența de a adopta acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din tratat ar trebui delegată Comisiei pentru a îmbunătăți în continuare sortarea deșeurilor, a stabili condițiile de identificare a compoziției materialelor ambalajelor prin intermediul tehnologiilor digitale de marcare și a stabili specificații armonizate detaliate pentru cerințele de etichetare aplicabile ambalajelor și recipientelor pentru deșeuri stabilite în temeiul prezentului regulament. La elaborarea acestor specificații, Comisia ar trebui să țină seama de informațiile științifice sau de alte informații tehnice disponibile, inclusiv de standardele internaționale relevante. Având în vedere noul sistem, Decizia 97/129/CE a Comisiei³² ar trebui abrogată în termen de 42 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, iar conținutul său ar trebui încorporat în acest act de punere în aplicare.
- (51) Operatorii economici ar trebui să se asigure că ambalajele respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament. Aceștia ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a asigura o astfel de conformitate în raport cu rolurile lor respective în lanțul de aprovizionare, pentru a asigura libera circulație a ambalajelor pe piața internă și pentru a îmbunătăți sustenabilitatea acesteia.
- (52) Întrucât are cele mai detaliate cunoștințe privind procesul de proiectare și de producție, fabricantul este cel mai în măsură să efectueze procedura de evaluare a conformității prevăzută în prezentul regulament. Această evaluare a conformității ar trebui, așadar, să rămână exclusiv obligația fabricantului.
- (53) Ar trebui să se asigure faptul că furnizorii de ambalaje sau de materiale de ambalare furnizează fabricantului toate informațiile și documentele necesare pentru ca fabricantul să demonstreze conformitatea ambalajului și a materialelor de ambalare. Informațiile și documentele ar trebui furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic.
- (54) Pentru a proteja funcționarea pieței interne, este necesar să se asigure că ambalajele din țări terțe care intră pe piața Uniunii respectă prezentul regulament, indiferent dacă sunt importate ca ambalaje de sine stătătoare sau într-un produs ambalat. În special, este necesar să se asigure că fabricanții au aplicat proceduri adecvate de evaluare a conformității în ceea ce privește ambalajele respective. Prin urmare, importatorii ar trebui să se asigure că ambalajele pe care le introduc pe piață respectă cerințele respective și că documentația elaborată de fabricanți este pusă la dispoziția autorităților naționale competente pentru inspecție.
- (55) Atunci când introduce un ambalaj pe piață, fiecare importator ar trebui să indice pe ambalaj numele său, denumirea sa comercială înregistrată sau marca sa înregistrată, precum și adresa poștală și, dacă este cazul, mijloacele electronice de comunicare prin care poate fi contactat. Ar trebui să fie prevăzute excepții în cazurile în care ambalajul nu permite aceste indicații.

³² Decizia Comisiei din 28 ianuarie 1997 de stabilire a sistemului de identificare a materialelor folosite pentru ambalaje, în conformitate cu Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile provenite din ambalaje (JO L 50, 20.2.1997, p. 28).

- (56) Întrucât distribuitorul pune la dispoziție pe piață un ambalaj după ce acesta a fost introdus pe piață de către fabricant sau importator, acesta ar trebui să acționeze cu grija cuvenită în ceea ce privește cerințele aplicabile din prezentul regulament. De asemenea, distribuitorul ar trebui să se asigure că modul în care manipulează ambalajul nu afectează conformitatea acestuia cu cerințele respective.
- (57) Întrucât distribuitorii și importatorii sunt aproape de piață și au un rol important în asigurarea conformității ambalajului, ar trebui să fie implicați în sarcinile de supraveghere a pieței desfășurate de autoritățile naționale competente și să fie pregătiți să participe activ, furnizând autorităților respective toate informațiile necesare referitoare la produsul vizat.
- (58) Orice importator sau distribuitor care fie introduce pe piață un ambalaj sub numele sau marca proprie a importatorului sau a distribuitorului, fie modifică un astfel de produs într-un mod care ar putea afecta conformitatea cu prezentul regulament ar trebui să fie considerat fabricant și ar trebui să își asume obligațiile fabricantului.
- (59) Asigurarea trasabilității unui ambalaj de-a lungul întregului lanț de aprovizionare facilitează sarcina autorităților de supraveghere a pieței de a identifica operatorii economici care au introdus ambalaje neconforme pe piață sau le-au pus la dispoziție pe piață. Prin urmare, operatorii economici ar trebui să aibă obligația de a păstra informațiile privind tranzacțiile lor pentru o anumită perioadă.
- (60) Problema generării excesive de deșeuri de ambalaje nu poate fi abordată pe deplin prin stabilirea unor obligații privind proiectarea ambalajelor. Pentru anumite tipuri de ambalaje, obligația de a reduce spațiul gol ar trebui stabilită pentru operatorii economici în ceea ce privește reducerea spațiului gol atunci când utilizează astfel de ambalaje. În cazul ambalajelor grupate, pentru transport și pentru comerț electronic utilizate pentru furnizarea de produse distribuitorilor finali sau utilizatorilor finali, ponderea spațiului liber nu ar trebui să depășească 40 %. În conformitate cu ierarhia deșeurilor, ar trebui să fie posibil ca operatorii economici care utilizează ambalajele de vânzare ca ambalaje pentru comerț electronic să fie scutiți de această obligație.
- (61) Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a mediului pe piața internă, precum și un nivel ridicat de siguranță și igienă alimentară și pentru a facilita atingerea obiectivelor de prevenire a generării de deșeuri de ambalaje, nu ar trebui să se permită introducerea pe piață a ambalajelor inutile sau a celor care pot fi evitate. Lista acestor formate de ambalaje este prevăzută în anexa V la prezentul regulament. În vederea adaptării listei la progresele tehnice și științifice, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei pentru a modifica lista.
- (62) Pentru a promova circularitatea și utilizarea durabilă a ambalajelor, este necesar să se limiteze riscul ca ambalajele comercializate ca reutilizabile să nu fie reutilizate în practică și să se asigure returnarea de către consumatori a ambalajelor reutilizabile. Cel mai adecvat mod de a realiza acest lucru este de a stabili obligația operatorilor economici care utilizează ambalaje reutilizabile de a se asigura că este instituit un sistem de reutilizare, permițând astfel ca aceste ambalaje să circule, să intre în rotație și să fie utilizate în mod repetat. Pentru a asigura beneficiile maxime ale acestor sisteme, ar trebui stabilite cerințe minime pentru sistemele în buclă deschisă și în buclă închisă. Confirmarea conformității ambalajelor reutilizabile cu un sistem existent de reutilizare ar trebui, de asemenea, să facă parte din documentația tehnică a acestor ambalaje.

- (63) Ambalajele reutilizabile trebuie să fie sigure pentru utilizatorii lor. Prin urmare, operatorii economici care își oferă produsele în ambalaje reutilizabile trebuie să se asigure că, înainte ca un ambalaj reutilizabil să fie reutilizat, acesta face obiectul unui proces de recondiționare, pentru care ar trebui stabilite cerințe.
- (64) Ambalajele reutilizabile devin deșeuri, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE, atunci când deținătorul le elimină, intenționează să le elimine sau este obligat să le elimine. În mod normal, ambalajele reutilizabile din cadrul unui proces de recondiționare nu sunt considerate deșeuri.
- (65) Pentru a stimula prevenirea generării de deșeuri, ar trebui introdus un nou concept de „reumplere”. Reumplerea ar trebui să fie considerată o măsură specifică de prevenire a generării de deșeuri care contribuie la îndeplinirea obiectivelor privind reutilizarea și reumplerea și care este necesară pentru îndeplinirea acestora. Cu toate acestea, recipientele deținute de consumator, care îndeplinesc o funcție de ambalare în contextul reumplerii, cum ar fi pahare, căni, sticle sau cutii reutilizabile, nu reprezintă ambalaje în sensul prezentului regulament.
- (66) În cazul în care operatorii economici oferă posibilitatea de a achiziționa produse prin reumplere, aceștia ar trebui să se asigure că stațiile lor de reumplere îndeplinesc anumite cerințe pentru a garanta sănătatea și siguranța consumatorilor. În acest context, în cazul în care consumatorii își utilizează propriile recipiente, operatorii economici ar trebui, prin urmare, să informeze cu privire la condițiile de reumplere și utilizare a acestor recipiente în condiții de siguranță. Pentru a încuraja reumplerea, operatorii economici nu ar trebui să pună la dispoziție ambalaje în mod gratuit și ar trebui să facă parte din sistemul de garanție-returnare la stațiile de reumplere.
- (67) Pentru a reduce proporția tot mai mare de ambalaje de unică folosință și cantitățile tot mai mari de deșeuri de ambalaje generate, este necesar să se stabilească obiective cantitative privind reutilizarea și reumplerea ambalajelor în sectoarele care au fost evaluate ca având cel mai mare potențial de reducere a deșeurilor de ambalaje, și anume alimente și băuturi pentru consum la pachet, electrocasnice mari și ambalaje pentru transport. Acest lucru a fost evaluat pe baza unor factori precum sistemele existente de reutilizare, necesitatea utilizării ambalajelor și posibilitatea de a îndeplini cerințele funcționale în ceea ce privește izolarea, curățenia, sănătatea, igiena și siguranța. De asemenea, au fost luate în considerare diferențele dintre produse și sistemele lor de producție și distribuție. Se preconizează că stabilirea obiectivelor va sprijini inovarea și va crește proporția soluțiilor de reutilizare și de reumplere. Nu ar trebui permisă utilizarea ambalajelor de unică folosință pentru alimentele și băuturile umplute și consumate în spațiile din sectorul HORECA.
- (68) Pentru a spori eficacitatea acestora și a asigura tratamentul egal al operatorilor economici, obiectivele privind reutilizarea și reumplerea ar trebui să le revină operatorilor economici. În cazul obiectivelor pentru băuturi, acestea ar trebui să fie plasate și în sarcina fabricantilor, deoarece acești actori sunt în măsură să controleze formatele de ambalare utilizate pentru produsele pe care le oferă. Obiectivele ar trebui calculate ca procent din vânzările de ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin reumplere sau, în cazul ambalajelor pentru transport, ca procent din utilizări. Obiectivele ar trebui să fie neutre din punct de vedere al materialelor. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a obiectivelor privind reutilizarea și reumplerea, competența de a adopta un act de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din tratat privind metodologia de calculare a acestora ar trebui delegată Comisiei.

- (69) Anumite utilizări ale formatelor ambalajelor de unică folosință pentru transport nu sunt necesare, deoarece există o gamă largă de alternative reutilizabile care funcționează bine. Pentru a se asigura că aceste alternative sunt utilizate în mod eficace, este oportun să se solicite operatorilor economici ca, atunci când transportă produse între diferite amplasamente ale aceluiași operator economic sau între operatorul economic și întreprinderile afiliate sau partenere, să utilizeze numai ambalaje pentru transport reutilizabile în ceea ce privește formatele de ambalare, cum ar fi paleții, cutiile din plastic pliabile, lăzile din plastic, containerele intermediare pentru materialele în vrac, atât rigide, cât și flexibile, sau bidoane. Din aceleași motive, aceeași obligație ar trebui să se aplice operatorilor economici care transportă produse în interiorul unui stat membru.
- (70) Atingerea obiectivelor privind reutilizarea și reumplerea poate fi o provocare pentru operatorii economici mai mici. Prin urmare, anumiți operatori economici ar trebui să fie scutiți de obligația de a atinge obiectivele privind reutilizarea ambalajelor în cazul în care introduc pe piață mai puțin decât un anumit volum de ambalaje sau în cazul în care îndeplinesc definiția microîntreprinderii în conformitate cu Recomandarea 2003/361 a Comisiei³³ sau dacă suprafața de vânzare a acestora, inclusiv toate zonele de depozitare și de expediere, se află sub o anumită limită a suprafeței. Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei pentru a stabili obiective privind reutilizarea și reumplerea pentru alte produse, a stabili derogări suplimentare pentru alți operatori economici sau a excepta anumite formate de ambalaje care fac obiectul obiectivelor de reutilizare sau de reumplere în cazul unor probleme grave de igienă, siguranță alimentară sau de mediu care împiedică atingerea acestor obiective.
- (71) Pentru a permite verificarea respectării obiectivelor privind reutilizarea și reumplerea, este necesar ca operatorii economici respectivi să raporteze autorităților competente. Operatorii economici ar trebui să raporteze datele relevante pentru fiecare an calendaristic, începând cu 1 ianuarie 2030. Statele membre ar trebui să pună aceste date la dispoziția publicului.
- (72) Având în vedere nivelurile în continuare ridicate ale consumului de pungi de transport din plastic, utilizarea inefficientă a resurselor și potențialul acestora de a genera deșeuri, este oportun să se mențină dispozițiile care vizează obținerea unei reduceri durabile a consumului de pungi de transport din plastic, astfel cum se prevede deja prin Directiva 94/62/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/720 a Parlamentului European și a Consiliului³⁴. Având în vedere abordările divergente actuale și cerințele limitate de raportare privind pungile de transport din plastic, este dificil să se evalueze dacă măsurile de reducere a consumului luate de statele membre au atins obiectivul unei reduceri „durabile” a

³³ Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii [notificată cu numărul C(2003) 1422] (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

³⁴ Directiva (UE) 2015/720 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2015 de modificare a Directivei 94/62/CE în ceea ce privește reducerea consumului de pungi de transport din plastic subțire (JO L 115, 6.5.2015, p. 11).

consumului de astfel de pungi și, de asemenea, dacă acestea nu au crescut consumul altor tipuri de pungi de transport din plastic. Prin urmare, este necesar să se armonizeze o definiție a reducerii durabile a consumului și să se stabilească un obiectiv comun, precum și să se introducă noi cerințe de raportare.

- (73) Având în vedere rezultatele studiului de evaluare privind pungile de transport din plastic³⁵, trebuie luate măsuri suplimentare pentru a reduce consumul de pungi de transport din plastic subțire și pentru a evalua posibilele efecte de substituție cu pungile de transport din plastic foarte subțire și pungile de transport din plastic mai groase de peste 50 de microni.
- (74) Măsurile luate de statele membre pentru a realiza o reducere susținută a consumului de pungi de transport din plastic subțire pe teritoriul lor pot include utilizarea unor obiective naționale de reducere, menținerea sau introducerea unor instrumente economice, precum și a unor restricții de comercializare, cu condiția ca restricțiile respective să fie proporționale și nediscriminatorii. Respectivile măsuri pot varia în funcție de impactul asupra mediului al pungilor de transport din plastic subțire atunci când sunt valorificate sau eliminate, de proprietățile lor de compostare, de durabilitatea sau de utilizarea lor specifică preconizată.
- (75) Pentru a asigura aplicarea eficace și armonizată a cerințelor de sustenabilitate stabilite în temeiul prezentului regulament, respectarea acestor cerințe ar trebui să fie măsurată prin metode fiabile, exacte și reproductibile, care iau în considerare metodele de ultimă generație general recunoscute.
- (76) Pentru a se asigura că nu există bariere în calea comerțului pe piața internă, cerințele privind sustenabilitatea ambalajelor, inclusiv privind substanțele care prezintă motive de îngrijorare din ambalaje, ambalajele compostabile, reducerea la minimum a ambalajelor, ambalajele reutilizabile și sistemele de reutilizare ar trebui armonizate la nivelul Uniunii. Pentru a facilita evaluarea conformității cu aceste cerințe, inclusiv metodele de testare, măsurare sau calcul, este necesar să se prevadă prezumția de conformitate pentru ambalajele și produsele ambalate care sunt în conformitate cu standardele armonizate adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 în scopul exprimării specificațiilor tehnice detaliate ale cerințelor respective, în special faptul că ciclul de viață al ambalajelor și al produselor ambalate reflectă intervalul mediu de comportament al consumatorilor și este solid pentru a descuraja eludarea intenționată și neintenționată.
- (77) În absența unor standarde armonizate, recurgerea la specificații tehnice comune trebuie utilizată ca o soluție de rezervă pentru a facilita îndeplinirea de către fabricant a obligației de a respecta cerințele de sustenabilitate, de exemplu, atunci când există întârzieri nejustificate în ceea ce privește stabilirea unui standard armonizat. În plus,

³⁵ *Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive. Part II, Implementation of the Plastic Bags Directive* (Studiu preliminar pentru evaluarea fezabilității unor măsuri suplimentare ale UE privind prevenirea generării de deșeuri și punerea în aplicare a Directivei privind pungile din plastic. Partea II, Punerea în aplicare a Directivei privind pungile din plastic), *Eunomia* (2021), publicat de Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022.

recurgerea la această soluție ar trebui să fie posibilă în cazul în care Comisia a restricționat sau a retras trimerile la standarde armonizate relevante, în conformitate cu articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012. Conformitatea cu specificațiile tehnice comune adoptate de Comisie prin acte de punere în aplicare ar trebui, de asemenea, să dea naștere prezumției de conformitate.

- (78) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a recurgerii la specificații tehnice comune, competența de a adopta acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din tratat ar trebui delegată Comisiei pentru a stabili, modifica sau abroga specificații tehnice comune pentru cerințele privind sustenabilitatea, etichetarea și sistemele de reutilizare și pentru a adopta metode de testare, de măsurare sau de calcul.
- (79) Pentru a asigura coerența cu alte acte legislative ale Uniunii, procedura de evaluare a conformității ar trebui să fie modulul de control intern al producției inclus în prezentul regulament pe baza modulelor incluse în Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁶.
- (80) Marcajul CE de pe ambalaje nu ar trebui să indice conformitatea ambalajelor cu cerințele prezentului regulament, ci doar să indice conformitatea produsului ambalat cu legislația aplicabilă a Uniunii privind produsele, dacă este cazul. Într-adevăr, legislația Uniunii privind produsele impune, de regulă, aplicarea marcajului CE referitor la produs fie chiar pe produs, fie pe ambalajul acestuia. Impunerea aplicării marcajului CE pe ambalaj pentru a demonstra conformitatea cu cerințele prezentului regulament poate duce la confuzie și neînțelegeri în ceea ce privește întrebarea dacă marcajul se referă la ambalajul propriu-zis sau la produsul ambalat și, în cele din urmă, la incertitudini cu privire la siguranța și conformitatea efective ale produselor ambalate în cauză.
- (81) În schimb, conformitatea ambalajelor în sine cu cerințele prezentului regulament ar trebui să fie indicată împreună cu declarația de conformitate UE.
- (82) Fabricanții trebuie să întocmească o declarație de conformitate UE pentru a furniza informații cu privire la conformitatea ambalajelor cu prezentul regulament. Fabricanților li se poate solicita, de asemenea, în temeiul altor acte legislative ale Uniunii, să întocmească o declarație de conformitate UE. Pentru a asigura accesul efectiv la informații în scopul supravegherii pieței, ar trebui întocmită o declarație de conformitate UE unică în conformitate cu toate actele aplicabile ale Uniunii. Pentru a reduce sarcina administrativă a operatorilor economici, respectiva declarație de conformitate UE unică ar trebui să poată fi un dosar care să cuprindă declarațiile de conformitate individuale relevante.

³⁶ Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (JO L 218, 13.8.2008, p. 82).

- (83) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului³⁷ oferă un cadru pentru supravegherea pieței în ceea ce privește produsele și pentru controlul produselor provenite din țări terțe. Regulamentul respectiv ar trebui să fie aplicabil ambalajelor care intră sub incidența prezentului regulament pentru a garanta faptul că ambalajele care beneficiază de libera circulație a mărfurilor în cadrul Uniunii îndeplinesc cerințe care oferă un nivel ridicat de protecție a intereselor publice, precum sănătatea umană, siguranța și mediul.
- (84) Gestionarea deșeurilor în Uniune ar trebui să fie îmbunătățită pentru a proteja, a conserva și a îmbunătăți calitatea mediului, pentru a proteja sănătatea umană, pentru a asigura utilizarea prudentă, eficientă și rațională a resurselor naturale, pentru a promova principiile economiei circulare, pentru a spori utilizarea energiei din surse regenerabile, pentru a crește eficiența energetică, pentru a reduce gradul de dependență a Uniunii față de resursele importate, pentru a crea noi oportunități economice și pentru a contribui la competitivitatea pe termen lung. Utilizarea mai eficientă a resurselor ar aduce, de asemenea, economii nete substanțiale întreprinderilor, autorităților publice și consumatorilor din Uniune, reducând, în același timp, emisiile anuale totale de gaze cu efect de seră.
- (85) În pofida cerințelor și obiectivelor de reducere la minimum a ambalajelor, astfel cum sunt prevăzute în Directiva 94/62/CE, generarea de deșeuri de ambalaje a crescut în termeni absoluți și pe baza datelor pe cap de locuitor, iar tendințele indică o nouă scădere drastică a reutilizării și a reumplerii ambalajelor, amplificată de creșterea consumului la pachet și a comerțului electronic. Pe măsură ce produsele, materialele și modelele de consum au evoluat, s-a înregistrat o creștere semnificativă a utilizării ambalajelor de unică folosință, în special a plasticului de unică folosință. Acest lucru este legat de peisajul comerțului cu amănuntul, cu rețele de distribuție mai mari, de fabricarea și ambalarea produselor pe linii de ambalaje de mare viteză, care exercită o presiune combinată în sensul scăderii pieței pentru reutilizare și reumplere.
- (86) Pentru a monitoriza și a verifica respectarea de către producători și de către organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor a obligațiilor care decurg din răspunderea extinsă a producătorilor în ceea ce privește colectarea și tratarea deșeurilor provenite din produsele lor, este necesar ca statele membre să desemneze una sau mai multe autorități competente.
- (87) Pentru a asigura o punere în aplicare mai bună, mai rapidă și mai uniformă a obligațiilor de către statele membre și a anticipa orice deficiență în materie de punere în aplicare, ar trebui menținut un sistem de rapoarte de alertă timpurie pentru a detecta deficiențele și a permite luarea de măsuri înainte de expirarea termenelor pentru îndeplinirea obiectivelor. Extinderea acestui sistem, care, în temeiul Directivei 94/62/CE, a vizat atingerea obiectivelor de reciclare, ar trebui să includă și obiective de reducere a deșeurilor de ambalaje care trebuie atinse de statele membre până în 2030 și 2035.

³⁷ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

- (88) Întrucât gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje reprezintă un element important al gestionării deșeurilor în general, statele membre ar trebui să dedice acestui aspect un capitol separat în planurile de gestionare a deșeurilor elaborate pentru executarea obligației prevăzute în Directiva 2008/98/CE. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită măsurilor privind prevenirea generării de deșeurii și reutilizarea acestora.
- (89) Prezentul regulament se bazează pe normele de gestionare a deșeurilor și pe principiile generale prevăzute în Directiva 2008/98/CE.
- (90) Prevenirea generării de deșeurii este cea mai eficace modalitate de a îmbunătăți utilizarea eficientă a resurselor și de a reduce impactul deșeurilor asupra mediului. Prin urmare, este important ca operatorii economici să ia măsurile adecvate pentru a reduce generarea de deșeurii prin eliminarea ambalajelor excesive și prin restricționarea utilizării anumitor formate de ambalaje, prin prelungirea duratei de viață a ambalajelor, reproiectarea produselor astfel încât să nu existe ambalaje sau se poată utiliza mai puține ambalaje, inclusiv vânzările în vrac, și prin trecerea de la ambalajele de unică folosință la ambalajele reutilizabile.
- (91) Pentru a obține o reducere ambițioasă și durabilă a generării globale de deșeurii de ambalaje, ar trebui stabilite obiective pentru reducerea deșeurilor de ambalaje pe cap de locuitor, care să fie atinse până în 2030. Atingerea unui obiectiv de reducere cu 5 % în 2030 față de 2018 ar trebui să implice o reducere totală absolută de aproximativ 19 % în medie în întreaga Uniune în 2030, comparativ cu scenariul de referință din 2030. Statele membre ar trebui să reducă generarea de deșeurii de ambalaje cu 10 %, comparativ cu 2018, până în 2035; se estimează că aceasta va reduce deșeurile de ambalaje cu 29 % față de scenariul de referință din 2030. Pentru a se asigura continuarea eforturilor de reducere după 2030, pentru 2035, ar trebui stabilit un obiectiv de reducere cu 10 % față de 2018, ceea ce ar însemna o reducere de 29 % față de scenariul de referință, iar pentru 2040 ar trebui stabilit un obiectiv de reducere cu 15 % față de 2018, ceea ce înseamnă o reducere de 37 % față de scenariul de referință.
- (92) Statele membre pot atinge aceste obiective prin instrumente economice și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, inclusiv măsuri care urmează să fie puse în aplicare prin scheme de răspundere extinsă a producătorilor, precum și prin promovarea instituirii și a funcționării eficace a sistemelor de reutilizare și prin încurajarea operatorilor economici să ofere utilizatorilor finali posibilități suplimentare de reumplere. Astfel de măsuri ar trebui adoptate în paralel și în plus față de alte măsuri prevăzute în prezentul regulament care vizează reducerea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cum ar fi cerințele privind reducerea la minimum a ambalajelor, obiectivele de reutilizare și de reumplere, pragurile de volum și măsurile de realizare a reducerii susținute a consumului de pungii de transport din plastic subțire. Cu respectarea normelor generale prevăzute în tratat și a dispozițiilor prevăzute în prezentul regulament, un stat membru poate adopta dispoziții care depășesc obiectivele minime stabilite în prezentul regulament.
- (93) Pentru a pune în aplicare principiul „poluatorul plătește”, este oportun să se stabilească obligații de gestionare a deșeurilor de ambalaje pentru producători, care includ orice fabricant, importator sau distribuitor care, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv prin intermediul contractelor la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European

și a Consiliului³⁸, pune la dispoziție ambalaje pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru, cu titlu profesional, sub numele sau marca proprie.

- (94) Pentru a monitoriza dacă producătorii își îndeplinesc obligațiile financiare și organizatorice de a asigura gestionarea deșeurilor provenite din ambalajele pe care le pun la dispoziție pentru prima dată pe piața unui stat membru, este necesar ca autoritatea competentă din fiecare stat membru să instituie și să gestioneze un registru și ca producătorii să aibă obligația să se înregistreze.
- (95) Cerințele de înregistrare ar trebui armonizate în întreaga Uniune în cea mai mare măsură posibilă, astfel încât să se faciliteze înregistrarea, în special în cazul în care producătorii pun la dispoziție ambalaje în diferite state membre. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a cerințelor de înregistrare, competența de a adopta acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din tratat ar trebui delegată Comisiei pentru a stabili un format comun pentru înregistrarea în registru și de raportare către acesta, care să detalieze datele care trebuie raportate.
- (96) În conformitate cu principiul „poluatorul plătește” enunțat la articolul 191 alineatul (2) din tratat, este esențial ca producătorii care introduc pe piața Uniunii ambalaje și produse ambalate să își asume responsabilitatea gestionării la sfârșitul ciclului lor de viață. Ar trebui reamintit faptul că, până la 31 decembrie 2024, trebuie instituite scheme de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum se prevede în Directiva 94/62/CE, deoarece acestea reprezintă cele mai adecvate mijloace pentru a realiza acest lucru și pot avea un impact pozitiv asupra mediului prin reducerea generării de deșeuri de ambalaje și prin creșterea colectării și reciclării acestora. Există mari disparități în ceea ce privește modul în care acestea sunt instituite, eficiența acestora și sfera de responsabilitate a producătorilor. Prin urmare, normele privind răspunderea extinsă a producătorilor prevăzute în Directiva 2008/98/CE ar trebui să se aplice în general schemelor de răspundere extinsă a producătorilor pentru producătorii de ambalaje și să fie completate de dispoziții specifice suplimentare, în cazul în care acest lucru este necesar și adecvat.
- (97) Producătorii ar trebui să aibă posibilitatea să își exercite aceste obligații în mod colectiv, prin intermediul unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și care preia răspunderea în numele lor. Producătorii sau organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui să facă obiectul unei autorizații din partea statului membru și ar trebui să demonstreze cu documente, printre altele, că dispun de mijloace financiare pentru a acoperi costurile generate de răspunderea extinsă a producătorilor. Atunci când stabilesc normele administrative și procedurale de autorizare a producătorilor pentru conformitate individuală și a organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pentru

³⁸ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

conformitate colectivă, statele membre ar putea diferenția procesele pentru producătorii individuali și organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pentru a limita sarcina administrativă impusă producătorilor individuali. Ar trebui reamintit faptul că statele membre pot autoriza mai multe organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, deoarece concurența dintre acestea poate conduce la beneficii mai mari pentru consumatori. În plus, atunci când stabilesc măsuri care să asigure încheierea de acorduri cu distribuitorii, autoritățile publice sau părțile terțe care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor, statele membre ar trebui să permită acorduri preliminare sau acorduri similare și să impună încheierea acordurilor obligatorii numai într-un interval de timp rezonabil după autorizare.

- (98) Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului³⁹ stabilește norme privind trasabilitatea comercianților, care conțin, mai precis, obligații pentru furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producători care oferă ambalaje consumatorilor situați în Uniune. Pentru a preveni evitarea obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, ar trebui să se precizeze modul în care acești furnizori de platforme online ar trebui să îndeplinească obligațiile respective în ceea ce privește registrele producătorilor de ambalaje instituite în temeiul prezentului regulament. În acest context, furnizorii de platforme online care intră în domeniul de aplicare al capitolului 3 secțiunea 4 din Regulamentul (UE) 2022/2065, care permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producătorii, ar trebui să obțină de la producătorii respectivi informații cu privire la respectarea de către aceștia a normelor privind răspunderea extinsă a producătorilor prevăzute în prezentul regulament. Normele privind trasabilitatea comercianților care vând ambalaje online fac obiectul normelor de asigurare a respectării legislației prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/2065.
- (99) Statele membre ar trebui să prevadă măsuri privind răspunderea extinsă a producătorilor în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2008/98/CE și ale prezentului regulament.
- (100) Statele membre ar trebui să instituie sisteme de returnare și colectare a deșeurilor de ambalaje, astfel încât acestea să fie direcționate către cea mai adecvată alternativă de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu ierarhia deșeurilor. Sistemele ar trebui să fie deschise participării tuturor părților interesate, în special a operatorilor economici și a autorităților publice, și să fie instituite ținând seama de mediu și de sănătatea, siguranța și igiena consumatorilor. Sistemele de returnare și colectare ar trebui să se aplice și ambalajelor produselor importate, în temeiul unor dispoziții nediscriminatorii.
- (101) De asemenea, statele membre ar trebui să ia măsuri de promovare a reciclării care respectă standardele de calitate pentru utilizarea materialelor reciclate în sectoarele

³⁹ Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1).

relevante. Această obligație este deosebit de relevantă având în vedere procentul minim stabilit pentru conținutul reciclat din ambalajele din plastic.

- (102) S-a demonstrat că sistemele funcționale de garanție-returnare asigură o rată de colectare foarte ridicată, în special a sticlelor și dozelor pentru băuturi. Pentru a sprijini atingerea obiectivului de colectare separată a sticlelor din plastic de unică folosință pentru băuturi prevăzut în Directiva (UE) 2019/904 și a stimula în continuare ratele ridicate de colectare a recipientelor din metal pentru băuturi, este oportun ca statele membre să instituie sisteme de garanție-returnare. Aceste sisteme vor contribui la creșterea aprovizionării cu materii prime secundare de bună calitate adecvate pentru reciclarea în circuit închis și vor reduce deșeurile din recipientele pentru băuturi.
- (103) Sistemele de garanție-returnare ar trebui să fie obligatorii pentru sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi și pentru recipientele din metal pentru băuturi. Statele membre ar putea decide, de asemenea, să includă alte ambalaje în aceste sisteme, în special recipientele de sticlă de unică folosință, și ar trebui să se asigure că sistemele de garanție-returnare pentru formatele de ambalaje de unică folosință, în special pentru recipientele din sticlă de unică folosință pentru băuturi, sunt disponibile în mod egal pentru ambalajele reutilizabile, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic. Acestea ar trebui să aibă în vedere instituirea unor sisteme de garanție-returnare și pentru ambalajele reutilizabile. În aceste situații, cu respectarea normelor generale prevăzute în tratat și a dispozițiilor prevăzute în prezentul regulament, unui stat membru ar trebui să i se permită să adopte dispoziții care depășesc cerințele minime stabilite în prezentul regulament.
- (104) Având în vedere natura produselor și diferențele dintre sistemele lor de producție și de distribuție, sistemele de garanție-returnare nu ar trebui totuși să fie obligatorii pentru ambalajele pentru vin, produse vitivinicole aromatizate, băuturi spirtoase și lapte și produse lactate enumerate în partea XVI din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰. Statele membre pot institui sisteme de garanție-returnare care să vizeze și alte ambalaje.
- (105) Toate sistemele de garanție-returnare ar trebui să respecte cerințele generale minime prevăzute în prezentul regulament. Aceste cerințe vor contribui la asigurarea unei mai mari coerențe și a unor rate de returnare mai ridicate în toate statele membre. Cerințele au fost stabilite pe baza opiniilor părților interesate, a analizelor experților și a celor mai bune practici din cadrul sistemelor existente de garanție-returnare. Cerințele sunt concepute astfel încât să permită inovarea, oferind, în același timp, un nivel de flexibilitate pentru a se adapta la circumstanțele locale.

⁴⁰ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

- (106) Statele membre și toate părțile interesate relevante implicate în instituirea sistemelor de garanție-returnare ar trebui să depună eforturi pentru a asigura interoperabilitatea maximă a acestor sisteme și să coopereze pentru a facilita returnarea ambalajelor de către consumatori, în special în zonele de frontieră în care se demonstrează că lipsa interoperabilității cauzează rate de returnare mai scăzute.
- (107) Statele membre care ating o rată de colectare de 90 % a tipurilor de ambalaje vizate fără un sistem de garanție-returnare timp de doi ani calendaristici consecutivi înainte de intrarea în vigoare a acestei obligații pot solicita să nu instituie un sistem de garanție-returnare.
- (108) Ca măsură specifică de prevenire a generării de deșuri de ambalaje, statele membre ar trebui să încurajeze în mod activ soluțiile de reutilizare și reumplere. Acestea ar trebui să sprijine instituirea unor sisteme de reutilizare și de reumplere și să monitorizeze funcționarea acestora și respectarea standardelor de igienă. Statele membre sunt încurajate să ia și alte măsuri, cum ar fi instituirea unor sisteme de garanție-returnare care să acopere formatele de ambalaje reutilizabile, utilizarea de stimulente economice sau stabilirea de cerințe pentru distribuitorii finali de a pune la dispoziție un anumit procent din alte produse decât cele care fac obiectul obiectivelor de reutilizare și de reumplere în ambalaje reutilizabile sau prin reumplere, cu condiția ca aceste cerințe să nu conducă la fragmentarea pieței unice și la crearea de bariere în calea comerțului.
- (109) Directiva 94/62/CE a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/852 a Parlamentului European și a Consiliului⁴¹ de stabilire a obiectivelor privind reciclarea pentru statele membre care trebuie atinse până în 2025 și 2030. Aceste obiective și normele de calcul al acestora ar trebui menținute. În plus, ar trebui stabilite măsuri care să faciliteze atingerea acestor obiective, cum ar fi cerințe de sustenabilitate pentru ambalaje, în special dispoziții privind posibilitatea de reciclare a ambalajelor. Din acest motiv, nu ar trebui să fie posibilă amânarea termenelor pentru atingerea obiectivelor privind reciclarea pentru 2030.
- (110) Directiva 94/62/CE impune Comisiei să revizuiască obiectivele privind reciclarea ambalajelor pentru 2030 în vederea menținerii sau, dacă este cazul, a creșterii nivelului acestora. Cu toate acestea, nu este încă oportun să se modifice obiectivele stabilite pentru 2030, deoarece dovezile arată că unele state membre încă întâmpină dificultăți în îndeplinirea obiectivelor existente. Din acest motiv, ar trebui instituite măsuri care să încurajeze fabricanții să introducă pe piață ambalaje mai reciclabile, ajutând astfel statele membre să atingă obiectivele privind reciclarea. În viitor, ar trebui raportate Comisiei ambalajele mai reciclabile, împreună cu o mai mare granularitate a datelor privind fluxurile de ambalaje. Acest lucru va permite Comisiei să revizuiască obiectivele, cu posibilitatea de a le menține sau de a le crește nivelul. Pentru a ține seama de efectul măsurilor care vizează îmbunătățirea posibilității de reciclare a ambalajelor, revizuirea nu ar trebui să aibă loc înaintea evaluării generale preconizate a regulamentului, și anume la opt ani de la intrarea sa în vigoare. În

⁴¹ Directiva (UE) 2018/852 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 150, 14.6.2018, p. 141).

cursul acestei revizui, ar trebui să se acorde atenție și posibilității de a introduce obiective noi pe o bază mai detaliată decât obiectivele actuale.

- (111) Calcularea obiectivelor în materie de reciclare ar trebui să se bazeze pe greutatea deșeurilor de ambalaje care intră în operațiunea de reciclare. Statele membre ar trebui să asigure fiabilitatea și acuratețea datelor colectate privind deșeurile de ambalaje reciclate. Ca regulă generală, măsurarea efectivă a greutății deșeurilor de ambalaje considerate ca reciclate ar trebui să se desfășoare în locul unde deșeurile de ambalaje intră în operațiunea de reciclare. Cu toate acestea, pentru a limita sarcina administrativă, ar trebui să se permită statelor membre ca, în condiții stricte și prin derogare de la regula generală, să stabilească greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate pe baza măsurării materialului rezultat din orice operațiune de sortare, care trebuie corectată cu ratele medii ale pierderilor înregistrate înainte ca deșeurile să intre în operațiunile de reciclare. Pierderile de materiale care au loc înainte ca deșeurile să intre în operațiunea de reciclare, de exemplu din cauza sortării sau a altor operațiuni preliminare, nu ar trebui să fie incluse în cantitatea de deșuri raportate ca fiind reciclate. Aceste pierderi pot fi stabilite pe baza registrelor electronice, a specificațiilor tehnice, a normelor detaliate privind calcularea ratelor medii ale pierderilor pentru diferitele fluxuri de deșuri sau a altor măsuri echivalente. Statele membre ar trebui să raporteze cu privire la măsurătorile respective în rapoartele privind verificarea calității care însoțesc datele pe care acestea le raportează Comisiei privind reciclarea deșeurilor. Ratele medii ale pierderilor ar trebui, de preferință, să fie stabilite la nivelul fiecărei instalații de sortare și ar trebui să fie legate de diferite tipuri principale de deșuri, diferite surse, precum cele provenite din gospodării sau comerciale, diferite scheme de colectare și diferite tipuri de procese de sortare. Ratele medii ale pierderilor ar trebui să fie folosite numai în cazurile în care nu există alte date fiabile, în special în contextul transferului și exportului de deșuri. Pierderile în greutate ale materialelor sau ale substanțelor ca urmare a proceselor de transformare fizică sau chimică inerente operațiunii de reciclare în care deșeurile de ambalaje sunt re prelucrate efectiv în produse, materiale sau substanțe nu ar trebui să fie scăzute din greutatea deșeurilor raportate ca reciclate.
- (112) În cazul în care calculul ratei de reciclare se aplică tratării aerobe sau anaerobe a deșeurilor de ambalaje biodegradabile, cantitățile de deșuri care intră în tratare aerobă sau anaerobă pot fi considerate drept reciclate, cu condiția ca o astfel de tratare să genereze materiale care urmează a fi utilizate ca produse, materii sau substanțe reciclate. Deși compostul sau produsul fermentat (digestatul) reprezintă cele mai frecvente produse rezultate în urma unei astfel de tratări, și alte tipuri de materiale ar putea fi luate în considerare, cu condiția să conțină cantități comparabile de conținut reciclat în raport cu cantitatea de deșuri de ambalaje biodegradabile tratate. În alte cazuri, în conformitate cu definiția reciclării, re prelucrarea deșeurilor de ambalaje biodegradabile în materiale ce urmează să fie folosite drept combustibili sau alte mijloace de generare a energiei, care sunt eliminate sau care urmează să fie utilizate în orice operațiune care are același scop ca valorificarea deșeurilor, alta decât reciclarea, nu ar trebui să fie luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor privind reciclarea.
- (113) În cazul în care materialele din deșeurile de ambalaje încetează să mai fie deșuri ca rezultat al unei operațiuni pregătitoare înainte de a fi re prelucrate efectiv, acestea ar trebui să fie contabilizate ca reciclate, cu condiția să fie destinate re prelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Materialele al căror statut de deșeu a încetat și care urmează

să fie utilizate drept combustibil sau alt mijloc de generare a energiei, care sunt utilizate pentru rambleiere sau care sunt eliminate, sau care urmează să fie utilizate în orice operațiune care are același scop ca valorificarea deșeurilor, alta decât reciclarea, nu ar trebui să fie luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor privind reciclarea.

- (114) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a lua în considerare reciclarea metalelor separate după incinerarea deșeurilor proporțional cu ponderea deșeurilor de ambalaje incinerate, cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească anumite criterii de calitate prevăzute în Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1004 a Comisiei⁴² de stabilire a normelor pentru calculul, verificarea și raportarea datelor privind deșeurile în conformitate cu Directiva 2008/98/CE.
- (115) În cazul exporturilor de deșuri de ambalaje din Uniune destinate reciclării, se aplică Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁴³.
- (116) Deoarece reutilizarea înseamnă că nu sunt introduse pe piață ambalaje noi, ambalajele de vânzare reutilizabile care sunt introduse pe piață pentru prima dată și ambalajele din lemn care sunt reparate în vederea reutilizării ar trebui luate în considerare în scopul atingerii obiectivelor respective privind reciclarea ambalajelor. Statele membre ar trebui să poată utiliza această posibilitate pentru a calcula nivelul ajustat al obiectivelor de reciclare luând în considerare maximum 5 puncte procentuale din cota medie, din ultimii trei ani, a ambalajelor de vânzare reutilizabile introduse pe piață pentru prima dată și reutilizate ca parte a unui sistem de reutilizare.
- (117) Producătorii și organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui să se implice activ în furnizarea de informații utilizatorilor finali, în special consumatorilor, cu privire la prevenirea și gestionarea deșeurilor de ambalaje. Aceste informații ar trebui să includă disponibilitatea modalităților de reutilizare a ambalajelor, și anume a etichetelor afișate pe ambalaje și a altor instrucțiuni privind eliminarea deșeurilor de ambalaje. Producătorii ar trebui, de asemenea, să informeze că utilizatorii finali au un rol important în asigurarea unei gestionări optime din punct de vedere ecologic a deșeurilor de ambalaje. Ar trebui utilizate tehnologii moderne ale informației pentru a furniza informații tuturor utilizatorilor finali, precum și pentru a raporta cu privire la ambalaje. Informațiile ar trebui furnizate fie prin mijloace clasice, cum ar fi afișe în interior și în exterior și campanii pe platformele de comunicare socială, fie prin mijloace mai inovatoare, cum ar fi accesul electronic la site-uri web prin coduri QR aplicate pe ambalaj.
- (118) Pentru fiecare an calendaristic, statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei informații privind atingerea obiectivelor de reciclare. Pentru a evalua eficacitatea măsurilor care vizează reducerea consumului de pungă de transport din plastic

⁴² Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1004 a Comisiei din 7 iunie 2019 de stabilire a normelor pentru calculul, verificarea și raportarea datelor privind deșeurile în conformitate cu Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare C(2012) 2384 a Comisiei (JO L 163, 20.6.2019, p 66).

⁴³ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

subțire, ar trebui raportate, de asemenea, date privind consumul de pungi de transport din plastic foarte subțire și pungi de transport din plastic gros, pentru a se putea evalua dacă consumul acestor pungi a crescut ca răspuns la măsurile de reducere care vizează pungile de transport din plastic subțire. Furnizarea de date privind consumul anual de pungi de transport foarte groase ar trebui să fie voluntară pentru statele membre. Pentru a permite să se evalueze dacă sistemele obligatorii de garanție-returnare care urmează să fie instituite de statele membre sunt eficace sau dacă derogările statelor membre de la obligația de a institui aceste sisteme sunt justificate, este important să se obțină informații cu privire la rata de colectare a acestor ambalaje prin raportarea de către statele membre.

- (119) Pentru a stabili metodologia de evaluare a posibilității de reciclare la scară largă, statele membre ar trebui, de asemenea, să raporteze date privind ratele de reciclare a deșeurilor de ambalaje pe material și tip de ambalaj, cantitățile de deșeuri de ambalaje colectate separat pentru fiecare material de ambalaj, cantitățile de deșeuri de ambalaje introduse pe piață per material și tip de ambalaj și capacitățile de sortare și reciclare instalate. Raportarea ar trebui efectuată anual.
- (120) Statele membre ar trebui să raporteze datele Comisiei prin mijloace electronice și să îi furnizeze un raport de verificare a calității. În plus, datele privind obiectivele de reciclare ar trebui să fie însoțite de un raport care să descrie măsurile luate pentru a institui un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor de ambalaje.
- (121) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a obligațiilor de raportare, competența de a adopta acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din tratat ar trebui delegată Comisiei pentru a stabili norme pentru calculul și verificarea datelor privind atingerea obiectivelor de reciclare, a ratelor de colectare separată a ambalajelor care fac obiectul sistemului de garanție-returnare, precum și a datelor necesare pentru stabilirea metodologiei de evaluare a posibilității de reciclare la scară largă. Acest act de punere în aplicare ar trebui să includă și norme pentru determinarea cantității de deșeuri de ambalaje generate, precum și să stabilească formatul pentru raportarea datelor. De asemenea, ar trebui să stabilească metodologia pentru calcularea consumului anual de pungi de transport din plastic subțire pe persoană și formatul de raportare a acestor date, întrucât acest lucru este necesar pentru a sprijini monitorizarea și punerea în aplicare deplină a cerințelor de fond referitoare la pungile de transport din plastic, în special pentru a asigura raportarea defalcată și obligatorie cu privire la diferitele categorii de pungi de transport din plastic. Acest act de punere în aplicare ar trebui să înlocuiască Deciziile (UE) 2018/896⁴⁴ și 2005/270/CE⁴⁵ ale Comisiei.

⁴⁴ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/896 a Comisiei din 19 iunie 2018 de stabilire a metodologiei utilizate pentru calcularea consumului anual de pungi de transport din plastic subțire și de modificare a Deciziei 2005/270/CE (JO L 160, 25.6.2018, p. 6).

- (122) Pentru a contribui la capacitarea statelor membre și a Comisiei de a monitoriza punerea în aplicare a obiectivelor stabilite în prezentul regulament, statele membre ar trebui să creeze baze de date privind ambalajele și să se asigure că acestea sunt funcționale.
- (123) Aplicarea eficace a cerințelor de sustenabilitate este esențială pentru a asigura o concurență loială și realizarea beneficiilor și a contribuției preconizate ale prezentului regulament la realizarea obiectivelor Uniunii în materie de climă, energie și circularitate. Prin urmare, Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁶ care stabilește un cadru orizontal pentru supravegherea pieței și controlul produselor care intră pe piața Uniunii ar trebui să se aplice ambalajelor pentru care sunt stabilite cerințe de sustenabilitate în temeiul prezentului regulament.
- (124) Ambalajele ar trebui introduse pe piață numai dacă nu prezintă un risc cunoscut pentru mediu și sănătatea umană. Pentru a se alinia mai bine la natura specifică a cerințelor de sustenabilitate și pentru a se asigura că eforturile de supraveghere a pieței se concentrează asupra neconformității cu aceste cerințe, un ambalaj care prezintă un risc ar trebui, în sensul prezentului regulament, să fie definit ca un ambalaj care, prin nerespectarea unei cerințe de sustenabilitate sau deoarece un operator economic responsabil nu respectă o cerință de sustenabilitate, poate avea efecte negative asupra mediului sau a altor interese publice protejate de cerințele relevante.
- (125) Ar trebui să existe o procedură prin care părțile interesate să fie informate cu privire la măsurile preconizate în legătură cu ambalajele care prezintă un risc. De asemenea, acest sistem ar trebui să permită autorităților de supraveghere a pieței din statele membre ca, în cooperare cu operatorii economici relevanți, să acționeze din timp cu privire la astfel de ambalaje. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, competența de a adopta acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din tratat ar trebui delegată Comisiei pentru a stabili dacă măsurile naționale luate în privința produselor neconforme sunt sau nu justificate.
- (126) Autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să aibă dreptul de a solicita operatorilor economici să ia măsuri corective pe baza constatărilor că un ambalaj nu este conform cu cerințele de sustenabilitate și etichetare sau că operatorul economic a încălcat alte norme privind introducerea sau punerea la dispoziție pe piață a ambalajelor. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a cerinței ca operatorii economici să ia măsuri corective, competența de a adopta acte de punere în

⁴⁵ Decizia 2005/270/CE a Comisiei din 22 martie 2005 de stabilire a tabelor corespunzătoare sistemului de baze de date în conformitate cu Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 86, 5.4.2005, p. 6).

⁴⁶ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

aplicare în conformitate cu articolul 291 din tratat ar trebui delegată Comisiei pentru a decide dacă o măsură națională este sau nu justificată.

- (127) În cazul unor preocupări privind sănătatea umană, autoritățile de supraveghere a pieței nu evaluează un risc pentru sănătatea umană sau animală care provine din materialul ambalajului, dacă este transferat la conținutul ambalat al materialului de ambalaj, ci avertizează autoritățile competente pentru controlul riscurilor și desemnate în temeiul Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁷, al Regulamentului (UE) 2017/745, al Regulamentului (UE) 2017/746, al Directivei 2001/83/CE sau al Regulamentului (UE) 2019/6.
- (128) Achizițiile publice reprezintă 14 % din PIB-ul Uniunii. Pentru a contribui la obiectivul de realizare a neutralității climatice, de îmbunătățire a eficienței din punctul de vedere al consumului de energie și al utilizării resurselor și de tranziție către o economie circulară care protejează sănătatea publică și biodiversitatea, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei, care o poate exercita după cum este necesar, pentru a solicita, după caz, autorităților și entităților contractante, astfel cum sunt definite în Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁸ și în Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁹, să își alinieze achizițiile publice la criteriile sau obiectivele specifice privind achizițiile publice verzi. Comparativ cu o abordare voluntară, criteriile sau obiectivele obligatorii ar trebui să asigure maximizarea efectului de levier al cheltuielilor publice pentru a stimula cererea de ambalaje mai performante. Criteriile ar trebui să fie transparente, obiective și nediscriminatorii.
- (129) Competențele de executare conferite Comisiei prin prezentul regulament și care nu se referă la stabilirea dacă măsurile luate de statele membre cu privire la ambalajele neconforme sunt sau nu justificate ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

⁴⁷ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

⁴⁸ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

⁴⁹ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

- (130) În ceea ce privește ambalajele care intră pe piața Uniunii, ar trebui să se acorde prioritate cooperării pe piață între autoritățile de supraveghere a pieței și operatorii economici. Prin urmare, deși pot viza orice ambalaj care intră pe piața Uniunii, intervențiile autorităților desemnate în temeiul articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020 ar trebui să se concentreze în primul rând pe ambalajele care fac obiectul măsurilor de interdicție luate de autoritățile de supraveghere a pieței. În cazul în care iau astfel de măsuri de interdicție și nu se limitează la teritoriul național, autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să comunice autorităților desemnate pentru controalele privind ambalajele care intră pe piața Uniunii detaliile necesare pentru identificarea acestor ambalaje neconforme la frontiere, inclusiv informații privind produsele ambalate și operatorii economici, pentru a permite o abordare bazată pe riscuri pentru produsele care intră pe piața Uniunii. În astfel de cazuri, autoritățile vamale vor urmări identificarea și oprirea acestor ambalaje la frontiere.
- (131) Pentru a optimiza și a facilita procesul de control la frontierele externe ale Uniunii, este necesar să se permită un transfer automatizat de date între sistemul de informare și de comunicare pentru supravegherea pieței (ICSMS) și sistemele vamale. Ar trebui să se facă distincția între două transferuri de date diferite, având în vedere scopurile lor respective. În primul rând, măsurile de interdicție decise de autoritățile de supraveghere a pieței în urma identificării ambalajelor neconforme ar trebui comunicate din ICSMS autorităților vamale pentru a fi utilizate de către autoritățile desemnate pentru controale la frontierele externe în vederea identificării ambalajelor care pot corespunde unei astfel de măsuri de interdicție. Pentru aceste prime transferuri de date ar trebui utilizat Sistemul electronic referitor la gestionarea riscurilor și controalele vamale (CRMS) prevăzut la articolul 36 din Regulamentul (UE) nr. 2447/2015⁵⁰ al Comisiei, fără a aduce atingere niciunei evoluții viitoare a mediului de gestionare a riscurilor vamale. În al doilea rând, în cazul în care autoritățile vamale identifică ambalaje neconforme, gestionarea cazurilor va fi necesară, printre altele, pentru a transfera notificarea suspendării, concluzia autorităților de supraveghere a pieței și rezultatul acțiunilor întreprinse de autoritățile vamale. Mediul aferent ghișeului unic al UE pentru vămi sprijină acest al doilea transfer de date între ICSMS și sistemele vamale naționale.
- (132) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a interconectării pentru comunicarea dintre autoritățile de supraveghere a pieței și autoritățile vamale, competența de a adopta acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din tratat ar trebui delegată Comisiei pentru a specifica normele procedurale și detaliile modalităților de punere în aplicare, inclusiv funcționalitățile, elementele de date și prelucrarea datelor, precum și normele privind prelucrarea datelor cu caracter personal, confidențialitatea și controlul pentru interconectarea respectivă.

⁵⁰ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

- (133) Atunci când adoptă actele delegate în temeiul articolului 290 din tratat, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia ar trebui să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁵¹. Mai precis, pentru a asigura o participare egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestora au în mod sistematic acces la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu elaborarea actelor delegate. La elaborarea acestor acte delegate, Comisia ar trebui să țină seama de informațiile științifice sau de alte informații tehnice disponibile, inclusiv de standardele internaționale relevante.
- (134) Pentru a se asigura că cerințele privind produsele din Directiva (UE) 2019/904 pot fi monitorizate și puse în aplicare și că acestea fac obiectul unei supravegheri adecvate a pieței, Regulamentul (UE) 2019/1020 ar trebui modificat pentru a include Directiva (UE) 2019/904 în domeniul său de aplicare. Cerințele referitoare la conținutul de plastic reciclat pentru sticlele din plastic pentru băuturi începând cu 1 ianuarie 2030 ar trebui eliminate din Directiva (UE) 2019/904, deoarece acest aspect este reglementat exclusiv de prezentul regulament. Obligațiile de raportare corespunzătoare ar trebui, de asemenea, eliminate.
- (135) Pentru a spori încrederea publicului în ambalajele introduse pe piață, în special în ceea ce privește conformitatea cu cerințele de sustenabilitate, operatorii economici care introduc pe piață ambalaje neconforme sau care nu își respectă obligațiile ar trebui să facă obiectul unor sancțiuni. Prin urmare, este necesar ca statele membre să stabilească în dreptul intern sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare în cazul nerespectării prezentului regulament.
- (136) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament. În temeiul punctului 22 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, evaluarea ar trebui să se bazeze pe cele cinci criterii de eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată a Uniunii și ar trebui să constituie punctul de pornire al evaluării impactului eventualelor măsuri viitoare. Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament și impactul acestuia asupra ambalajelor din perspectiva durabilității mediului și asupra funcționării pieței interne.
- (137) Este necesar să se acorde o perioadă suficientă operatorilor economici pentru a se conforma obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament, precum și statelor membre pentru a înființa infrastructurile administrative necesare pentru aplicarea acestuia. Prin urmare, și aplicarea prezentului regulament ar trebui să fie amânată până la o dată la care aceste pregătiri pot fi în mod rezonabil finalizate. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită facilitării respectării de către IMM-uri a obligațiilor și cerințelor care le revin în temeiul prezentului regulament, inclusiv prin

⁵¹ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

orientări care urmează să fie furnizate de Comisie pentru a facilita respectarea de către operatorii economici, cu accent pe IMM-uri.

- (138) Pentru a îndeplini aceste angajamente și a stabili un cadru ambițios, dar armonizat privind ambalajele, este necesar să se adopte un regulament de stabilire a cerințelor privind ambalajele pe parcursul întregului ciclu de viață al acestora. Prin urmare, Directiva 94/62/CE ar trebui abrogată.
- (139) Pentru a permite statelor membre să ia măsurile administrative necesare cu privire la organizarea procedurilor de autorizare de către autoritățile competente, menținând, în același timp, continuitatea pentru operatorii economici, aplicarea prezentei directive ar trebui amânată.
- (140) Directiva 94/62/CE ar trebui abrogată de la data aplicării prezentului regulament. Cu toate acestea, pentru a asigura o tranziție fără probleme și continuitatea până la adoptarea de către Comisie a unor noi norme în temeiul prezentului regulament și pentru a asigura continuitatea aplicării sistemului de resurse proprii al Uniunii în ceea ce privește resursele proprii bazate pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate, anumite obligații în temeiul directivei respective referitoare la etichetare, la obiectivele de reciclare și la transmiterea datelor către Comisie ar trebui să rămână în vigoare pentru o anumită perioadă de timp.
- (141) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea ambalajelor din perspectiva durabilității mediului și asigurarea liberei circulații a ambalajelor pe piața internă, nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acestea pot fi îndeplinite numai la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1 *Obiectul*

1. Prezentul regulament stabilește cerințe pentru întregul ciclu de viață al ambalajelor în ceea ce privește durabilitatea mediului și etichetarea, pentru a permite introducerea pe piață a acestora, precum și cerințe privind răspunderea extinsă a producătorilor, colectarea, tratarea și reciclarea deșeurilor de ambalaje.
2. Prezentul regulament contribuie la funcționarea eficientă a pieței interne prin armonizarea măsurilor naționale privind ambalajele și deșeurile de ambalaje pentru a evita obstacolele din calea comerțului, denaturarea și restrângerea concurenței în cadrul Uniunii, prevenind sau reducând în același timp efectele negative ale ambalajelor și ale deșeurilor de ambalaje asupra mediului și a sănătății umane, pe baza unui nivel ridicat de protecție a mediului.

3. Prezentul regulament contribuie la tranziția către o economie circulară, prin stabilirea de măsuri în conformitate cu ierarhia deșeurilor potrivit articolului 4 din Directiva 2008/98/CE.

Articolul 2
Domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament se aplică tuturor ambalajelor, indiferent de materialul utilizat, precum și tuturor deșeurilor de ambalaje, indiferent dacă aceste deșeuri sunt utilizate în industrie, în alte activități de producție, în vânzarea cu amănuntul sau în distribuție, în birouri, în servicii sau în gospodării sau provin din acestea.
2. Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere cerințelor normative ale Uniunii pentru ambalaje, cum ar fi cele privind siguranța, calitatea, protecția sănătății și igiena produselor ambalate, sau cerințelor de transport, precum și fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2008/98/CE în ceea ce privește gestionarea deșeurilor periculoase.

Articolul 3
Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „ambalaj” înseamnă articole din orice material care sunt destinate a fi utilizate pentru a conține, proteja, manipula, livra sau prezenta produsele și care pot fi diferențiate în formate de ambalaje pe baza funcției, a materialului și conceptului acestora, inclusiv:
 - (a) articole necesare pentru a conține, a susține sau a conserva produsul pe întreaga durată de viață a acestuia, fără a face parte integrantă din produsul destinat a fi utilizat, consumate sau eliminate împreună cu produsul;
 - (b) componente și elemente auxiliare ale unui articol menționat la litera (a) care sunt integrate în articol;
 - (c) elemente auxiliare unui articol menționat la litera (a) care sunt atârinate direct pe produs sau atașate acestuia și care îndeplinesc o funcție de ambalare fără a face parte integrantă din produsul care este destinat a fi utilizat, consumate sau eliminate împreună cu produsul;
 - (d) articole proiectate și destinate a fi umplute în punctul de vânzare, cu condiția ca acestea să îndeplinească o funcție de ambalare;
 - (e) articole de unică folosință vândute, umplute sau concepute astfel încât să fie umplute în punctul de vânzare, cu condiția ca acestea să îndeplinească o funcție de ambalare;
 - (f) pliculețe de ceai sau de cafea necesare pentru a conține un produs de ceai sau de cafea și destinate a fi utilizate și eliminate împreună cu produsul;
 - (g) unitate a sistemului de cafea sau de ceai în doză unică necesară pentru păstrarea unui produs din cafea sau din ceai și destinată a fi utilizată și eliminată împreună cu produsul;
- (2) „ambalaj de vânzare” înseamnă ambalajul conceput astfel încât să constituie o unitate de vânzare constând în produse și ambalaje către utilizatorul sau consumatorul final în punctul de vânzare;

- (3) „ambalaj grupat” înseamnă ambalajul conceput pentru a constitui o grupare a unui anumit număr de unități de vânzare la punctul de vânzare, indiferent dacă acestea sunt vândute ca atare utilizatorului final sau dacă servesc numai ca mijloc de umplere a rafturilor în punctul de vânzare sau de creare a unei unități de stocare sau de distribuție, și care poate fi înlăturat din produs fără a-i afecta caracteristicile;
- (4) „ambalaj pentru transport” înseamnă ambalajul conceput pentru a înlesni manipularea și transportul unui număr de unități de vânzare sau ambalaje grupate, inclusiv ambalajele pentru comerț electronic, dar excluzând containerele rutiere, feroviare, navale și aeriene, pentru a preveni pagubele din cauza manipulării fizice și a transportului;
- (5) „ambalaj pentru comerț electronic” înseamnă ambalajul pentru transport utilizat pentru a livra produse în contextul vânzării online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță către utilizatorul final;
- (6) „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui ambalaj pentru distribuție, consum sau utilizare pe piața Uniunii în cursul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;
- (7) „introducere pe piață” înseamnă punere la dispoziție pentru prima oară a unui ambalaj pe piața Uniunii;
- (8) „operator economic” înseamnă fabricanți, furnizori de ambalaje, importatori, distribuitori, distribuitori finali și furnizori de servicii de logistică;
- (9) „fabricant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care fabrică ambalaje sub numele sau marca proprie sau pentru care se proiectează sau se fabrică ambalaje și care utilizează ambalajele respective pentru a conține, proteja, manipula, livra sau prezenta produsele sub numele sau marca proprie, fără ca acestea să fi fost introduse anterior pe piață;
- (10) „producător” înseamnă orice fabricant, importator sau distribuitor care, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv prin intermediul contractelor la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE, pune la dispoziție ambalaje pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru, cu titlu profesional, sub numele sau marca proprie;
- (11) „furnizor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care furnizează ambalaje sau materiale de ambalare unui fabricant care utilizează aceste ambalaje pentru a conține, proteja, manipula, livra sau prezenta produsele sub numele sau marca proprie;
- (12) „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune și care introduce un ambalaj sau un produs ambalat dintr-o țară terță pe piața Uniunii;
- (13) „distribuitor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât fabricantul sau importatorul, care pune un ambalaj sau un produs ambalat la dispoziție pe piață;
- (14) „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune, care a primit un mandat scris din partea fabricantului pentru a acționa în numele acestuia în legătură cu sarcinile specificate aferente obligațiilor fabricantului prevăzute de prezentul regulament;
- (15) „reprezentant desemnat pentru răspunderea extinsă a producătorului” înseamnă o persoană fizică sau juridică stabilită într-un stat membru în care producătorul pune ambalaje la dispoziție pe piață pentru prima dată, altul decât statul membru în care

este stabilit producătorul, și care este desemnată de producător în conformitate cu articolul 8a alineatul (5) al treilea paragraf din Directiva 2008/98/CE pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin producătorului respectiv în temeiul capitolului VII din prezentul regulament;

- (16) „distribuitor final” înseamnă distribuitorul care livrează utilizatorului final produse ambalate sau produse care pot fi achiziționate prin reumplere;
- (17) „consumator” înseamnă persoane fizice ce acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea lor comercială, economică sau profesională;
- (18) „utilizator final” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care are reședința sau este stabilită în Uniune, căreia i-a fost pus la dispoziție un produs în calitate de consumator sau în calitate de utilizator final profesional în cursul activităților sale industriale sau profesionale și care nu mai pune acest produs la dispoziție pe piață în forma care i-a fost furnizat;
- (19) „ambalaj compozit” înseamnă o unitate de ambalaj confecționată din două sau mai multe materiale diferite, cu excepția materialelor utilizate pentru etichete, a dispozitivelor de închidere și sigilare, care nu pot fi separate manual și, prin urmare, formează o singură unitate integrală;
- (20) „deșeuri de ambalaje” înseamnă orice ambalaj sau material de ambalaj, care se încadrează în definiția deșeurilor stabilită la articolul 3 din Directiva 2008/98/CE, cu excepția reziduurilor din producție;
- (21) „prevenirea generării de deșeuri de ambalaje” înseamnă măsurile luate înainte ca orice ambalaj sau material de ambalaj să devină deșeuri de ambalaje și care reduc cantitatea de deșeuri de ambalaje, astfel încât să fie necesare mai puține ambalaje pentru a conține, proteja, manipula, livra sau prezenta produse sau să nu fie necesare niciun fel de ambalaje;
- (22) „reutilizare” înseamnă orice operațiune prin care ambalajele reutilizabile sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;
- (23) „ambalaj de unică folosință” înseamnă un ambalaj care nu este un ambalaj reutilizabil;
- (24) „rotație” înseamnă ciclul efectuat de ambalajul reutilizabil de la momentul introducerii sale pe piață împreună cu produsele pe care este menit să le conțină sau să le protejeze ori împreună cu produsele a căror manipulare, livrare sau prezentare este menit să o asigure până la momentul în care este pregătit să fie reutilizat în cadrul unui sistem de reutilizare pentru a fi oferit din nou utilizatorilor finali împreună cu produsele;
- (25) „ciclu” înseamnă transferul ambalajului, de la umplere sau încărcare până la golire sau descărcare, în cadrul unei rotații sau separat;
- (26) „sisteme de reutilizare” înseamnă acorduri organizaționale, tehnice sau financiare care permit reutilizarea fie în buclă închisă, fie în buclă deschisă. Atunci când asigură colectarea ambalajelor în vederea reutilizării, sistemele de garanție-returnare sunt considerate ca făcând parte dintr-un „sistem de reutilizare”;
- (27) „recondiționare” înseamnă o operațiune necesară pentru a readuce un ambalaj reutilizabil la o stare funcțională în scopul reutilizării sale;

- (28) „reumplere” înseamnă o operațiune prin care un utilizator final umple propriul recipient, care îndeplinește funcția de ambalaj, cu un produs sau cu mai multe produse oferite de distribuitorul final în contextul unei tranzacții comerciale;
- (29) „stație de reumplere” înseamnă un loc în care un distribuitor final oferă utilizatorilor finali produse care pot fi achiziționate prin reumplere;
- (30) „sectorul HORECA” înseamnă activități de cazare și restaurante în conformitate cu NACE Rev. 2 – Nomenclatorul statistic al activităților economice⁵²;
- (31) „proiectare în vederea reciclării” înseamnă proiectarea ambalajelor, inclusiv a componentelor individuale ale ambalajelor, pentru a asigura posibilitatea de reciclare a acestora prin procese de colectare, sortare și reciclare de ultimă generație;
- (32) „reciclat la scară largă” înseamnă colectat, sortat și reciclat prin intermediul unei infrastructuri și al unor procese de ultimă generație instalate, care acoperă cel puțin 75 % din populația Uniunii, inclusiv deșeurile de ambalaje exportate din Uniune care îndeplinesc cerințele de la articolul 47 alineatul (5);
- (33) „categorie de ambalaje” înseamnă o combinație de materiale și proiectarea specifică a ambalajului, care determină posibilitatea de reciclare prin procesele de colectare, sortare și reciclare de ultimă generație și este relevantă pentru definirea criteriilor de proiectare în vederea reciclării;
- (34) „componentă integrată” înseamnă o componentă de ambalaj care poate fi distinctă de corpul principal al unității de ambalaj și care poate fi dintr-un material diferit, dar care face parte integrantă din unitatea de ambalaj și din funcționarea acesteia și care nu trebuie să fie separată de unitatea de ambalaj principală pentru a consuma produsul și, de regulă, este eliminată în același timp cu unitatea de ambalaj, deși nu neapărat pe aceeași cale de eliminare;
- (35) „componentă separată” înseamnă o componentă de ambalaj care este distinctă de corpul principal al unității de ambalaj, care poate fi dintr-un material diferit, care trebuie demontată complet și permanent de unitatea de ambalaj principală pentru a avea acces la produs și care este, de regulă, eliminată înainte de unitatea de ambalaj și separat de aceasta;
- (36) „unitate de ambalaj” înseamnă o unitate ca întreg, inclusiv orice componentă integrată sau separată, care împreună îndeplinesc o funcție de ambalare, cum ar fi conținerea, protecția, manipularea, livrarea, depozitarea, transportul și prezentarea produselor, inclusiv unitățile independente de ambalaje grupate sau pentru transport, în cazul în care acestea sunt eliminate înainte de punctul de vânzare;
- (37) „ambalaj inovator” înseamnă o formă de ambalaj care este fabricată utilizând materiale, procese de proiectare sau de producție noi, având ca rezultat o îmbunătățire semnificativă a funcțiilor ambalajului, cum ar fi conținerea, protecția, manipularea, livrarea sau prezentarea produselor, precum și beneficii demonstrabile

⁵²

[NACE Rev. 2 - Nomenclatorul statistic al activităților economice - Manuale și orientări privind produsele \(europa.eu\)](#); [Statistici privind serviciile de cazare și restaurante – NACE Rev. 2 – Statistici explicite \(europa.eu\)](#).

pentru mediu, cu excepția ambalajelor care sunt rezultatul modificării ambalajelor existente cu unicul scop de a îmbunătăți prezentarea produselor și comercializarea;

- (38) „materii prime secundare” înseamnă materiale care au fost obținute prin procese de reciclare și care pot înlocui materiile prime principale;
- (39) „deșeuri de plastic postconsum” înseamnă deșeuri de plastic generate de produse din plastic care au fost introduse pe piață;
- (40) „ambalaj pentru produse sensibile la contact” înseamnă un ambalaj destinat a fi utilizat în orice aplicație a ambalajelor care intră în domeniul de aplicare al regulamentelor: (CE) nr. 1831/2003, (CE) nr. 1935/2004, (CE) nr. 767/2009, (CE) 2009/1223, (UE) 2017/745, (UE) 2017/746, (UE) 2019/4, (UE) 2019/6, al Directivei 2001/83/CE sau al Directivei 2008/68/CE;
- (41) „ambalaj compostabil” înseamnă ambalajul care poate suporta descompunerea fizică, chimică, termică sau biologică, astfel încât majoritatea composturilor finisate să se descompună, în cele din urmă, în dioxid de carbon, săruri minerale, biomasă și apă, în conformitate cu articolul 47 alineatul (4), și care nu împiedică colectarea separată și procesul sau activitatea de compostare în care este introdus în condiții controlate industrial;
- (42) „sticle din plastic de unică folosință pentru băuturi” înseamnă sticlele pentru băuturi enumerate în partea F din anexa la Directiva (UE) 2019/904;
- (43) „plastic” înseamnă un polimer, în sensul articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, la care este posibil să fi fost adăugați aditivi sau alte substanțe și care poate funcționa ca o componentă structurală principală a ambalajelor, cu excepția polimerilor naturali care nu au fost modificați chimic;
- (44) „pungi de transport din plastic” înseamnă pungi de transport, cu sau fără mâner, fabricate din plastic, furnizate consumatorilor în punctele de vânzare de produse;
- (45) „pungi de transport din plastic subțire” înseamnă pungi de transport din plastic cu o grosime a foliei mai mică de 50 de microni;
- (46) „pungi de transport din plastic foarte subțire” înseamnă pungi de transport din plastic cu o grosime a foliei mai mică de 15 microni;
- (47) „pungi de transport din plastic gros” înseamnă pungi de transport din plastic cu o grosime a foliei între 50 și 99 de microni;
- (48) „pungi de transport din plastic foarte gros” înseamnă pungi de transport din plastic cu o grosime a foliei de peste 99 de microni;
- (49) „recipiente pentru deșeuri” înseamnă containere, coșuri și pungi utilizate pentru depozitarea și colectarea deșeurilor;
- (50) „garanție” înseamnă o sumă fixă de bani, care nu face parte din prețul unui produs ambalat sau umplut și care este colectată de la utilizatorul final la achiziționarea unui astfel de produs ambalat sau umplut, care face obiectul unui sistem de garanție-returnare dintr-un anumit stat membru și care este rambursabilă atunci când utilizatorul final returnează ambalajul aferent garanției la un punct de colectare stabilit în acest scop;
- (51) „sistem de garanție-returnare” înseamnă un sistem în care o garanție este percepută de la utilizatorul final la achiziționarea unui produs ambalat sau umplut care face

obiectul acestui sistem și este rambursată utilizatorului final atunci când ambalajul aferent garanției este returnat la un punct de colectare stabilit în acest scop;

- (52) „specificatie tehnică” înseamnă un document care stabilește cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un produs, proces sau serviciu;
- (53) „standard armonizat” înseamnă un standard astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
- (54) „evaluarea conformității” înseamnă procesul prin care se verifică dacă un ambalaj îndeplinește cerințele de sustenabilitate, siguranță, etichetare și informare din prezentul regulament;
- (55) „organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor” înseamnă o entitate juridică ce organizează, din punct de vedere financiar sau din punct de vedere financiar și operațional, îndeplinirea obligațiilor de răspundere extinsă ale producătorilor în numele mai multor producători;
- (56) „ciclu de viață” înseamnă etapele succesive și interdependente pe care le parcurge un ambalaj, de la achiziția materiilor prime sau generarea din resurse naturale până la eliminarea finală.
- (57) „ambalaj care prezintă un risc” înseamnă un ambalaj care, prin nerespectarea unei cerințe prevăzute în prezentul regulament sau în temeiul acestuia, cu excepția celor enumerate la articolul 56 alineatul (1), poate avea efecte negative asupra mediului sau asupra altor interese publice protejate de cerința respectivă;
- (58) „ambalaj care prezintă un risc grav” înseamnă un ambalaj care prezintă un risc în cazul căruia, pe baza unei evaluări, se consideră că gradul neconformității relevante sau prejudiciul asociat necesită o intervenție rapidă din partea autorităților de supraveghere a pieței, inclusiv cazurile în care efectele neconformității nu sunt imediate;
- (59) „platformă online” înseamnă o platformă online astfel cum este definită la articolul 3 litera (i) din Regulamentul (UE) 2022/2065;
- (60) „deșeurii” înseamnă deșeurii astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE, cu excepția ambalajelor reutilizabile transportate spre recondiționare;

Se aplică definițiile termenilor „substanță care prezintă motive de îngrijorare” și „suport de date” prevăzute la articolul (2) punctele 28 și 30) din Regulamentul [privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile];

Se aplică definițiile termenilor „gestionarea deșeurilor”, „colectare”, „colectare separată”, „schemă de răspundere extinsă a producătorilor”, „pregătirea pentru reutilizare” și „reciclare” prevăzute la articolul 3 punctele 9, 10, 11, 21, 16 și 17 din Directiva 2008/98/CE;

Se aplică definițiile termenilor „supraveghere a pieței”, „autoritate de supraveghere a pieței”, „furnizor de servicii de logistică”, „măsură corectivă”, „rechemare”, „retragere” și „risc” prevăzute la articolul 3 punctele 3, 4, 11, 16, 22, 23 și 18 din Regulamentul (UE) 2019/1020.

O listă orientativă a articolelor care se încadrează în definiția ambalajului de la punctul 1 este prevăzută în anexa I.

Articolul 4
Libera circulație

1. Ambalajele se introduc pe piață numai dacă sunt în conformitate cu prezentul regulament.
2. Statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică introducerea pe piață a ambalajelor care respectă cerințele de sustenabilitate prevăzute la articolele 5-10 din prezentul regulament.
3. Statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică introducerea pe piață a ambalajelor care respectă cerințele de etichetare și de informare prevăzute la articolul 11 din prezentul regulament.
4. În cazul în care statele membre aleg să mențină sau să introducă cerințe naționale de sustenabilitate sau cerințe de informare suplimentare față de cele prevăzute în prezentul regulament, cerințele respective nu intră în conflict cu cele prevăzute în prezentul regulament, iar statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică introducerea pe piață a ambalajelor care respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament din motive de neconformitate cu cerințele naționale respective.
5. În plus față de cerințele de etichetare prevăzute la articolul 11, statele membre pot prevedea cerințe de etichetare suplimentare, în scopul identificării schemei de răspundere extinsă a producătorilor sau a unui sistem de garanție-returnare, altul decât cele menționate la articolul 44 alineatul (1).
6. Cu ocazia târgurilor, a expozițiilor sau a altor evenimente similare, statele membre nu împiedică prezentarea ambalajelor care nu respectă prezentul regulament, cu condiția ca un semn vizibil să indice clar că acele ambalaje nu respectă dispozițiile prezentului regulament și că ele nu sunt de vânzare până ce nu devin conforme.

Capitolul II
Cerințe de sustenabilitate

Articolul 5
Cerințe privind substanțele din ambalaje

1. Ambalajele sunt fabricate astfel încât prezența și concentrația substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în calitate de constituenți ai materialului ambalajului sau ai oricăreia dintre componentele ambalajului să fie reduse la minimum, inclusiv în ceea ce privește prezența acestora în emisii și orice rezultat al gestionării deșeurilor, cum ar fi materiile prime secundare, cenușa sau alte materiale destinate eliminării finale.
2. Fără a aduce atingere restricțiilor privind substanțele chimice prevăzute în anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 sau, după caz, restricțiilor și măsurilor specifice privind ambalajele care intră în contact cu produsele alimentare din Regulamentul (CE) nr. 1935/2004, totalul nivelurilor concentrației de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent care rezultă din substanțele prezente în ambalaje sau în componentele ambalajului nu trebuie să depășească 100 mg/kg.
3. Conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatul (2) se demonstrează în documentația tehnică întocmită în conformitate cu anexa VII.
4. Cerințele privind posibilitatea de reciclare stabilite în acte delegate adoptate în temeiului articolului 6 alineatul (5) nu restricționează prezența substanțelor în

ambalaje sau în componentele ambalajelor din motive legate în principal de siguranța chimică. Acestea abordează, după caz, substanțele care prezintă motive de îngrijorare care afectează în mod negativ reutilizarea și reciclarea materialelor din ambalajul în care sunt prezente și, după caz, identifică substanțele specifice în cauză, precum și criteriile și limitările asociate acestora.

5. Pentru a ține seama de progresele științifice și tehnice, Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 58 pentru a modifica prezentul regulament în vederea:
 - (a) reducerii totalului nivelurilor concentrației de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent care rezultă din substanțele prezente în ambalaje sau în componentele ambalajului menționate la alineatul (2);
 - (b) stabilirii condițiilor în care nivelul concentrației menționate la alineatul (2) nu se aplică materialelor reciclate și circuitelor de produse aflate într-un lanț închis și controlat, precum și în vederea stabilirii tipurilor de ambalaje scutite de obligațiile menționate la alineatul respectiv. Aceste acte delegate sunt limitate în timp, prevăd cerințe adecvate de marcarea și informare și conțin cerințe de raportare periodică pentru a asigura revizuirea periodică a derogării.

Articolul 6 *Ambalaje reciclabile*

1. Toate ambalajele sunt reciclabile.
2. Ambalajele sunt considerate reciclabile în cazul în care respectă următoarele cerințe:
 - (a) sunt proiectate în vederea reciclării;
 - (b) sunt colectate separat în mod eficace și eficient în conformitate cu articolul 43 alineatele (1) și (2);
 - (c) sunt sortate în fluxuri de deșeuri definite, fără a afecta posibilitatea de reciclare a altor fluxuri de deșeuri;
 - (d) pot fi reciclate astfel încât materiile prime secundare rezultate să aibă o calitate suficientă pentru a înlocui materiile prime principale;
 - (e) pot fi reciclate la scară largă.

Litera (a) se aplică de la 1 ianuarie 2030, iar litera (e) se aplică de la 1 ianuarie 2035.

3. Începând cu 1 ianuarie 2030, ambalajele reciclabile respectă criteriile de proiectare în vederea reciclării prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (4) și, începând cu 1 ianuarie 2035, și cerințele privind posibilitatea de reciclare la scară largă prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (6). În cazul în care aceste ambalaje sunt conforme cu actele delegate respective, se consideră că acestea respectă alineatul (2) literele (a) și (e).
4. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58 pentru a completa prezentul regulament în vederea stabilirii criteriilor de proiectare pentru reciclare și a claselor de performanță în materie de reciclare pe baza criteriilor și a parametrilor enumerați în tabelul 2 din anexa II pentru categoriile de ambalaje enumerate în tabelul 1 din anexa respectivă, precum și a normelor privind modularea contribuțiilor financiare care trebuie plătite de producători pentru a se conforma obligațiilor care le revin în materie de răspundere extinsă a producătorilor prevăzute la articolul 40 alineatul (1), pe baza nivelului de performanță în materie de reciclare a

ambalajelor, iar pentru ambalajele din plastic, pe baza procentului de conținut reciclat. Criteriile de proiectare în vederea reciclării iau în considerare procesele de colectare, de sortare și de reciclare de ultimă generație și vizează toate componentele ambalajului.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58 pentru a modifica tabelul 1 din anexă în vederea adaptării acestuia la evoluțiile științifice și tehnice ale infrastructurii de proiectare, colectare, sortare și reciclare a materialelor și a produselor.

5. Începând cu 1 ianuarie 2030, ambalajele nu sunt considerate reciclabile dacă corespund clasei de performanță E conform criteriilor de proiectare în vederea reciclării stabilite în actul delegat adoptat în temeiul alineatului (4) pentru categoria de ambalaje din care face parte ambalajul.

Aceste criterii se bazează cel puțin pe parametrii enumerați în tabelul 2 din anexa II.

6. Pentru fiecare tip de ambalaj menționat în tabelul 1 din anexa II, Comisia stabilește metodologia pentru a evalua dacă ambalajele sunt reciclabile la scară largă. Această metodologie se bazează pe cel puțin următoarele elemente:

- (a) cantitățile de ambalaje introduse pe piață în Uniune în ansamblu și în fiecare stat membru;
- (b) cantitățile de deșuri de ambalaje colectate separat, pentru fiecare material de ambalaj menționat în tabelul 1 din anexa II, în Uniune în ansamblu și în fiecare stat membru;
- (c) ratele de reciclare a deșeurilor de ambalaje per tip de ambalaj enumerat în tabelul 1 din anexa II, în Uniune, în ansamblu, și în fiecare stat membru sau, atunci când nu pot fi puse la dispoziție astfel de date privind ratele de reciclare a deșeurilor de ambalaje pentru fiecare tip de ambalaj, ipoteze bazate pe ratele medii ale pierderilor, astfel cum se menționează la articolul 47 alineatul (3);
- (d) capacitățile de infrastructură instalate pentru sortare și reciclare în Uniune în ansamblu pentru fiecare tip de ambalaj enumerat în tabelul 1 din anexa II.

7. Criteriile și cerințele menționate la alineatul (3) stabilesc:

- (a) modul în care se exprimă rezultatul evaluării posibilității de reciclare în clase de performanță în ceea ce privește posibilitatea de reciclare, de la A la E, astfel cum se descrie în tabelul 3 din anexa II, pe baza procentului din greutatea unității de ambalaj care este reciclabil în conformitate cu alineatul (1);
- (b) criteriile detaliate de proiectare în vederea reciclării pentru fiecare material și categorie de ambalaje enumerate în tabelul 1 din anexa II;
- (c) o descriere, pentru fiecare categorie de ambalaje menționată în tabelul 1 din anexa II, a condițiilor de respectare a respectivelor clase de performanță;
- (d) modularea contribuțiilor financiare care trebuie plătite de producători pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în materie de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum se menționează la articolul 40, pe baza clasei de performanță a ambalajelor;
- (e) modul de evaluare a posibilității de reciclare la scară largă pentru fiecare categorie de ambalaje enumerată în tabelul 1 din anexa II pentru a stabili, începând cu 2035, clase actualizate de performanță în ceea ce privește posibilitatea de reciclare.

8. Conformitatea cu cerințele stabilite la alineatele (2) și (3) se demonstrează în documentația tehnică referitoare la ambalaj, astfel cum se prevede în anexa VII.

În cazul în care o unitate de ambalaj include componente integrate, evaluarea conformității cu criteriile de proiectare în vederea reciclării și cu cerințele privind posibilitatea de reciclare la scară largă include toate componentele integrate.

În cazul în care o unitate de ambalaj include componente separate, evaluarea conformității cu cerințele de proiectare în vederea reciclării și cu cerințele privind posibilitatea de reciclare la scară largă se efectuează separat pentru fiecare componentă separată.

Toate componentele unei unități de ambalaj sunt compatibile cu procesele de colectare, sortare și reciclare de ultimă generație și nu împiedică posibilitatea de reciclare a corpului principal al unității de ambalaj.

9. Începând cu 1 ianuarie 2030 și prin derogare de la alineatele (2) și (3), ambalajele inovatoare pot fi introduse pe piață pentru o perioadă de maximum 5 ani de la sfârșitul anului calendaristic în care au fost introduse pe piață.

În cazul în care se recurge la această derogare, ambalajele inovatoare sunt însoțite de documentația tehnică menționată în anexa VII, care demonstrează natura sa inovatoare și conformitatea cu definiția de la articolul 3 punctul 34 din prezentul regulament.

După perioada menționată la primul paragraf, aceste ambalaje sunt însoțite de documentația tehnică menționată la alineatul (8).

10. Până la 31 decembrie 2034, prezentul articol nu se aplică:
- (a) ambalajelor directe, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 23 din Directiva 2001/83/CE și la articolul 4 punctul 25 din Regulamentul (UE) 2019/6;
 - (b) ambalajelor din plastic pentru produse sensibile la contact ale dispozitivelor medicale reglementate de Regulamentul (UE) 2017/745;
 - (c) ambalajelor din plastic pentru produse sensibile la contact ale dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro* reglementate de Regulamentul (UE) 2017/746.
11. Contribuțiile financiare care trebuie plătite de producători pentru a-și respecta obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum sunt menționate la articolul 40, se modulează în funcție de clasa de performanță în ceea ce privește posibilitatea de reciclare, astfel cum este stabilit în conformitate cu actele delegate menționate la alineatele (4) și (6) din prezentul articol și, în ceea ce privește ambalajele din plastic, și în conformitate cu articolul 7 alineatul (6).

Articolul 7

Conținutul minim de material reciclat din ambalajele din plastic

1. Începând cu 1 ianuarie 2030, partea din plastic a ambalajelor conține următorul procent minim de conținut reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum, pe unitate de ambalaj:
- (a) 30 % pentru ambalajele pentru produse sensibile la contact fabricate din polietilentereftalat (PET) ca principal component;

- (b) 10 % pentru ambalajele pentru produse sensibile la contact fabricate din alte materiale plastice decât PET, cu excepția sticlelor din plastic de unică folosință pentru băuturi;
 - (c) 30 % pentru sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi;
 - (d) 35 % pentru alte ambalaje decât cele menționate la literele (a), (b) și (c).
2. Începând cu 1 ianuarie 2040, partea din plastic a ambalajelor conține următorul procent minim de conținut reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum, pe unitate de ambalaj:
- (a) 50 % pentru ambalajele din plastic pentru produse sensibile la contact, cu excepția sticlelor din plastic de unică folosință pentru băuturi;
 - (b) 65 % pentru sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi;
 - (c) 65 % pentru alte ambalaje din plastic decât cele menționate la literele (a) și (b);
3. Alineatele (1) și (2) nu se aplică:
- (a) ambalajelor directe, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 23 din Directiva 2001/83/CE și la articolul 4 punctul 25 din Regulamentul (UE) 2019/6;
 - (b) ambalajelor din plastic pentru produse sensibile la contact ale dispozitivelor medicale reglementate de Regulamentul (UE) 2017/745;
 - (c) ambalajelor din plastic pentru produse sensibile la contact ale dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro* reglementate de Regulamentul (UE) 2017/746;
 - (d) ambalajelor exterioare, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 24 din Directiva 2001/83/CE și la articolul 4 punctul 26 din Regulamentul (UE) 2019/6, în cazurile în care aceste ambalaje sunt necesare pentru a respecta cerințe specifice pentru menținerea calității medicamentului.
4. Alineatele (1) și (2) nu se aplică ambalajelor din plastic compostabile.
5. Conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatele (1) și (3) se demonstrează în informațiile tehnice privind ambalajul menționate în anexa VII.
6. Până la 1 ianuarie 2030, contribuțiile financiare plătite de producători pentru a-și respecta obligațiile care le revin în materie de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum sunt prevăzute la articolul 40, se modulează în funcție de procentul de conținut reciclat utilizat în ambalaje.
7. Până la 31 decembrie 2026, Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a metodologiei de calcul și de verificare a procentului de conținut reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum, pe unitate de ambalaj din plastic, precum și a formatului documentației tehnice menționate în anexa VII. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (3).
8. Începând cu 1 ianuarie 2029, calcularea și verificarea procentului de conținut reciclat din ambalaje în temeiul alineatului (1) respectă normele stabilite în actul de punere în aplicare menționat la alineatul (7).

9. Până la 1 ianuarie 2028, Comisia evaluează necesitatea unor derogări de la procentul minim prevăzut la alineatul (1) literele (b) și (d) pentru anumite ambalaje din plastic sau a revizuirii derogării stabilite la alineatul (3) pentru anumite ambalaje din plastic.

Pe baza acestei evaluări, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58 pentru a modifica prezentul regulament în vederea:

- (a) prevederii unor derogări de la domeniul de aplicare, calendarul sau nivelul procentajului minim prevăzut la alineatul (1) literele (b) și (d) pentru anumite ambalaje din plastic și, după caz,
- (b) revizuirii derogărilor stabilite la alineatul (3);

în cazul în care nu sunt disponibile tehnologii de reciclare adecvate pentru reciclarea ambalajelor din plastic, deoarece acestea nu sunt autorizate în temeiul normelor relevante ale Uniunii sau nu sunt suficient instalate în practică.

10. În cazul în care acest lucru este justificat de lipsa disponibilității sau de prețurile excesive ale anumitor materiale plastice reciclate care pot avea efecte negative asupra sănătății umane sau animale, asupra securității aprovizionării cu alimente sau asupra mediului, făcând excesiv de dificilă respectarea procentelor minime de conținut reciclat prevăzute la alineatele (1) și (2), Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 58 pentru a modifica alineatele (1) și (2) prin ajustarea procentelor minime în mod corespunzător. Atunci când evaluează o astfel de ajustare, Comisia evaluează cererile persoanelor fizice sau juridice, care vor fi însoțite de informații și date relevante privind situația pieței pentru aceste deșuri de plastic postconsum și de cele mai bune dovezi disponibile privind riscurile aferente pentru sănătatea umană sau animală, pentru securitatea aprovizionării cu alimente sau pentru mediu.
11. Până la [OP: a se introduce data = 8 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia revizuieste situația utilizării materialelor de ambalaje reciclate în alte ambalaje decât materialele plastice și, pe această bază, evaluează oportunitatea stabilirii de măsuri sau a stabilirii de obiective pentru creșterea gradului de utilizare a conținutului reciclat în astfel de ambalaje și, dacă este necesar, prezintă o propunere legislativă.

Articolul 8

Ambalaje compostabile

1. Până la [OP: a se introduce data = 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], ambalajele menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (f) și (g), etichetele adezive aplicate pe fructe și legume și pungile de transport din plastic foarte subțire vor fi compostabile în condiții controlate industrial în instalații de tratare a biodeșeurilor.
2. În cazul în care sunt disponibile sisteme adecvate de colectare a deșeurilor și infrastructură de tratare a deșeurilor pentru a se asigura că ambalajele menționate la alineatul (1) intră în fluxul de gestionare a deșeurilor organice, statele membre sunt împuternicite să impună ca pungile de transport din plastic subțire să fie puse la dispoziție pe piața lor pentru prima dată numai dacă se poate demonstra că aceste pungi de transport din plastic subțire au fost fabricate integral din polimeri de plastic biodegradabil, fiind compostabile în condiții controlate industrial.

3. Până la [*OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], ambalajele, altele decât cele menționate la alineatele (1) și (2), inclusiv ambalajele fabricate din polimeri de plastic biodegradabil, vor permite reciclarea materialelor fără a afecta posibilitatea de reciclare a altor fluxuri de deșuri.
4. Conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatele (1)-(3) se demonstrează în informațiile tehnice privind ambalajul menționate în anexa VII.
5. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58 pentru a modifica alineatele (1) și (2) din prezentul articol prin adăugarea altor tipuri de ambalaje la tipurile de ambalaje care intră sub incidența alineatelor respective, atunci când acest lucru este justificat și adecvat ca urmare a evoluțiilor tehnologice și în materie de reglementare care afectează eliminarea ambalajelor compostabile și în condițiile prevăzute în anexa III.

Articolul 9

Reducerea la minimum a ambalajelor

1. Ambalajele sunt proiectate astfel încât greutatea și volumul lor să fie reduse la minimumul necesar pentru a le asigura funcționalitatea, ținând seama de materialul din care este fabricat ambalajul.
2. Ambalajele care nu sunt necesare pentru respectarea niciunuia dintre criteriile de performanță stabilite în anexa IV și ambalajele cu caracteristici care vizează doar creșterea volumului perceput al produsului, inclusiv pereții dubli, fundurile false și straturile inutile, nu se introduc pe piață, cu excepția cazului în care conceptul ambalajului face obiectul unor indicații geografice de origine protejate în temeiul legislației Uniunii.
3. Spațiul gol se reduce la minimumul necesar pentru a asigura funcționalitatea ambalajului, după cum urmează:
 - (a) pentru ambalajele de vânzare, în funcție de volumul total al produsului ambalat și de caracteristicile acestuia;
 - (b) pentru ambalajele grupate și pentru transport, inclusiv ambalajele pentru comerț electronic, în funcție de volumul total al produselor grupate sau transportate și al ambalajelor lor de vânzare;

În scopul evaluării conformității cu prezentul punct, spațiul umplut cu hârtie tăiată, perne de aer, folii cu bule, umplutură din burete, umplutură de spumă, lână de lemn, polistiren, biluțe de polistiren sau alte materiale de umplere se consideră spațiu gol.

4. Conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2) se demonstrează în documentația tehnică menționată în anexa VII, care conține următoarele elemente:
 - (a) o explicație a specificațiilor tehnice, a standardelor și a condițiilor utilizate pentru evaluarea ambalajului în raport cu criteriile de performanță și cu metodologia prevăzute în anexa IV;
 - (b) identificarea cerințelor de proiectare care împiedică reducerea suplimentară a greutății sau a volumului ambalajului, pentru fiecare dintre aceste criterii de performanță;
 - (c) rezultate ale testelor, studii sau alte surse relevante utilizate pentru a evalua volumul sau greutatea minime necesare ale ambalajului.

În cazul ambalajelor reutilizabile, evaluarea conformității cu cerințele prevăzute la alineatul (1) ține seama de funcția ambalajelor reutilizabile, astfel cum se menționează la articolul 10.

Articolul 10 *Ambalaje reutilizabile*

1. Ambalajele sunt considerate reutilizabile dacă îndeplinesc următoarele condiții:
 - (a) au fost concepute, proiectate și introduse pe piață cu scopul de a fi reutilizate sau reumplute;
 - (b) au fost concepute și proiectate pentru a efectua cât mai multe cicluri sau rotații cu puțință în condiții de utilizare previzibile în mod normal;
 - (c) pot fi golite sau descărcate fără ca ambalajul să fie deteriorat, ceea ce împiedică reutilizarea acestuia;
 - (d) pot fi golite, descărcate, reumplute sau reîncărcate, asigurând în același timp respectarea cerințelor de siguranță și igienă aplicabile;
 - (e) pot fi recondiționate în conformitate cu anexa VI partea B, menținându-și în același timp capacitatea de a-și îndeplini funcția prevăzută;
 - (f) pot fi golite, descărcate, reumplute sau reîncărcate, menținând în același timp calitatea și siguranța produsului ambalat și permițând aplicarea etichetării, precum și furnizarea de informații privind proprietățile produsului respectiv și chiar pe ambalaj, inclusiv orice instrucțiune și informație relevante pentru asigurarea siguranței, a utilizării adecvate, a trasabilității și a termenului de valabilitate al produsului;
 - (g) pot fi golite, descărcate, reumplute sau reîncărcate fără riscuri pentru sănătatea și siguranța persoanelor responsabile cu acest lucru;
 - (h) îndeplinesc cerințele specifice ambalajelor reciclabile atunci când devin deșeuri, prevăzute la articolul 6.
2. Conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatul (1) se demonstrează în informațiile tehnice privind ambalajul menționate în anexa VII.

Capitolul III **Cerințe privind etichetarea, marcarea și informarea**

Articolul 11 *Etichetarea ambalajului*

1. Începând cu [OP: a se introduce data = 42 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], ambalajul va fi marcat cu o etichetă care conține informații privind compoziția materialului. Această obligație nu se aplică ambalajelor pentru transport. Ea se aplică, totuși, ambalajelor pentru comerț electronic.

Pe lângă etichetarea menționată la primul paragraf, ambalajele care fac obiectul sistemelor de garanție-returnare menționate la articolul 44 alineatul (1) sunt marcate

cu o etichetă armonizată stabilită în actul de punere în aplicare relevant adoptat în temeiul alineatului (5).

2. Începând cu [OP: a se introduce data = 48 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], ambalajul va purta o etichetă privind reutilizarea ambalajelor și un cod QR sau un alt tip de suport de date digital care să ofere informații suplimentare privind reutilizarea ambalajelor, inclusiv disponibilitatea unui sistem de reutilizare și a punctelor de colectare, și care să faciliteze urmărirea ambalajelor și calcularea ciclurilor și a rotațiilor. În plus, ambalajele de vânzare reutilizabile trebuie să fie clar identificate și să se distingă de ambalajele de unică folosință în punctul de vânzare.
3. În cazul în care o unitate de ambalaj care intră sub incidența articolului 7 este marcată cu o etichetă care conține informații privind ponderea conținutului reciclat, eticheta respectivă respectă specificațiile prevăzute în actul de punere în aplicare relevant adoptat în temeiul articolului 11 alineatul (5) și se bazează pe metodologia prevăzută la articolul 7 alineatul (7). În cazul în care o unitate de ambalaj din plastic este marcată cu o etichetă care conține informații privind conținutul de materiale plastice de origine biologică, eticheta respectivă respectă specificațiile prevăzute în actul de punere în aplicare relevant adoptat în temeiul articolului 11 alineatul (5).
4. Etichetele menționate la alineatele (1)-(3) și codul QR sau alt tip de suport de date digital menționat la alineatul (2) se aplică, se imprimă sau se gravează în mod vizibil, lizibil și indelebil pe ambalaj. În cazul în care acest lucru nu este posibil sau nu este recomandabil dată fiind natura și dimensiunea ambalajului, acestea se aplică pe ambalajul grupat.
În cazul în care legislația Uniunii impune ca informațiile privind produsul ambalat să fie furnizate prin intermediul unui suport de date, se utilizează un singur suport de date pentru furnizarea informațiilor necesare atât pentru produsul ambalat, cât și pentru ambalaj.
5. Până la [OP: a se introduce data = 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili o etichetă și specificații armonizate pentru cerințele de etichetare și formatele pentru etichetarea ambalajelor menționate la alineatele (1)-(3) și pentru etichetarea recipientelor pentru deșeuri menționate la articolul 12. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (3).
6. Până la [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili metodologia de identificare a compoziției materialelor ambalajelor menționate la alineatul (1) prin intermediul tehnologiilor de marcă digitală. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (3).
7. Fără a aduce atingere cerințelor privind alte etichete UE armonizate, operatorii economici nu oferă și nu afișează etichete, mărci, simboluri sau inscripții care sunt susceptibile să inducă în eroare consumatorii sau alți utilizatori finali sau să creeze confuzie pentru aceștia în ceea ce privește cerințele de sustenabilitate pentru ambalaje, alte caracteristici ale ambalajelor sau opțiuni de gestionare a deșeurilor de ambalaje, pentru care prezentul regulament a prevăzut etichetarea armonizată.

8. Ambalajele incluse într-o schemă de răspundere extinsă a producătorilor sau care fac obiectul unui sistem de garanție-returnare, altul decât cel menționat la articolul 44 alineatul (1), pot fi identificate prin intermediul unui simbol corespunzător pe întreg teritoriul în care se aplică schema sau sistemul respectiv. Simbolul respectiv este clar și lipsit de ambiguitate și nu induce în eroare consumatorii sau utilizatorii cu privire la posibilitatea de reciclare sau reutilizare a ambalajului.

Articolul 12

Etichetarea recipientelor pentru deșeuri în vederea colectării deșeurilor de ambalaje

Până la 1 ianuarie 2028, etichetele care permit colectarea separată a fiecărei fracțiuni specifice de material a deșeurilor de ambalaje care urmează să fie eliminate în recipiente separate se aplică, se imprimă sau se gravează în mod vizibil, lizibil și indelebil pe toate recipientele pentru colectarea deșeurilor de ambalaje.

Capitolul IV

Obligațiile operatorilor economici, altele decât obligațiile din capitolele V și VII

Articolul 13

Obligațiile fabricanților

1. Atunci când introduc ambalaje pe piață, fabricanții se asigură că ambalajele respectă următoarele:
 - (a) au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-10;
 - (b) sunt etichetate în conformitate cu cerințele aplicabile prevăzute la articolul 11.
2. Înainte de a introduce ambalaje pe piață, fabricanții efectuează procedura relevantă de evaluare a conformității menționată la articolul 33 sau dispun efectuarea acesteia în numele lor și întocmesc documentația tehnică menționată în anexa VII.

În cazul în care conformitatea ambalajelor cu cerințele aplicabile a fost demonstrată prin procedura relevantă de evaluare a conformității menționată la articolul 33, fabricanții întocmesc o declarație de conformitate UE în conformitate cu articolul 34.
3. Fabricanții păstrează documentația tehnică menționată în anexa VII și declarația UE de conformitate timp de 10 ani după introducerea pe piață a ambalajelor.
4. Fabricanții se asigură că dispun de proceduri astfel încât producția de ambalaje serie să rămână conformă cu prezentul regulament. Modificările în proiectarea sau caracteristicile ambalajului, precum și modificările standardelor armonizate, ale specificațiilor tehnice comune sau ale altor specificații tehnice în raport cu care se declară conformitatea sau prin aplicarea cărora se verifică conformitatea sunt luate în considerare în mod corespunzător de către fabricanți. În cazul în care fabricanții constată că poate fi afectată conformitatea ambalajului, aceștia efectuează o reevaluare în conformitate cu procedura de evaluare a conformității specificată la articolul 33 și în anexa VII sau dispun efectuarea acesteia în numele lor.
5. Fabricanții se asigură de faptul că ambalajele poartă tipul, lotul sau numărul de serie sau un alt element de identificare. Dacă mărimea sau natura ambalajelor nu permite

acest lucru, fabricanții se asigură că informațiile necesare sunt prevăzute într-un document care însoțește produsul ambalat.

6. Fabricanții indică pe ambalaj sau pe un cod QR sau pe un alt suport de date numele lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată, precum și adresa poștală și, dacă este cazul, mijloacele electronice de comunicare, unde pot fi contactați. În cazul în care acest lucru nu este posibil, informațiile solicitate sunt furnizate în cadrul informațiilor furnizate prin intermediul codului QR menționat la articolul 11 alineatul (2) sau al suportului de date menționat la articolul 11 alineatul (4) sau într-un document care însoțește produsul ambalat. Adresa poștală indică un singur punct de contact pentru fabricant. Aceste informații sunt clare, ușor de înțeles și lizibile.
7. Fabricanții se asigură că informațiile furnizate în conformitate cu alineatele (5) și (6) sunt clare, ușor de înțeles și lizibile și nu înlocuiesc, nu ascund și nu pot fi confundate cu informațiile prevăzute de alte acte legislative ale Uniunii privind etichetarea produsului ambalat.
8. Fabricanții care consideră sau au motive să creadă că ambalajele pe care le-au introdus pe piață nu sunt conforme cu una sau mai multe dintre cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-11 iau de îndată măsurile corective necesare pentru a asigura conformitatea ambalajelor respective, pentru a le retrage sau a le rechema, după caz. Fabricanții informează imediat autoritatea de supraveghere a pieței din statul membru în care au pus la dispoziție ambalajele cu privire la neconformitatea suspectată și la orice măsură corectivă luată.
9. În urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale, fabricanții furnizează toate informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea ambalajelor, inclusiv documentația tehnică, într-una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către autoritatea respectivă. Informațiile și documentația sunt furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic. Documentele relevante sunt puse la dispoziție în termen de 10 zile de la primirea unei solicitări din partea autorității naționale. Fabricanții cooperează cu autoritatea națională cu privire la orice măsură întreprinsă pentru remedierea oricărui caz de neconformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-10.

Articolul 14

Obligațiile de informare ale furnizorilor de ambalaje sau de materiale de ambalaj

1. Orice furnizor de ambalaje sau de materiale de ambalaj furnizează fabricantului toate informațiile și documentația necesare pentru ca fabricantul să demonstreze conformitatea ambalajului și a materialelor de ambalaj cu prezentul regulament, inclusiv documentația tehnică menționată în anexa VII și impusă în temeiul articolelor 5-10, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către fabricant sau în limbi care pot fi ușor înțelese de către acesta. Informațiile și documentația sunt furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic.
2. După caz, documentația și informațiile prevăzute în legislația aplicabilă ambalajelor pentru produse sensibile la contact fac parte din informațiile și documentația care trebuie furnizate fabricantului în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 15
Obligațiile reprezentantului autorizat

1. Un fabricant poate numi, prin mandat scris, un reprezentant autorizat.
Obligațiile stabilite la articolul 13 alineatul (1) și obligația de a întocmi documentația tehnică menționată în anexa VII și impusă în temeiul articolelor 5-10 nu fac parte din mandatul reprezentantului autorizat.
2. Reprezentantul autorizat îndeplinește sarcinile prevăzute în mandatul primit de la fabricant. Mandatul permite reprezentantului autorizat să îndeplinească cel puțin următoarele:
 - (a) să mențină declarația de conformitate UE și documentația tehnică la dispoziția autorităților naționale de supraveghere a pieței timp de 10 ani după ce ambalajele au fost introduse pe piață;
 - (b) să coopereze cu autoritățile naționale, la cererea acestora, cu privire la orice măsură luată referitoare la neconformitățile ambalajelor care fac obiectul mandatului reprezentantului autorizat;
 - (c) în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale, să furnizeze autorității respective toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea ambalajelor, într-una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către autoritatea respectivă;
 - (d) în urma unei cereri din partea unei autorități naționale competente, să pună la dispoziție documentele relevante în termen de 10 zile de la primirea unei astfel de cereri;
 - (e) să denunțe mandatul în cazul în care fabricantul acționează contrar obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 16
Obligațiile importatorilor

1. Importatorii introduc pe piață numai ambalaje care respectă cerințele de la articolele 5-11.
2. Înainte de a introduce ambalajele pe piață, importatorii se asigură că:
 - (a) procedura corespunzătoare de evaluare a conformității, menționată la articolul 33 fost efectuată, iar documentația tehnică, menționată în anexa VII și impusă în temeiul articolelor 5-10, a fost întocmită de către fabricant;
 - (b) ambalajele sunt etichetate în conformitate cu articolul 11;
 - (c) ambalajele sunt însoțite de documentele necesare;
 - (d) fabricantul a respectat cerințele prevăzute la articolul 13 alineatele (5) și (6).În cazul în care un importator consideră sau are motive să creadă că ambalajele nu sunt în conformitate cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-11, importatorul nu introduce ambalajele pe piață înainte ca acestea să devină conforme.
3. Importatorii indică pe ambalaj numele lor și denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată, precum și adresa poștală și, dacă este cazul, mijloacele electronice de comunicare, unde pot fi contactați. În cazul în care acest lucru nu este posibil, informațiile solicitate sunt furnizate prin intermediul suportului de date sau

într-un document care însoțește produsul ambalat. Datele de contact trebuie să fie clare, inteligibile și lizibile.

4. Importatorii se asigură că informațiile furnizate în conformitate cu alineatul (3) sunt clare, ușor de înțeles și lizibile și nu înlocuiesc, nu ascund și nu pot fi confundate cu informațiile prevăzute de alte acte legislative ale Uniunii privind etichetarea produsului ambalat.
5. Importatorii se asigură că, atât timp cât ambalajele constituie responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează conformitatea cu cerințele aplicabile stabilite la articolele 5-11.
6. Importatorii care consideră sau au motive să creadă că ambalajele pe care le-au introdus pe piață nu sunt conforme cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-11 iau de îndată măsurile corective necesare pentru a asigura conformitatea ambalajelor respective, pentru a le retrage sau a le rechema, după caz.
7. Importatorii informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care au pus la dispoziție ambalajele cu privire la neconformitatea suspectată și la orice măsură corectivă luată.
8. Importatorii păstrează o copie a declarației UE de conformitate la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței pe o perioadă de 10 ani de la introducerea ambalajelor pe piață și se asigură că documentația tehnică menționată în anexa VII și impusă în temeiul articolelor 5-10 poate fi pusă la dispoziția acestor autorități, la cerere.
9. În urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale, importatorii furnizează autorității respective toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea ambalajelor, inclusiv a documentației tehnice, cu cerințele aplicabile stabilite la articolele 5-11, într-una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către autoritatea respectivă. Informațiile și documentația sunt furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic. Documentele relevante sunt puse la dispoziție în termen de 10 zile de la primirea unei solicitări din partea autorității naționale.
10. Importatorii cooperează cu autoritatea națională competentă cu privire la orice măsură întreprinsă pentru remedierea oricărui caz de neconformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-11.

Articolul 17

Obligațiile distribuitorilor

1. Atunci când pun ambalaje la dispoziție pe piață, distribuitorii acționează cu diligența necesară în ceea ce privește cerințele prezentului regulament.
2. Înainte de punerea la dispoziție pe piață a unui ambalaj, distribuitorii verifică dacă:
 - (a) producătorul care face obiectul obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorilor pentru ambalaje este înregistrat în registrul producătorilor menționat la articolul 40;
 - (b) ambalajele sunt etichetate în conformitate cu articolul 11;
 - (c) fabricantul și importatorul au respectat cerințele prevăzute la articolul 13 alineatele (5) și (6) și, respectiv, la articolul 16 alineatul (3).

3. În cazul în care, înainte de a pune la dispoziție ambalajul pe piață, un distribuitor consideră sau are motive să creadă că ambalajul nu este în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-11 sau că fabricantul nu respectă cerințele aplicabile respective, distribuitorul nu pune la dispoziție ambalajul pe piață înainte ca acesta să devină conform sau înainte ca fabricantul să se conformeze cerințelor respective.

Distribuitorii se asigură că, atât timp cât ambalajele constituie responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitizează conformitatea cu cerințele stabilite la articolele 5-11.

4. Distribuitorii care consideră sau au motive să creadă că ambalajele pe care le-au pus la dispoziție pe piață cu produsul ambalat nu sunt conforme cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-11 se asigură că sunt luate măsurile corective necesare pentru a asigura conformitatea ambalajelor respective, pentru a le retrage sau a le rechema, după caz.

Distribuitorii informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care au pus la dispoziție ambalajele cu privire la neconformitatea suspectată și la orice măsură corectivă luată.

5. În urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale, distribuitorii furnizează autorității respective toate informațiile și documentația la care au acces și care sunt relevante pentru a demonstra conformitatea unui ambalaj cu cerințele aplicabile stabilite la articolele 5-11, într-una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către autoritatea respectivă. Informațiile și documentația sunt furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic.

Distribuitorii cooperează cu autoritatea națională cu privire la orice măsură întreprinsă pentru remedierea oricărui caz de neconformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-11.

Articolul 18

Obligațiile furnizorilor de servicii de logistică

Furnizorii de servicii de logistică se asigură că, pentru ambalajele pe care le manipulează, condițiile de antrepozitare, de manipulare și de ambalare, de adresare sau de expediere nu periclitizează conformitatea ambalajelor cu cerințele prevăzute la articolele 5-11.

Articolul 19

Cazuri în care obligațiile fabricantilor se aplică importatorilor și distribuitorilor

Un importator sau un distribuitor este considerat fabricant în sensul prezentului regulament și este supus obligațiilor ce revin fabricantului în temeiul articolului 14 atunci când introduce pe piață ambalaje sub numele sau marca proprie sau modifică ambalajele deja introduse pe piață într-un mod care poate afecta conformitatea cu cerințele relevante ale prezentului regulament.

Articolul 20

Identificarea operatorilor economici

1. La cerere, operatorii economici furnizează informații autorităților de supraveghere a pieței cu privire la următoarele:
 - (a) identitatea oricărui operator economic care le-a furnizat ambalaje;
 - (b) identitatea oricărui operator economic căruia i-au furnizat ambalaje.

2. Operatorii economici trebuie să poată furniza informațiile prevăzute la alineatul (1) timp de 10 ani după ce le-a fost furnizat ambalajul și timp de 10 ani după ce au furnizat ambalajul.

Articolul 21

Obligația legată de ambalajele excesive

1. Operatorii economici care furnizează produse unui distribuitor final sau unui utilizator final în ambalaje grupate, ambalaje pentru transport sau ambalaje pentru comerț electronic se asigură că proporția spațiului gol este de maximum 40 %.
2. În sensul acestui calcul:
 - (a) spațiu gol înseamnă diferența dintre volumul total al ambalajelor grupate, al ambalajelor pentru transport sau al ambalajelor pentru comerț electronic și volumul ambalajelor de vânzare conținute în acestea;
 - (b) proporția spațiului gol înseamnă raportul dintre spațiul gol, astfel cum este definit la litera (a) de la prezentul alineat, și volumul total al ambalajelor grupate, al ambalajelor pentru transport sau al ambalajelor pentru comerț electronic.

Spațiul umplut cu materiale de umplere precum hârtie tăiată, perne de aer, folii cu bure, umplutură din burete, umplutură de spumă, lână de lemn, polistiren, biluțe de polistiren se consideră spațiu gol.

3. Operatorii economici care utilizează ambalajele de vânzare ca ambalaje pentru comerț electronic sunt scutiți de obligația prevăzută la alineatul (1). Cu toate acestea, statele membre se asigură că aceste ambalaje de vânzare respectă cerințele de la articolul 9.

Articolul 22

Restricții privind utilizarea anumitor formate de ambalaje

1. Operatorii economici nu introduc pe piață ambalaje în formatele și în scopurile enumerate în anexa V.
2. Prin derogare de la alineatul (1), operatorii economici nu introduc pe piață ambalaje în formatele și în scopurile enumerate la punctul 3 din anexa V începând cu 1 ianuarie 2030.
3. Statele membre pot excepta operatorii economici de la dispozițiile de la punctul 3 din anexa V dacă aceștia se încadrează la definiția microîntreprinderii în conformitate cu normele stabilite în Recomandarea 2003/361 a Comisiei, astfel cum se aplică la [*OP: a se introduce data = data intrării în vigoare a prezentului regulament*], și în cazul în care nu este fezabil din punct de vedere tehnic să nu se utilizeze ambalajele sau să se obțină acces la infrastructura necesară pentru funcționarea unui sistem de reutilizare.
4. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58 pentru a modifica anexa V în vederea adaptării acesteia la progresele tehnice și științifice în vederea reducerii deșeurilor de ambalaje. Atunci când adoptă respectivele acte delegate, Comisia ia în considerare potențialul restricțiilor privind utilizarea unor formate specifice de ambalaje de a reduce deșeurile de ambalaje generate, asigurând în același timp un impact global pozitiv asupra mediului, și ține seama de disponibilitatea unor soluții alternative de ambalare care îndeplinesc

cerințele prevăzute în legislația aplicabilă ambalajelor pentru produse sensibile la contact, precum și de capacitatea acestora de a preveni contaminarea microbiologică a produsului ambalat.

Articolul 23

Obligații privind ambalajele reutilizabile

1. Operatorii economici care introduc pe piață ambalaje reutilizabile se asigură că există un sistem de reutilizare a acestor ambalaje care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 24 și în anexa VI.
2. Descrierea conformității sistemului cu cerințele respective se întocmește ca parte a documentației tehnice privind ambalajele reutilizabile care trebuie furnizată în temeiul articolului 10 alineatul (2). În acest scop, fabricantul solicită participanților la sistem să furnizeze confirmările scrise relevante prevăzute în anexa VI.

Articolul 24

Obligația privind sistemele de reutilizare

1. Operatorii economici care utilizează ambalaje reutilizabile participă la unul sau mai multe sisteme de reutilizare și se asigură că sistemele de reutilizare din care face parte ambalajul reutilizabil respectă cerințele prevăzute în anexa VI partea A.
2. Operatorii economici care utilizează ambalaje reutilizabile recondiționează ambalajele respective în conformitate cu anexa VI partea B înainte de a le oferi din nou utilizatorilor finali.

Articolul 25

Obligații privind reumplerea

1. În cazul în care operatorii economici oferă posibilitatea de a achiziționa produse prin reumplere, aceștia informează utilizatorii finali cu privire la următoarele:
 - (a) tipurile de recipiente care pot fi utilizate pentru achiziționarea produselor oferite prin reumplere;
 - (b) standardele de igienă pentru reumplere;
 - (c) responsabilitatea utilizatorului final privind sănătatea și siguranța în ceea ce privește utilizarea containerelor menționate la litera (a).

Aceste informații sunt actualizate periodic și fie sunt afișate în mod clar la fața locului, fie sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali în alt mod.

2. Operatorii economici care permit reumplerea se asigură că stațiile de reumplere respectă cerințele prevăzute în anexa VI partea C și orice cerință stabilită în alte acte legislative ale Uniunii pentru vânzarea de produse prin reumplere.
3. Operatorii economici care permit reumplerea se asigură că ambalajele oferite utilizatorilor finali la stațiile de reumplere nu sunt furnizate gratuit sau sunt furnizate ca parte a unui sistem de garanție-returnare.
4. Operatorii economici pot refuza să reumple un recipient pus la dispoziție de utilizatorul final, în cazul în care utilizatorul final nu respectă cerințele comunicate de operatorul economic în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 26

Obiective privind reutilizarea și reumplerea

1. Începând cu 1 ianuarie 2030, operatorii economici care pun la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru aparatele de uz casnic de mari dimensiuni enumerate la punctul 2 din anexa II la Directiva 2012/19/UE se asigură că 90 % dintre aceste produse sunt puse la dispoziție în ambalaje pentru transport reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.
2. Distribuitorul final care pune la dispoziție pe piață, pe teritoriul unui stat membru, în ambalaje de vânzare, băuturi reci sau fierbinți umplute într-un recipient în punctul de vânzare pentru consum la pachet se asigură că:
 - (a) începând cu 1 ianuarie 2030, 20 % dintre aceste băuturi sunt puse la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin posibilitatea reumplerii;
 - (b) începând cu 1 ianuarie 2040, 80 % dintre aceste băuturi sunt puse la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin posibilitatea reumplerii.
3. Un distribuitor final care își desfășoară activitatea în sectorul HORECA și care pune la dispoziție pe piață pe teritoriul unui stat membru în ambalaje de vânzare alimente gata preparate la pachet, destinate consumului imediat, fără a fi necesară o altă preparare, și care sunt consumate în mod obișnuit din recipient, se asigură că:
 - (a) începând cu 1 ianuarie 2030, 10 % dintre aceste produse sunt puse la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin posibilitatea reumplerii;
 - (b) începând cu 1 ianuarie 2040, 40 % dintre aceste produse sunt puse la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin posibilitatea reumplerii.
4. Fabricantul și distribuitorul final care pun la dispoziție pe piață pe teritoriul unui stat membru, în ambalaje de vânzare, băuturi alcoolice sub formă de bere, băuturi alcoolice carbogazoase, băuturi fermentate în afară de vin, produse vitivinicole aromatizate și vin din fructe, produse pe bază de băuturi spirtoase, vin sau alte băuturi fermentate amestecate cu băuturi, apă gazoasă, cidru sau suc se asigură că:
 - (a) începând cu 1 ianuarie 2030, 10 % dintre aceste produse sunt puse la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin posibilitatea reumplerii;
 - (b) începând cu 1 ianuarie 2040, 25 % dintre aceste produse sunt puse la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin posibilitatea reumplerii.
5. Fabricantul și distribuitorul final care pun la dispoziție pe piață pe teritoriul unui stat membru, în ambalaje de vânzare, băuturi alcoolice sub formă de vin, cu excepția vinului spumant, se asigură că:
 - (a) începând cu 1 ianuarie 2030, 5 % dintre aceste produse sunt puse la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin posibilitatea reumplerii;

- (b) începând cu 1 ianuarie 2040, 15 % dintre aceste produse sunt puse la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin posibilitatea reumplerii.
6. Fabricantul și distribuitorul final care pun la dispoziție pe piață pe teritoriul unui stat membru, în ambalaje de vânzare, băuturi nealcoolice sub formă de apă, apă cu adaos de zaharuri, apă cu alți îndulcitori, apă aromatizată, băuturi răcoritoare, limonadă carbogazoasă, ceai rece și băuturi similare care sunt imediat gata de băut, suc pur, suc sau must de fructe sau legume și nectaruri fără lapte și băuturi nealcoolice care conțin grăsimi din lapte se asigură că:
- (a) începând cu 1 ianuarie 2030, 10 % dintre aceste produse sunt puse la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin posibilitatea reumplerii;
- (b) începând cu 1 ianuarie 2040, 25 % dintre aceste produse sunt puse la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin posibilitatea reumplerii.
7. Operatorii economici care utilizează ambalaje pentru transport sub formă de paleți, lăzi din plastic, cutii de plastic pliabile, găleți și butoaie pentru transportul sau ambalarea produselor în alte condiții decât cele prevăzute la alineatele (12) și (13) se asigură că:
- (a) începând cu 1 ianuarie 2030, 30 % din ambalajele de acest tip utilizate sunt ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare;
- (b) începând cu 1 ianuarie 2040, 90 % din ambalajele de acest tip utilizate sunt ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.
8. Operatorii economici care utilizează ambalaje pentru transport pentru transportul și livrarea articolelor nealimentare puse la dispoziție pe piață pentru prima dată prin intermediul comerțului electronic se asigură că:
- (a) începând cu 1 ianuarie 2030, 10 % din ambalajele de acest tip utilizate sunt ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare;
- (b) începând cu 1 ianuarie 2040, 50 % din ambalajele de acest tip utilizate sunt ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare;
9. Operatorii economici care utilizează ambalaje pentru transport sub formă de învelitori și curele pentru paleți pentru stabilizarea și protejarea produselor așezate pe paleți în timpul transportului se asigură că:
- (a) începând cu 1 ianuarie 2030, 10 % din ambalajele de acest tip utilizate sunt ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare;
- (b) începând cu 1 ianuarie 2040, 30 % din ambalajele de acest tip utilizate pentru transport sunt ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.
10. Operatorii economici care utilizează ambalaje grupate sub formă de cutii, cu excepția cartonului, utilizate în afara ambalajelor de vânzare pentru a grupa un anumit număr de produse pentru a crea o unitate de stocare se asigură că:
- (a) începând cu 1 ianuarie 2030, 10 % din ambalajele de acest tip utilizate sunt ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare;

- (b) începând cu 1 ianuarie 2040, 25 % din ambalajele de acest tip utilizate sunt ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.
11. Obiectivele stabilite la alineatele (1)-(10) se calculează pentru perioada unui an calendaristic.
12. Ambalajele pentru transport utilizate de un operator economic sunt reutilizabile atunci când sunt utilizate pentru transportul produselor:
- (a) între diferite amplasamente în care operatorul își desfășoară activitatea sau
- (b) între oricare dintre amplasamentele în care operatorul își desfășoară activitatea și amplasamentele oricărei alte întreprinderi afiliate sau întreprinderi partenere, astfel cum sunt definite la articolul 3 din anexa la Recomandarea 2003/361 a Comisiei, aplicabilă la [OP: a se introduce data = data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- Această obligație se aplică în cazul paleților, cutiilor, cu excepția cutiilor de carton, tăvițelor, lăzilor din plastic, containerelor intermediare pentru materialele în vrac, butoaielor și canistrelor, de toate dimensiunile și din toate materialele, inclusiv în formate flexibile.
13. Operatorii economici care livrează produse unui alt operator economic din același stat membru utilizează numai ambalaje pentru transport reutilizabile în scopul transportului produselor respective.
- Această obligație se aplică în cazul paleților, cutiilor, cu excepția cutiilor de carton, lăzilor din plastic, containerelor intermediare pentru materialele în vrac și butoaielor, de toate dimensiunile și din toate materialele, inclusiv în formate flexibile.
14. Operatorii economici sunt scutiți de obligația de a îndeplini obiectivele de la alineatele (2)-(10) dacă, în cursul unui an calendaristic, aceștia:
- (a) nu au introdus pe piață mai mult de 1 000 kg de ambalaje ori
- (b) s-au încadrat la definiția microîntreprinderii în conformitate cu normele stabilite în Recomandarea 2003/361 a Comisiei, astfel cum se aplică la [OP: a se introduce data = data intrării în vigoare a prezentului regulament].
15. Operatorii economici sunt scutiți de obligația de a îndeplini obiectivele de la alineatele (2)-(6) dacă, în cursul unui an calendaristic, au o suprafață de vânzare de cel mult 100 m², incluzând și toate zonele de depozitare și de expediere.
16. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 58, de completare a prezentului regulament pentru a stabili:
- (a) obiective pentru alte produse decât cele care intră sub incidența alineatelor (1)-(6) din prezentul articol și alte formate de ambalaje decât cele de la alineatele (7)-(10), pe baza experiențelor pozitive legate de măsurile luate de statele membre în temeiul articolului 45 alineatul (2);
- (b) derogări pentru operatorii economici, în plus față de cele enumerate la alineatul (14) literele (a)-(c) din prezentul articol;
- (c) derogări pentru anumite formate de ambalaje care fac obiectul obiectivelor prevăzute la alineatele (2)-(6) din prezentul articol în cazul unor probleme de igienă, de siguranță alimentară sau de mediu care împiedică atingerea obiectivelor respective.
17. Până la [OP: a se introduce data = 8 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia revizuieste situația privind reutilizarea ambalajelor și, pe

această bază, evaluează oportunitatea instituirii de măsuri, a revizuirii obiectivelor prevăzute la prezentul articol și a stabilirii de noi obiective pentru reutilizarea și reumplerea ambalajelor și, dacă este necesar, prezintă o propunere legislativă.

Articolul 27

Norme privind calcularea îndeplinirii obiectivelor privind reutilizarea și reumplerea

1. Pentru a demonstra îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 26 alineatul (1), operatorul economic care pune la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru aparatele de uz casnic de mari dimensiuni enumerate la punctul 2 din anexa II la Directiva 2012/19/UE calculează următoarele:
 - (a) numărul de unități de vânzare a aparatelor respective în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare puse la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru într-un an calendaristic;
 - (b) numărul de unități de vânzare a aparatelor respective în alte ambalaje decât cele reutilizabile menționate la litera (a) puse la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru într-un an calendaristic.
2. Pentru a demonstra îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 26 alineatele (2)-(6), distribuitorul final sau fabricantul, după caz, care pune la dispoziție pe piață astfel de produse pe teritoriul unui stat membru calculează, pentru fiecare obiectiv separat, următoarele:
 - (a) numărul de unități de vânzare a băuturilor și alimentelor în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare puse la dispoziție pe piață pe teritoriul unui stat membru într-un an calendaristic;
 - (b) numărul de unități de vânzare a băuturilor și alimentelor puse la dispoziție pe piață pe teritoriul unui stat membru într-un an calendaristic prin reumplere;
 - (c) numărul de unități de vânzare a băuturilor și alimentelor puse la dispoziție pe piață pe teritoriul unui stat membru într-un an calendaristic prin alte mijloace decât cele menționate la literele (a) și (b).
3. Pentru a demonstra îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 26 alineatele (7)-(10), operatorul economic care utilizează astfel de ambalaje calculează, pentru fiecare obiectiv separat, următoarele:
 - (a) numărul de unități echivalente din fiecare dintre formatele de ambalaje enumerate la articolul 26 alineatele (7)-(10) care constituie ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare pe care le-au utilizat într-un an calendaristic;
 - (b) numărul de unități echivalente din fiecare dintre formatele de ambalaje enumerate la articolul 26 alineatele (7)-(10), altele decât cele indicate la litera (a), pe care le-au utilizat într-un an calendaristic.
4. Până la 31 decembrie 2028, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc norme detaliate de calcul și metodologia privind obiectivele prevăzute la articolul 26. Actul de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (3).

Articolul 28

Raportarea către autoritățile competente cu privire la obiectivele de reutilizare și reumplere

1. Operatorii economici menționați la articolul 26 alineatele (1)-(10) raportează autorității competente menționate la articolul 35 din prezentul regulament datele privind îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 26 pentru fiecare an calendaristic.
2. Raportul menționat la alineatul (1) se transmite în termen de șase luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele.
3. Prima perioadă de raportare se referă la anul calendaristic care începe la 1 ianuarie 2030.
4. Autoritățile competente instituie sisteme electronice prin care li se raportează datele și precizează formatele care trebuie utilizate.
5. Autoritățile competente pot solicita orice informație suplimentară necesară pentru a asigura fiabilitatea datelor raportate.
6. Statele membre fac publice rezultatele rapoartelor menționate la alineatul (1).

Capitolul V

Pungi de transport din plastic

Articolul 29

Pungi de transport din plastic

1. Statele membre iau măsuri pentru a asigura o reducere susținută a consumului de pungi de transport din plastic subțire pe teritoriul lor.

Se obține o reducere susținută în cazul în care consumul anual nu depășește 40 de pungi de transport din plastic subțire pe persoană sau obiectivul echivalent în greutate până la 31 decembrie 2025 și, ulterior, până la data de 31 decembrie a fiecărui an.
2. Măsurile care trebuie luate de statele membre pentru atingerea obiectivului stabilit la alineatul (1) pot varia în funcție de impactul asupra mediului al pungilor de transport din plastic subțire atunci când sunt fabricate, reciclate sau eliminate și de proprietățile lor de compostare, de durabilitatea sau de utilizarea lor specifică preconizată. Prin derogare de la articolul 4, astfel de măsuri pot include restricții de comercializare, cu condiția ca acestea să fie proporționale și nediscriminatorii.
3. Statele membre pot lua măsuri de tipul instrumentelor economice și al obiectivelor naționale de reducere în ceea ce privește orice tip de pungi de transport din plastic, indiferent de grosimea foliei, în conformitate cu obligațiile care decurg din tratat.
4. Statele membre pot exclude de la obligațiile prevăzute la alineatul (1) pungile de transport din plastic foarte subțire, care sunt necesare din motive de igienă sau sunt furnizate ca ambalaje de vânzare pentru alimente în vrac pentru a preveni risipa de alimente.

Capitolul VI

Conformitatea ambalajului

Articolul 30

Metode de încercare, măsurare și calcul

În scopul conformității și al verificării conformității ambalajelor cu cerințele prevăzute la articolele 5-11 și la articolul 24 din prezentul regulament, testele, măsurătorile și calculele se efectuează utilizând metode fiabile, exacte și reproductibile, care iau în considerare metodele de ultimă generație general recunoscute și ale căror rezultate sunt considerate a prezenta un nivel scăzut de incertitudine.

Articolul 31

Prezumția de conformitate

1. Testele, măsurătorile sau metodele de calcul menționate la articolul 30 care respectă, în întregime sau parțial, standardele armonizate ale căror trimiteri sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sunt considerate ca fiind în conformitate cu cerințele aflate sub incidența respectivelor standarde sau a unor părți ale acestora, stabilite la articolul respectiv.
2. Ambalajele care sunt conforme cu standardele armonizate sau cu părți ale acestora, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, sunt considerate ca fiind conforme cu cerințele vizate de respectivele standarde sau cu părți ale acestora stabilite la articolele 5-11 și la articolul 24.

Articolul 32

Specificațiile tehnice comune

1. Ambalajele care sunt conforme cu specificațiile tehnice comune menționate la alineatul (2) sau cu părți ale acestora sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-11 și la articolul 24, în măsura în care cerințele respective sunt reglementate de specificațiile tehnice comune sau de părți ale acestora.
2. Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate să stabilească specificații tehnice comune pentru cerințele prevăzute la articolele 5-11 și la articolul 24 în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) nu există niciun standard armonizat care să acopere cerințele relevante a cărui trimitere este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau standardul nu îndeplinește cerințele pe care urmărește să le acopere;
 - (b) în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul 1025/2012, Comisia a solicitat uneia sau mai multor organizații de standardizare europene să elaboreze sau să revizuiască un standard armonizat pentru cerințele prevăzute la articolele 5-11 și la articolul 24 și oricare dintre următoarele condiții este îndeplinită:
 - (i) cererea nu a fost acceptată de niciuna dintre organizațiile europene de standardizare cărora le-a fost adresată cererea;
 - (ii) cererea a fost acceptată de cel puțin una dintre organizațiile europene de standardizare cărora le-a fost adresată cererea, dar standardele solicitate:
 - nu sunt adoptate în termenul stabilit în cerere;

- nu sunt conforme cu cererea;
- nu sunt pe deplin în conformitate cu cerințele pe care urmăresc să le acopere.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (3).

3. Atunci când trimiterile unui standard armonizat sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, Comisia evaluează dacă actele de punere în aplicare menționate la alineatul (2) sau părți ale acestora care vizează aceleași cerințe prevăzute la articolele 5-11 și la articolul 24 trebuie abrogate sau modificate.

Articolul 33

Procedura de evaluare a conformității

Evaluarea conformității ambalajelor cu cerințele prevăzute la articolele 5-11 se efectuează în conformitate cu procedura prevăzută în anexa VII.

Articolul 34

Declarația de conformitate UE

1. Declarația de conformitate UE precizează că îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolele 5-11 a fost demonstrată.
2. Declarația de conformitate UE se structurează după modelul prevăzut în anexa VIII, conține elementele specificate în modulul din anexa VII și se actualizează constant. Aceasta se traduce în limba (limbile) stabilită (stabilite) de statul membru în care ambalajele sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață.
3. În cazul în care ambalajele sau produsele ambalate intră sub incidența mai multor acte ale Uniunii prin care se solicită o declarație de conformitate UE, se întocmește o singură declarație de conformitate UE în temeiul tuturor acestor acte ale Uniunii. Declarația respectivă precizează actele în cauză ale Uniunii și referințele de publicare ale acestora. Aceasta poate fi un dosar care să cuprindă declarațiile de conformitate UE individuale relevante.
4. Prin redactarea declarației de conformitate UE, fabricantul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea ambalajului cu cerințele prevăzute în prezentul regulament.

Capitolul VII

Gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje

Secțiunea 1 – Dispoziții generale

Articolul 35

Autoritatea competentă

1. Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente responsabile cu punerea în aplicare și asigurarea respectării obligațiilor prevăzute în prezentul capitol și la articolul 26 alineatele (1)-(10), la articolele 27, 28 și 29.

2. Statele membre stabilesc detaliile organizării și funcționării autorității sau autorităților competente, inclusiv normele administrative și procedurale care reglementează:
 - (a) înregistrarea producătorilor în conformitate cu articolul 39;
 - (b) organizarea și monitorizarea cerințelor de raportare în temeiul articolului 39 alineatul (7);
 - (c) supravegherea punerii în aplicare a obligațiilor privind responsabilitatea extinsă a producătorilor în conformitate cu articolul 40;
 - (d) punerea la dispoziție a informațiilor în conformitate cu articolul 50.
3. Până la [OP: a se introduce data = 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre transmit Comisiei denumirile și adresele autorităților competente, desemnate în conformitate cu alineatul (1). Statele membre transmit Comisiei, fără întârziere nejustificată, orice modificare a denumirilor sau a adreselor autorităților competente.

Articolul 36
Raportul de alertă timpurie

1. Comisia, în cooperare cu Agenția Europeană de Mediu, întocmește rapoarte privind progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolele 38 și 46 cel târziu cu trei ani înainte de expirarea fiecărui termen prevăzut la articolele respective.
2. Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele:
 - (a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru;
 - (b) o listă a statelor membre care riscă să nu îndeplinească obiectivele în termenele respective, însoțită de recomandări corespunzătoare pentru statele membre vizate;
 - (c) exemple de bune practici utilizate în întreaga Uniune și care ar putea servi drept orientări pentru a se avansa spre îndeplinirea obiectivelor.

Articolul 37
Planurile de gestionare a deșeurilor

Statele membre includ în planurile de gestionare a deșeurilor, necesare conform articolului 28 din Directiva 2008/98/CE, un capitol specific privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, inclusiv măsurile adoptate în temeiul articolelor 38 și 45 din prezentul regulament.

SECȚIUNEA 2 – Prevenirea generării de deșuri

Articolul 38
Prevenirea generării de deșuri de ambalaje

1. Fiecare stat membru reduce deșeurile de ambalaje generate pe cap de locuitor, în comparație cu deșeurile de ambalaje generate pe cap de locuitor în 2018, astfel cum au fost raportate Comisiei în conformitate cu Decizia 2005/270/CE, cu:
 - (a) 5 % până în 2030;

- (b) 10 % până în 2035;
 - (c) 15 % până în 2040.
2. Statele membre pun în aplicare măsuri menite să prevină generarea de deșuri de ambalaje și să reducă la minimum impactul ambalajelor asupra mediului.
 3. În sensul alineatului (2), statele membre pot utiliza instrumente economice și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, cum ar fi măsurile menționate în anexele IV și IVa la Directiva 2008/98/CE, sau alte instrumente și măsuri adecvate, inclusiv stimulente prin scheme de răspundere extinsă a producătorilor și cerințe impuse producătorilor sau organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pentru a adopta planuri de prevenire a generării de deșuri. Aceste măsuri sunt proporționale și nediscriminatorii și sunt concepute astfel încât să se evite barierele în calea comerțului sau denaturarea concurenței, în conformitate cu tratatul.
 4. Până la [*OP: a se introduce data = 8 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], Comisia revizuieste obiectivele prevăzute la alineatul (1). În acest scop, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit de o propunere legislativă, dacă consideră că este adecvată.
 5. Cu respectarea normelor generale prevăzute în tratat și a dispozițiilor prevăzute în prezentul regulament, un stat membru poate adopta dispoziții care depășesc cerințele minime stabilite în acest articol.

SECȚIUNEA 3

Registrul producătorilor și răspunderea extinsă a producătorilor

Articolul 39

Registrul producătorilor

1. Statele membre instituie un registru care servește la monitorizarea respectării de către producătorii de ambalaje a cerințelor stabilite în prezentul capitol.
Registrul furnizează linkuri către site-urile web ale altor registre naționale ale producătorilor pentru a facilita, în toate statele membre, înregistrarea producătorilor sau a reprezentanților desemnați pentru răspunderea extinsă a producătorilor.
2. Producătorii au obligația să se înscrie în registrul menționat la alineatul (1). În acest scop, aceștia depun o cerere de înregistrare în fiecare stat membru în care pun ambalaje la dispoziție pe piață pentru prima dată. În cazul în care un producător a desemnat o organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, astfel cum se menționează la articolul 41 alineatul (1), obligațiile prevăzute în prezentul articol sunt îndeplinite de organizația respectivă, cu excepția cazului în care se specifică altfel de către statul membru în care este stabilit registrul.
3. Obligațiile prevăzute în prezentul articol pot fi îndeplinite, în numele producătorului, de un reprezentant desemnat pentru răspunderea extinsă a producătorului.
4. Producătorii nu pun ambalaje la dispoziție pe piață dacă ei sau, după caz, reprezentanții lor desemnați pentru răspunderea extinsă a producătorilor nu sunt înregistrați în statul membru respectiv.

5. Cererea de înregistrare include informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu anexa IX partea A. Statele membre pot solicita informații sau documente suplimentare dacă acest lucru este necesar pentru o utilizare eficientă a registrului.
6. În cazul în care un reprezentant desemnat pentru răspunderea extinsă a producătorilor reprezintă mai mulți producători, acesta furnizează separat, în plus față de informațiile care trebuie furnizate în temeiul alineatului (5), numele și datele de contact ale fiecăruia dintre producătorii reprezentați.
7. Producătorul sau, după caz, reprezentantul desemnat al producătorului pentru răspunderea extinsă a producătorilor sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor raportează autorității competente responsabile cu registrul, până la data de 1 martie pentru fiecare an calendaristic precedent complet, informațiile prevăzute în anexa IX partea B.
8. Autoritatea competentă responsabilă cu registrul:
 - (a) primește cererile de înregistrare ale producătorilor, menționați la alineatul (2), printr-un sistem electronic de prelucrare a datelor, ale cărui detalii sunt puse la dispoziție pe site-ul web al autorităților competente;
 - (b) acceptă înregistrările și furnizează un număr de înregistrare în termen de maximum douăsprezece săptămâni de la data la care sunt furnizate toate informațiile prevăzute la alineatele (5) și (6);
 - (c) poate stabili modalități privind cerințele și procesul de înregistrare, fără a adăuga cerințe de fond la cele prevăzute la alineatele (5) și (6);
 - (d) poate percepe producătorilor taxe bazate pe costuri și proporționale pentru prelucrarea cererilor menționate la alineatul (2);
 - (e) primește și monitorizează rapoartele menționate la alineatul (7).
9. Producătorul sau, după caz, reprezentantul desemnat al producătorului pentru răspunderea extinsă a producătorilor sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor notifică fără întârzieri nejustificate autorității competente orice modificare a informațiilor conținute în înregistrare și orice încetare definitivă a punerii la dispoziție pe piață pe teritoriul statului membru a ambalajelor menționate în înregistrare. Un producător este exclus din registru în cazul în care producătorul a încetat să existe.
10. În cazul în care informațiile din registrul producătorilor nu sunt accesibile publicului, statele membre se asigură că furnizorii de platforme online care permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producătorii au acces gratuit la informațiile din registru.
11. Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește formatul pentru înscrierea în registru și raportarea către acesta și precizează granularitatea datelor care trebuie raportate și tipurile de ambalaje și categoriile de materiale care trebuie să facă obiectul raportării.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (3).

Articolul 40
Răspunderea extinsă a producătorilor

1. Producătorii de ambalaje au răspundere extinsă a producătorilor în cadrul schemelor instituite în conformitate cu articolele 8 și 8a din Directiva 2008/98/CE și cu prezenta secțiune pentru ambalajele pe care le pun la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru.
2. Un producător numește, prin mandat scris, un reprezentant desemnat pentru răspunderea extinsă a producătorilor în fiecare stat membru, altul decât statul membru în care este stabilit, în care pune la dispoziție ambalaje pentru prima dată.
3. Furnizorii de platforme online care intră sub incidența capitolului 3 secțiunea 4 din Regulamentul (UE) 2022/2065, care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producătorii obțin următoarele informații de la producătorii care oferă ambalaje consumatorilor situați în Uniune:
 - (a) informații privind înregistrarea producătorilor menționați la articolul 39 în statul membru în care se află consumatorul și numărul (numerele) de înregistrare al (ale) producătorului în registrul respectiv;
 - (b) o autocertificare din partea producătorului care se angajează să ofere numai ambalaje pentru care cerințele privind răspunderea extinsă a producătorului menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol sunt respectate în statul membru în care se află consumatorul.

Articolul 41
Organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor

1. Producătorii pot încredința unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, autorizată în conformitate cu articolul 42, sarcina de a efectua în numele lor obligațiile de răspundere extinsă a producătorilor. Statele membre pot adopta măsuri pentru a face obligatorie mandatarea unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor.
2. În cazul în care, pe teritoriul unui stat membru, mai multe organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sunt autorizate să îndeplinească obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor, statul membru se asigură că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, luate împreună, acoperă întregul teritoriu al statului membru în ceea ce privește activitățile în conformitate cu articolul 42 alineatul (3) și cu articolele 43 și 44. Statele membre încredințează autorității competente sarcina de a supraveghea dacă organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor își îndeplinesc obligațiile în mod coordonat sau desemnează o parte terță independentă să facă acest lucru.
3. Organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor asigură confidențialitatea datelor aflate în posesia lor în ceea ce privește informațiile proprietare sau informațiile care pot fi atribuite direct producătorilor individuali sau reprezentanților lor desemnați.
4. În plus față de informațiile menționate la articolul 8a alineatul (3) litera (e) din Directiva 2008/98/CE, organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor publică pe site-urile lor web, cel puțin în fiecare an și sub rezerva confidențialității comerciale și industriale, informații cu privire la cantitatea de

ambalaje puse la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru și cu privire la nivelurile de materiale valorificate și reciclate în raport cu cantitatea de ambalaje pentru care au îndeplinit obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorului.

Articolul 42

Autorizație privind îndeplinirea răspunderii extinse a producătorilor

1. Un producător, în cazul îndeplinirii individuale a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, sau organizațiile desemnate care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, solicită o autorizație din partea autorității competente.
2. În măsurile sale de stabilire a normelor administrative și procedurale menționate la articolul 35, statul membru stabilește cerințele și detaliile procedurii de autorizare, care pot fi diferite în ceea ce privește îndeplinirea individuală sau colectivă a răspunderii extinse a producătorilor, precum și modalitățile de verificare a conformității, inclusiv informațiile care trebuie furnizate în acest scop de producători sau de organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor. Procedura de autorizare include cerințe privind verificarea măsurilor instituite pentru a asigura conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatul (3), precum și termene pentru această verificare, care nu depășesc douăsprezece săptămâni de la depunerea unui dosar de cerere complet. Această verificare este efectuată de un expert independent care emite un raport de verificare cu privire la rezultatul său. Expertul independent este independent de autoritatea competentă și de organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sau de producătorii autorizați în vederea îndeplinirii individuale.
3. Măsurile care urmează să fie stabilite de statele membre în conformitate cu alineatul (2) includ măsuri care să garanteze că:
 - (a) sunt respectate cerințele prevăzute la articolul 8a alineatul (3) literele (a)-(d) din Directiva 2008/98/CE;
 - (b) măsurile instituite de producător sau de organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sunt suficiente pentru a permite returnarea sau colectarea, în conformitate cu articolul 43 alineatul (1) și alineatul (2) și cu articolul 44, în mod gratuit, cu o frecvență proporțională cu suprafața și volumul vizate, a deșeurilor de ambalaje în ceea ce privește cantitatea și tipurile de ambalaje puse la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru de către producătorul sau producătorii în numele cărora acționează organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor;
 - (c) sunt instituite în acest scop acordurile necesare, inclusiv acordurile preliminare cu distribuitorii, autoritățile publice sau părțile terțe care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor în numele acestora;
 - (d) capacitatea necesară de sortare și reciclare este disponibilă pentru a se asigura că deșeurile de ambalaje colectate fac ulterior obiectul tratării și reciclării preliminare;
 - (e) se respectă cerința prevăzută la alineatul (6);

4. Producătorul sau organizațiile care implementează răspunderea producătorilor notifică autoritatea competentă, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice modificare adusă informațiilor cuprinse în cererea de autorizare, cu privire la orice modificare referitoare la condițiile de autorizare sau cu privire la încetarea definitivă a activității.
5. Autoritatea competentă poate decide să revoce autorizația relevantă, în special în cazul în care producătorul sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor nu mai îndeplinește cerințele în ceea ce privește organizarea tratării deșeurilor de ambalaje sau dacă nu raportează autorității competente sau nu notifică orice modificare referitoare la condițiile autorizației sau dacă și-a încetat activitatea.
6. Un producător, în cazul îndeplinirii individuale a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, și organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor desemnate, în cazul îndeplinirii colective a răspunderii extinse a producătorilor, furnizează o garanție adecvată menită să acopere costurile legate de operațiunile de gestionare a deșeurilor datorate de producător sau de organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, în cazul nerespectării obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv în cazul încetării definitive a activității sau al insolvenței. Garanția respectivă poate lua forma unei asigurări de reciclare sau a unui cont bancar blocat sau a participării producătorului la organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor. Statele membre pot specifica cerințe suplimentare privind această garanție.

SECȚIUNEA 4

Sisteme de returnare, colectare, garanție-returnare

Articolul 43

Sisteme de returnare și colectare

1. Statele membre se asigură că sunt instituite sisteme care să prevadă returnarea și colectarea separată a tuturor deșeurilor de ambalaje de la utilizatorii finali, pentru a se asigura că acestea sunt tratate în conformitate cu articolele 4 și 13 din Directiva 2008/98/CE și pentru a facilita pregătirea lor pentru reutilizare și reciclarea de înaltă calitate.
2. Statele membre pot permite derogări de la alineatul (1) cu condiția ca colectarea ambalajelor sau a fracțiunilor de deșuri de ambalaje împreună sau împreună cu alte deșuri să nu afecteze potențialul unor astfel de ambalaje sau fracțiuni de deșuri de a face obiectul pregătirii pentru reutilizare, al reciclării sau al altor operațiuni de valorificare în conformitate cu articolele 4 și 13 din Directiva 2008/98/CE și să genereze rezultate din aceste operațiuni de o calitate comparabilă cu cea obținută prin colectarea separată.
3. Sistemele menționate la alineatul (1):
 - (a) sunt deschise participării agenților economici din sectoarele vizate și a autorităților publice competente și a părților terțe care efectuează gestionarea deșeurilor în numele lor;
 - (b) acoperă întregul teritoriu al statului membru și toate deșeurile de ambalaje provenite din toate tipurile de ambalaje și activități și iau în considerare dimensiunea

populației, volumul preconizat și compoziția deșeurilor de ambalaje, precum și accesibilitatea și vecinătatea utilizatorilor finali. Acestea includ colectarea separată în spațiile publice, în spațiile comerciale și în zonele rezidențiale;

- (c) sunt deschise pentru produsele importate, în condiții nediscriminatorii în ceea ce privește modalitățile detaliate și orice tarife impuse accesului la sisteme și orice alte condiții, și sunt proiectate astfel încât să evite barierele în calea comerțului sau denaturarea concurenței, în conformitate cu dispozițiile tratatului.
- 4. Statele membre iau măsuri de promovare a reciclării deșeurilor de ambalaje care respectă standardele de calitate pentru utilizarea materialelor reciclate în sectoarele relevante.
- 5. Prin derogare de la obligația de colectare separată a deșeurilor prevăzută la alineatul (3), anumite tipuri de deșuri de ambalaje pot fi colectate împreună în cazul în care o astfel de colectare nu le afectează potențialul de a face obiectul unor operațiuni de reciclare, iar rezultatele acestor operațiuni au o calitate comparabilă cu cea obținută prin colectarea separată.

Articolul 44

Sisteme de garanție-returnare

- 1. Până la 1 ianuarie 2029, statele membre iau măsurile necesare în vederea instituirii sistemelor de garanție-returnare pentru:
 - (a) sticle din plastic de unică folosință pentru băuturi, cu o capacitate de până la trei litri; și
 - (b) recipiente metalice de unică folosință pentru băuturi, cu o capacitate de până la trei litri.
- 2. Obligația prevăzută la alineatul (1) nu se aplică ambalajelor pentru:
 - (a) vin, produse vitivinicole aromatizate și băuturi spirtoase;
 - (b) lapte și produse lactate enumerate în partea XVI din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.
- 3. Fără a aduce atingere alineatului (1) din prezentul articol, un stat membru va fi scutit de obligația prevăzută la alineatul (1) în următoarele condiții:
 - (a) rata de colectare separată, astfel cum se prevede la articolul 43 alineatele (3) și (4) din formatul de ambalaj respectiv, astfel cum a fost raportată Comisiei în temeiul articolului 50 alineatul (1) litera (c), depășește 90 % din greutatea ambalajelor de acest tip introduse pe piață pe teritoriul statului membru respectiv în anii calendaristici 2026 și 2027. În cazul în care această raportare nu a fost încă transmisă Comisiei, statul membru furnizează o justificare motivată, bazată pe date naționale validate, și o descriere a măsurilor puse în aplicare, conform cărora sunt îndeplinite condițiile pentru derogare prevăzute la prezentul alineat;
 - (b) cu cel puțin 24 de luni înainte de termenul prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol, statul membru notifică Comisiei cererea sa de derogare și înaintează un plan de punere în aplicare în care prezintă o strategie cu acțiuni concrete, inclusiv un calendar care să asigure atingerea ratei de colectare separată de 90 % din greutatea ambalajelor menționate la alineatul (1).

4. În termen de trei luni de la primirea planului de punere în aplicare prezentat în conformitate cu alineatul (3) litera (b), în cazul în care consideră că planul nu respectă cerințele stabilite la punctul (c) din alineatul respectiv, Comisia poate solicita unui stat membru să-și revizuiască planul. Statul membru în cauză prezintă un plan revizuit în termen de trei luni de la primirea solicitării Comisiei.
5. În cazul în care rata de colectare separată a ambalajelor menționată la alineatul (1) într-un stat membru în cauză scade și rămâne sub 90 % din greutatea unui anumit format de ambalaj introdus pe piață timp de trei ani calendaristici consecutivi, Comisia notifică statului membru în cauză că nu se mai aplică derogarea. Sistemul de garanție-returnare se instituie până la data de 1 ianuarie a celui de al doilea an calendaristic care urmează anului în care Comisia a notificat statului membru în cauză că nu se mai aplică derogarea.
6. Statele membre depun eforturi pentru a institui și a menține sisteme de garanție-returnare, în special pentru recipientele din sticlă de unică folosință pentru băuturi, cutiile de carton pentru băuturi și pentru ambalajele reutilizabile. Statele membre depun eforturi pentru a se asigura că sistemele de garanție-returnare pentru formatele de ambalaje de unică folosință, în special pentru recipientele din sticlă de unică folosință pentru băuturi, sunt disponibile în mod egal pentru ambalajele reutilizabile, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic.
7. Cu respectarea normelor generale prevăzute în tratat și a dispozițiilor prevăzute în prezentul regulament, un stat membru poate adopta dispoziții care depășesc cerințele minime stabilite în acest articol.
8. Statele membre se asigură că punctele de returnare și posibilitățile de returnare a ambalajelor reutilizabile cu un scop și un format similare cu cele stabilite la alineatul (1) nu sunt mai puțin convenabile pentru utilizatorii finali decât posibilitățile de a returna ambalajele de unică folosință unui sistem de garanție-returnare.
9. Până la 1 ianuarie 2028, statele membre se asigură că toate sistemele de garanție-returnare, inclusiv cele instituite în temeiul alineatului (5), îndeplinesc criteriile minime enumerate în anexa X.

SECȚIUNEA 5

Reutilizare și reumplere

Articolul 45

Reutilizare și reumplere

1. Statele membre iau măsuri pentru a încuraja instituirea unor sisteme de reutilizare a ambalajelor și a unor sisteme de reumplere într-un mod ecologic. Aceste sisteme respectă cerințele prevăzute la articolele 24 și 25 și în anexa VI la prezentul regulament și nu compromit igiena alimentară sau siguranța consumatorilor.
2. Măsurile menționate la alineatul (1) pot cuprinde:
 - (a) utilizarea sistemelor de garanție-returnare conforme cu cerințele minime din anexa X pentru ambalajele reutilizabile și pentru alte formate de ambalaje decât cele menționate la articolul 44 alineatul (1);
 - (b) utilizarea stimulentei economice, inclusiv a cerințelor impuse distribuitorilor finali, de a percepe taxe pentru utilizarea ambalajelor de unică folosință sau de

a informa consumatorii cu privire la costul acestor ambalaje la punctul de vânzare;

- (c) cerințe impuse distribuitorilor finali de a pune la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin reumplere un anumit procent din alte produse decât cele vizate de obiectivele prevăzute la articolul 26, cu condiția ca acest lucru să nu conducă la denaturări pe piața internă sau la bariere în calea comerțului pentru produsele din alte state membre.

SECȚIUNEA 6

Obiective de reciclare și promovarea reciclării

Articolul 46

Obiective de reciclare și promovarea reciclării

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a atinge următoarele obiective de reciclare care acoperă întregul lor teritoriu:
 - (a) până la 31 decembrie 2025, minimum 65 % din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje generate;
 - (b) până la 31 decembrie 2025, următoarele procente minime din greutatea următoarelor materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje generate:
 - (i) 50 % pentru plastic;
 - (ii) 25 % pentru lemn;
 - (iii) 70 % pentru metale feroase;
 - (iv) 50 % pentru aluminiu;
 - (v) 70 % pentru sticlă;
 - (vi) 75 % pentru hârtie și carton;
 - (c) până la 31 decembrie 2030, minimum 70 % din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje generate;
 - (d) până la 31 decembrie 2030, următoarele procente minime din greutatea următoarelor materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje generate:
 - (i) 55 % pentru plastic;
 - (ii) 30 % pentru lemn;
 - (iii) 80 % pentru metale feroase;
 - (iv) 60 % pentru aluminiu;
 - (v) 75 % pentru sticlă;
 - (vi) 85 % pentru hârtie și carton.
2. Fără a aduce atingere alineatului (1) litera (a), un stat membru poate amâna termenele stabilite la alineatul (1) litera (b) punctele (i)-(vi) cu până la cinci ani, în următoarele condiții:

- (a) derogarea de la obiective în perioada de amânare este limitată la maximum 15 puncte procentuale de la un singur obiectiv sau împărțită între două obiective,
 - (b) ca urmare a derogării de la obiective în perioada de amânare, rata de reciclare pentru un singur obiectiv nu se reduce sub 30 %;
 - (c) ca urmare a derogării de la obiective în perioada de amânare, rata de reciclare pentru un singur obiectiv menționată la alineatul (1) litera (b) punctele (v) sau (vi) nu se reduce sub 60 % și
 - (d) cel târziu cu 24 de luni înainte de termenul respectiv prevăzut la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol, statul membru notifică Comisiei intenția sa de a amâna termenul și transmite Comisiei un plan de punere în aplicare în conformitate cu anexa XI la prezentul regulament, care poate fi combinat cu un plan de punere în aplicare prezentat în temeiul articolului 11 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2008/98/CE.
3. În termen de trei luni de la primirea planului de punere în aplicare prezentat în temeiul alineatului (2) litera (d), Comisia poate solicita unui stat membru să își revizuiască planul, în cazul în care consideră că planul nu respectă cerințele prevăzute în anexa XI. Statul membru în cauză prezintă un plan revizuit în termen de trei luni de la primirea solicitării Comisiei.
4. Până la [*OP: a se introduce data = 8 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], Comisia revizuieste obiectivele prevăzute la alineatul (1) literele (c) și (d), în vederea creșterii acestora sau a stabilirii unor obiective suplimentare. În acest scop, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit de o propunere legislativă, dacă consideră că este adecvată.
5. Statele membre încurajează, după caz, în ceea ce privește producerea ambalajelor și a altor produse, utilizarea materialelor care provin din deșeuri de ambalaje reciclate,
- (a) îmbunătățind condițiile de pe piață pentru aceste materiale;
 - (b) revizuind normele existente care împiedică utilizarea acestor materiale.
6. Cu respectarea normelor generale prevăzute în tratat și a dispozițiilor prevăzute în prezentul regulament, un stat membru poate adopta dispoziții care depășesc cerințele minime stabilite în acest articol.

Articolul 47

Reguli pentru calcularea îndeplinirii obiectivelor de reciclare

1. Calculul îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 46 alineatul (1) se efectuează în conformitate cu normele prevăzute la prezentul articol.
2. Statele membre calculează greutatea deșeurilor de ambalaje generate într-un anumit an calendaristic. Calculul deșeurilor de ambalaje generate într-un stat membru trebuie să fie exhaustiv.
3. Statele membre calculează greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate într-un anumit an calendaristic. Greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate se calculează ca fiind greutatea ambalajelor care au devenit deșeuri și care, fiind supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, de sortare și altor operațiuni preliminare pentru eliminarea materialelor uzate care nu sunt vizate de reprelucrarea ulterioară și pentru asigurarea unei înalte calități a reciclării, intră în operațiunile de reciclare în care deșeurile sunt, de fapt, reprelucrate în produse, materiale sau substanțe.

4. Ambalajele compozite și alte ambalaje compuse din mai multe materiale se calculează și se raportează pentru fiecare material conținut în ambalaj. Statele membre pot acorda derogări de la această cerință atunci când un anumit material constituie o parte nesemnificativă a unității de ambalaj și, în niciun caz, nu reprezintă mai mult de 5 % din masa totală a unității de ambalaj.
5. Deșeurile de ambalaje exportate în afara Uniunii se calculează ca fiind reciclate de către statul membru în care au fost colectate numai dacă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, exportatorul poate dovedi că expedierea de deșeuri respectă cerințele prezentului regulament și că reciclarea deșeurilor de ambalaje în afara Uniunii a avut loc în condiții care sunt în mare măsură echivalente cu cele prevăzute de legislația relevantă a Uniunii.
6. În sensul alineatului (3), greutatea deșeurilor de ambalaje reciclată se măsoară în momentul în care deșeurile intră în operațiunea de reciclare.
Prin derogare de la primul paragraf al acestui articol, greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate poate fi măsurată pe baza materialului care rezultă din orice operațiune de sortare în cazul în care:
 - (a) deșeurile rezultate respective sunt reciclate ulterior;
 - (b) greutatea materialelor sau a substanțelor care sunt eliminate prin operațiuni ulterioare înainte de operațiunea de reciclare și care nu sunt reciclate ulterior nu este inclusă în greutatea deșeurilor raportate ca fiind reciclate.
7. Statele membre instituie un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor de ambalaje pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatele (2) și (7). Acest sistem poate consta în registre electronice instituite în temeiul articolului 35 alineatul (4) din Directiva 2008/98/CE sau în specificații tehnice pentru cerințele de calitate pentru deșeurile sortate. Acesta poate consta, de asemenea, în rate medii ale pierderilor pentru deșeurile sortate pentru diferite tipuri de deșeuri și, respectiv, practici de gestionare a deșeurilor, cu condiția să nu poată fi obținute în alt mod date fiabile. Ratele medii ale pierderilor se calculează pe baza regulilor de calcul prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 11a alineatul (10) din Directiva 2008/98/CE.
8. Cantitatea de deșeuri de ambalaje biodegradabile care intră în tratare aerobă sau anaerobă poate fi considerată ca fiind reciclată în cazul în care tratarea generează compost, produs fermentat sau alte materiale într-o cantitate a conținutului reciclat similară cu cea a materialelor inițiale, care urmează să fie utilizate ca produse, materiale sau substanțe reciclate. În cazul în care materialele obținute în urma tratării sunt utilizate pe terenuri, statele membre le pot considera ca fiind reciclate numai dacă această utilizare aduce beneficii agriculturii sau ameliorării ecologice.
9. Cantitatea de materiale din deșeurile de ambalaje care încetează să mai fie deșeuri în urma unei operațiuni de pregătire înainte de re prelucrare poate fi considerată reciclată cu condiția ca materialele în cauză să fie destinate re prelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe ce vor fi folosite în scopul inițial sau în alte scopuri. Cu toate acestea, materialele care au încetat să fie deșeuri și care urmează să fie folosite drept combustibil sau drept alt mod de generare a energiei sau care urmează să fie incinerate, folosite pentru rambleiere sau eliminate în depozitele de deșeuri nu sunt luate în calcul ca fiind reciclate.
10. Statele membre pot lua în considerare reciclarea metalelor separate după incinerarea deșeurilor proporțional cu ponderea deșeurilor de ambalaje incinerate, cu condiția ca

metalele reciclate să îndeplinească anumite criterii de calitate prevăzute în Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1004.

11. Deșeurile de ambalaje trimise către alt stat membru în scopul reciclării în acel alt stat membru nu pot fi luate în calcul ca fiind reciclate decât de către statul membru în care deșeurile de ambalaje au fost colectate.
12. Deșeurile de ambalaje exportate din Uniune sunt luate în calcul ca fiind reciclate de către statul membru în care au fost colectate numai dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alineatul (3) și dacă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, exportatorul poate dovedi că expedierea de deșeurii respectă cerințele regulamentului respectiv, inclusiv că tratarea deșeurilor de ambalaje în afara Uniunii a avut loc în condiții care sunt în mare măsură echivalente cu cerințele prevăzute de legislația de mediu relevantă a Uniunii.

Articolul 48

Norme privind calcularea atingerii obiectivelor de reciclare prin includerea reutilizării

1. Statele membre pot decide să atingă un nivel ajustat al obiectivelor menționate la articolul 46 alineatul (1) pentru un anumit an, luând în considerare cota medie, în ultimii trei ani, a ambalajelor reutilizabile introduse pe piață pentru prima dată și reutilizate ca parte a unui sistem de reutilizare a ambalajelor.

Nivelul ajustat se calculează prin scăderea:

- (a) de la obiectivele prevăzute la articolul 46 alineatul (1) literele (a) și (c) a cotei de ambalaje de vânzare reutilizabile menționată la primul paragraf pentru toate ambalajele de vânzare introduse pe piață și
- (b) de la obiectivele prevăzute la articolul 46 alineatul (1) literele (b) și (d), a cotei de ambalaje de vânzare reutilizabile menționată la primul paragraf compuse din materialul de ambalaj respectiv, pentru toate ambalajele de vânzare compuse din materialul respectiv introduse pe piață.

La calcularea nivelului-țintă ajustat respectiv se ia în considerare maximum 5 % din cota medie de ambalaje de vânzare reutilizabile.

2. Un stat membru poate lua în considerare cantitățile de ambalaje din lemn care este reparată în vederea reutilizării în calcularea obiectivelor prevăzute la articolul 46 alineatul (1) litera (a), la articolul 46 alineatul (1) litera (b) punctul (ii), la articolul 46 alineatul (1) litera (c) și la articolul 46 alineatul (1) litera (d) punctul (ii).

SECȚIUNEA 7

Informații și întocmirea de rapoarte

Articolul 49

Informații privind prevenirea generării de deșeurii de ambalaje și gestionarea deșeurilor de ambalaje

1. Pe lângă informațiile menționate la articolul 8a alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE și la articolul 11 din prezentul regulament, producătorii sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 41 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pun la dispoziția utilizatorilor finali, în special a consumatorilor, următoarele informații privind prevenirea

generării deșeurilor de ambalaje și gestionarea deșeurilor de ambalaje în ceea ce privește ambalajele pe care producătorii le furnizează pe teritoriul unui stat membru:

- (a) rolul utilizatorilor finali în ceea ce privește contribuția la prevenirea generării de deșeuri, inclusiv orice bune practici;
 - (b) modalitățile de reutilizare disponibile pentru ambalaje;
 - (c) rolul utilizatorilor finali de a contribui la colectarea separată a materialelor deșeurilor de ambalaje, inclusiv manipularea ambalajelor care conțin produse sau deșeuri periculoase;
 - (d) semnificația etichetelor și a simbolurilor aplicate, marcate sau imprimate pe ambalaj în conformitate cu articolul 11 sau care figurează în documentele care însoțesc produsul ambalat;
 - (e) impactul asupra mediului și asupra sănătății umane sau asupra siguranței persoanelor al eliminării necorespunzătoare a deșeurilor de ambalaje, cum ar fi aruncarea de gunoaie pe domeniul public sau eliminarea în deșeurile municipale mixte, precum și impactul negativ asupra mediului al ambalajelor de unică folosință, în special al pungilor de transport din plastic;
 - (f) proprietățile de compostare și opțiunile adecvate de gestionare a deșeurilor pentru ambalajele compostabile.
2. Informațiile menționate la alineatul (1) sunt actualizate și furnizate prin intermediul:
- (a) unui site web sau al altor mijloace de comunicare electronică;
 - (b) informării populației;
 - (c) programelor și campaniilor de educare;
 - (d) semnalizării într-o limbă sau în mai multe limbi care pot fi ușor de înțeles de către utilizatori și consumatori.
3. În cazul în care informațiile sunt furnizate public, se păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și cu dreptul intern relevant.

Articolul 50

Raportarea către Comisie

1. Pentru fiecare an calendaristic, statele membre transmit Comisiei un raport conținând următoarele date:
 - (a) date privind punerea în aplicare a articolului 46 alineatul (1) literele (a)-(d) și privind ambalajele reutilizabile;
 - (b) consumul anual de pungi de transport din plastic foarte subțire, pungi de transport din plastic subțire și pungi de transport din plastic gros pe persoană, separat pentru fiecare categorie;
 - (c) rata de colectare separată a ambalajelor care fac obiectul obligației de instituire a sistemelor de garanție-returnare prevăzute la articolul 44 alineatul (1).

Statele membre pot furniza date privind consumul anual de pungi de transport din plastic foarte gros pe persoană.

2. Statele membre raportează pentru fiecare material și tip de ambalaj, astfel cum sunt enumerate în tabelul 1 din anexa IX, pentru fiecare an calendaristic, date privind:
 - (a) cantitățile de ambalaje introduse pe piață pentru fiecare tip de ambalaj și material, astfel cum sunt enumerate în tabelul 1 din anexa IX;
 - (b) cantitățile de deșuri de ambalaje colectate separat pentru fiecare material de ambalaj, astfel cum sunt enumerate în tabelul 1 din anexa IX;
 - (c) ratele de reciclare;
 - (d) capacitățile instalate pentru sortare și reciclare pentru fiecare tip de ambalaj și material, astfel cum sunt enumerate în tabelul 1 din anexa II.
3. Prima perioadă de raportare se referă la:
 - (a) în ceea ce privește obligațiile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) și la alineatul (2), primul an calendaristic complet după intrarea în vigoare a actului de punere în aplicare care stabilește formatul de raportare către Comisie, în conformitate cu alineatul (7);
 - (b) în ceea ce privește obligația prevăzută la alineatul (1) litera (c), anul calendaristic care începe la 1 ianuarie 2028.
4. Statele membre pun la dispoziție pe cale electronică datele menționate la alineatele (1) și (2) în termen de 19 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea raportează datele pe cale electronică în termen de 19 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care datele sunt colectate în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7).
5. Datele puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport de verificare a calității. Raportul de verificare a calității este prezentat în formatul stabilit de Comisie, în conformitate cu alineatul (7).
6. Datele puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport privind măsurile luate în temeiul articolului 47 alineatele (5) și (8), incluzând informații detaliate privind ratele medii de pierdere, după caz.
7. Până la [OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc:
 - (a) normele pentru calcularea, verificarea și raportarea datelor în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și (c) și cu alineatul (2), inclusiv metodologia de determinare a deșeurilor de ambalaje generate, precum și formatul de raportare;
 - (b) metodologia de calculare a consumului anual de pungi de transport din plastic subțire pe persoană menționată la alineatul (1) litera (b) și formatul pentru raportarea acestuia;Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (3).
8. Statele membre impun ca toți operatorii economici care pun la dispoziție ambalaje în statele membre să furnizeze autorităților competente date exacte și fiabile care să le permită statelor membre să își îndeplinească obligațiile de raportare în temeiul prezentului articol, ținând seama, după caz, de problemele specifice cu care se confruntă întreprinderile mici și mijlocii în ceea ce privește furnizarea de date detaliate.

Articolul 51
Baze de date privind ambalajele

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru ca bazele de date privind ambalajele și deșeurile de ambalaje să fie create, acolo unde nu există încă, în mod armonizat.
2. Bazele de date menționate la alineatul (1) includ următoarele:
 - (a) informații privind mărimea, caracteristicile și evoluția ambalajelor și a fluxurilor de deșeuri de ambalaje la nivelul fiecărui stat membru;
 - (b) informații privind toxicitatea sau pericolul materialelor de ambalaj și al componentelor utilizate pentru fabricarea lor;
 - (c) datele enumerate în anexa XII.

Capitolul VIII **Proceduri de salvagardare**

Articolul 52
Procedura aplicabilă ambalajelor care prezintă un risc la nivel național

1. Fără a aduce atingere articolului 19 din Regulamentul (UE) 2019/1020, în cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței dintr-un stat membru au motive suficiente să considere că ambalajele care fac obiectul prezentului regulament prezintă un risc pentru mediu sau pentru sănătatea umană, acestea efectuează o evaluare cu privire la ambalajul în cauză, acoperind toate cerințele prevăzute în prezentul regulament care sunt legate de risc. Operatorii economici relevanți cooperează cu autoritățile de supraveghere a pieței de câte ori este necesar.

În cazul în care, pe parcursul evaluării respective, autoritățile de supraveghere a pieței constată că ambalajul nu este conform cu cerințele prevăzute în prezentul regulament, acestea solicită fără întârziere operatorului economic relevant să ia măsuri corective adecvate și proporționale, într-un termen rezonabil stabilit de autoritățile de supraveghere a pieței și proporțional cu natura și, după caz, cu gradul neconformității, pentru a aduce ambalajul în conformitate cu cerințele respective.
2. Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care există riscuri pentru sănătatea umană legate de ambalajele pentru produse sensibile la contact care fac obiectul unei legislații specifice menite să protejeze sănătatea umană, autoritățile de supraveghere nu evaluează un risc pentru sănătatea umană sau animală generat de materialul de ambalaj, dacă este transferat în conținutul ambalat, ci avertizează autoritățile competente pentru controlul acestor riscuri. Aceste autorități sunt autoritățile competente menționate în Regulamentul (UE) 2017/625, Regulamentul (UE) 2017/745, Regulamentul (UE) 2017/746, Directiva 2001/83/CE sau Regulamentul (UE) 2019/6.
3. În cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței consideră că neconformitatea nu se limitează la teritoriul lor național, acestea informează Comisia și celelalte state membre cu privire la rezultatele evaluării și la acțiunile pe care le-au solicitat din partea operatorului economic.
4. Operatorul economic se asigură că, pentru toate ambalajele vizate pe care le-a pus la dispoziție pe piață la nivelul Uniunii, sunt luate toate măsurile corective adecvate.

5. În cazul în care operatorul economic relevant nu întreprinde măsurile corective adecvate în termenul menționat la alineatul (1) al doilea paragraf sau neconformitatea persistă, autoritățile de supraveghere a pieței iau toate măsurile provizorii corespunzătoare pentru a interzice punerea la dispoziție a ambalajului pe piața națională sau pentru a retrage sau a rechema ambalajul de pe piață.

Autoritățile de supraveghere a pieței informează de îndată Comisia și celelalte state membre cu privire la măsurile respective.

6. Informațiile către Comisie și celelalte state membre menționate la alineatul (4) se comunică prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și includ toate detaliile disponibile, în special datele necesare pentru identificarea ambalajului neconform, originea ambalajului, natura neconformității presupuse și riscul constat, natura și durata măsurilor naționale luate, precum și argumentele prezentate de operatorul economic relevant și, după caz, informațiile menționate la articolul 54 alineatul (1). Autoritățile de supraveghere a pieței indică, de asemenea, dacă neconformitatea este cauzată de una dintre următoarele situații:
- (a) nerespectarea de către ambalaj a cerințelor de sustenabilitate prevăzute la articolele 5-10 din prezentul regulament;
 - (b) deficiențe în ceea ce privește standardele armonizate sau specificațiile comune menționate la articolele 31 și 32 din prezentul regulament.

7. Statele membre, altele decât statul membru care a inițiat procedura, informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la măsurile adoptate și orice alte informații suplimentare de care dispun referitoare la neconformitatea ambalajelor în cauză, precum și, în caz de dezacord cu măsura națională adoptată, cu privire la obiecțiile lor.

8. În cazul în care, în termen de trei luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (4), niciun stat membru și nici Comisia nu ridică vreo obiecție cu privire la o măsură provizorie luată de un stat membru, măsura respectivă este considerată justificată.

Măsurile provizorii pot stabili o perioadă mai lungă sau mai scurtă de trei luni pentru a ține seama de particularitățile cerințelor în cauză.

9. Statele membre se asigură că ambalajul este retras de pe piețele lor sau că se iau fără întârziere alte măsuri restrictive adecvate cu privire la ambalaj sau la fabricantul în cauză.

Articolul 53

Procedura de salvagardare a Uniunii

1. În cazul în care, la finalizarea procedurii prevăzute la articolul 52 alineatele (3) și (4), se aduc obiecții cu privire la o măsură luată de un stat membru sau în cazul în care Comisia consideră că o măsură națională contravine legislației Uniunii, Comisia inițiază imediat consultări cu statele membre și cu operatorul sau operatorii economici relevanți și evaluează măsura națională. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia decide, printr-un act de punere în aplicare, dacă măsura națională este justificată sau nu.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (3).

2. Comisia adresează decizia sa tuturor statelor membre și o comunică imediat acestora și operatorului sau operatorilor economici relevanți.
În cazul în care măsura națională este considerată justificată, toate statele membre iau măsurile care se impun pentru a se asigura că ambalajul neconform este retras de pe piața lor și informează Comisia în consecință.
În cazul în care măsura națională este considerată nejustificată, statul membru în cauză retrage măsura respectivă.
3. Atunci când măsura națională este considerată justificată, iar neconformitatea ambalajului este atribuită unor deficiențe ale standardelor armonizate menționate la articolul 31 din prezentul regulament, Comisia aplică procedura prevăzută la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.
4. În cazul în care măsura națională este considerată justificată, iar neconformitatea ambalajului este atribuită unor deficiențe în specificațiile tehnice comune menționate la articolul 32, Comisia modifică sau abrogă, fără întârziere, specificațiile tehnice comune în cauză.

Articolul 54

Ambalaje conforme care prezintă un risc

1. În cazul în care, în urma efectuării unei evaluări în temeiul articolului 52, un stat membru constată că, deși ambalajul este în conformitate cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-11, acesta prezintă un risc pentru mediu sau pentru sănătatea umană, statul membru impune de îndată operatorului economic relevant să ia toate măsurile corespunzătoare, într-un termen rezonabil prevăzut de autoritățile de supraveghere a pieței și proporțional cu natura și, după caz, cu gradul de risc, pentru a se asigura că în momentul introducerii pe piață, ambalajul în cauză nu mai prezintă respectivul risc, pentru a retrage ambalajul de pe piață sau pentru a-l rechema.
2. Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care există riscuri pentru sănătatea umană legate de ambalajele pentru produse sensibile la contact care fac obiectul unei legislații specifice menite să protejeze sănătatea umană, autoritățile de supraveghere nu evaluează un risc pentru sănătatea umană sau animală generat de materialul de ambalaj, dacă este transferat în conținutul ambalat, ci avertizează autoritățile competente pentru controlul acestor riscuri. Aceste autorități sunt autoritățile competente menționate în Regulamentul (UE) 2017/625, Regulamentul (UE) 2017/745, Regulamentul (UE) 2017/746, Directiva 2001/83/CE sau Regulamentul (UE) 2019/6.
3. Operatorul economic se asigură că, pentru toate ambalajele vizate pe care le-a pus la dispoziție pe piață la nivelul Uniunii, sunt luate măsuri corective.
4. Statul membru informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la constatările sale și la acțiunile ulterioare întreprinse în temeiul alineatului (1). Informațiile includ toate detaliile disponibile, în special datele necesare pentru identificarea ambalajului respectiv, originea și lanțul de distribuție aferent ambalajului, natura riscului implicat, natura și durata măsurilor naționale luate.
5. Comisia inițiază fără întârziere consultări cu statele membre și cu operatorul sau operatorii economici relevanți și evaluează măsurile naționale luate. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia decide dacă măsura națională este justificată sau nu și, dacă este cazul, propune măsuri adecvate.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (3).

Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător privind protecția mediului sau a sănătății umane, Comisia adoptă un act de punere în aplicare imediat aplicabil în conformitate cu procedura menționată la articolul 58 alineatul (4).

Comisia adresează decizia sa tuturor statelor membre și o comunică imediat acestora și operatorului sau operatorilor economici relevanți.

Articolul 55

Controale ale ambalajelor care intră pe piața Uniunii

1. Autoritățile de supraveghere a pieței comunică fără întârziere autorităților desemnate în temeiul articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020 măsurile menționate la articolul 52 alineatul (4) din prezentul regulament în cazul în care neconformitatea nu se limitează la teritoriul lor național. Această comunicare include toate informațiile relevante, în special detaliile necesare pentru identificarea ambalajului neconform căruia i se aplică măsurile și, în cazul produsului ambalat, a produsului în sine.
2. Comunicarea informațiilor menționate la alineatul (1) are loc prin introducerea informațiilor în mediul relevant de gestionare a riscurilor vamale.
3. Comisia dezvoltă o interconectare pentru automatizarea comunicării menționate la alineatul (1) de la sistemul de informare și comunicare menționat la articolul 52 alineatul (5) către mediul menționat la alineatul (3). Interconectarea respectivă începe să funcționeze în termen de cel mult doi ani de la data adoptării actului de punere în aplicare menționat la alineatul (5).
4. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să precizeze normele procedurale și detaliile modalităților de punere în aplicare a alineatului (4), inclusiv funcționalitățile, elementele de date și prelucrarea datelor, precum și normele privind prelucrarea datelor cu caracter personal, confidențialitatea și controlul pentru interconectarea menționată la alineatul (4). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare în temeiul articolului 59 alineatul (3).

Articolul 56

Neconformitatea formală

1. În cazul în care un stat membru constată oricare dintre următoarele aspecte, acesta solicită operatorului economic în cauză să pună capăt neconformității respective:
 - (a) declarația de conformitate UE nu a fost întocmită;
 - (b) declarația de conformitate UE nu a fost întocmită corect;
 - (c) codul QR sau suportul de date menționat la articolul 11 nu oferă acces la informațiile necesare în conformitate cu articolul respectiv;
 - (d) documentația tehnică menționată în anexa VII nu este disponibilă, nu este completă sau conține erori;
 - (e) informațiile menționate la articolul 13 alineatul (6) sau la articolul 16 alineatul (3) lipsesc, sunt false sau incomplete;

- (f) nu este respectată orice altă cerință administrativă prevăzută la articolul 13 sau 16;
 - (g) nu sunt respectate cerințele privind restricțiile de utilizare a anumitor formate de ambalaje și privind ambalarea excesivă prevăzute la articolele 21 și 22;
 - (h) în ceea ce privește ambalajele reutilizabile, nu sunt respectate cerințele privind instituirea, funcționarea și participarea la un sistem de reutilizare menționate la articolul 24;
 - (i) în ceea ce privește reumplerea, nu sunt respectate cerințele de informare prevăzute la articolul 25 alineatele (1) și (2);
 - (j) nu sunt respectate cerințele privind stațiile de reumplere prevăzute la articolul 25 alineatul (3);
 - (k) nu sunt îndeplinite obiectivele de reutilizare și de reumplere prevăzute la articolul 26.
2. În cazul în care neconformitatea menționată la alineatul (1) literele (a)-(f) persistă, statul membru în cauză ia toate măsurile corespunzătoare pentru a interzice punerea la dispoziție pe piață a ambalajului sau se asigură că acesta este rechemat sau retras de pe piață.
3. În cazul în care neconformitatea menționată la alineatul (1) literele (g)-(k) persistă, statele membre aplică normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament, care sunt stabilite de statele membre în conformitate cu articolul 62.

Capitolul IX

Achizițiile publice verzi

Articolul 57

Achizițiile publice verzi

1. Autoritățile contractante, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE sau la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE, sau entitățile contractante, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE, aplică, atunci când atribuie contracte de achiziții publice pentru ambalaje sau produse ambalate sau pentru servicii care utilizează ambalaje sau produse ambalate în situații reglementate de directivele respective, criteriile privind achizițiile publice verzi care urmează să fie stabilite în acte delegate adoptate în temeiul alineatului (3).
2. Obligația prevăzută la alineatul (1) se aplică oricărei proceduri de achiziții publice desfășurate de către autoritățile contractante sau entitățile contractante pentru atribuirea contractelor de achiziții publice pentru ambalaje sau produse ambalate sau pentru servicii care utilizează ambalaje sau produse ambalate, care este inițiată la 12 luni sau mai târziu de la intrarea în vigoare a respectivului act delegat care urmează să fie adoptat în temeiul alineatului (3).
3. Până la [*OP: a se introduce data = 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 58 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor criterii minime obligatorii privind achizițiile publice verzi pe baza cerințelor prevăzute la articolele 5-10 și a următoarelor elemente:

- (a) valoarea și volumul contractelor de achiziții publice atribuite pentru ambalaje sau produse ambalate sau pentru servicii sau lucrări care utilizează ambalaje sau produse ambalate;
- (b) necesitatea de a asigura o cerere suficientă de ambalaje sau produse ambalate mai sustenabile din punctul de vedere al mediului;
- (c) fezabilitatea economică pentru autoritățile contractante sau entitățile contractante de a cumpăra ambalaje sau produse ambalate mai sustenabile din punctul de vedere al mediului, fără a antrena costuri disproporționate.

Aceste criterii privind achizițiile publice ecologice se elaborează în conformitate cu principiile cuprinse în Directiva 2014/24/UE și în Directiva 2014/25/UE și cu principiul potrivit căruia ambalajul care urmează să fie ales pe baza criteriilor respective facilitează îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament.

Capitolul X

Competențele delegate și procedura comitetului

Articolul 58 *Exercitarea delegării*

1. Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (5), la articolul 6 alineatele (4) și (6), la articolul 7 alineatele (9)-(11), la articolul 8 alineatul (5), la articolul 22 alineatul (4), la articolul 26 alineatul (16) și la articolul 57 alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de zece ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (5), la articolul 6 alineatele (4) și (6), la articolul 7 alineatele (9)-(11), la articolul 8 alineatul (5), la articolul 22 alineatul (4), la articolul 26 alineatul (16) și la articolul 57 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (5), al articolului 6 alineatele (4) și (6), al articolului 7 alineatele (9)-(11), al articolului 8 alineatul (5), al articolului 22 alineatul (4), al articolului 26 alineatul (16) și al articolului 57 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici

Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 59

Procedura comitetului

1. Comisia este sprijinită de comitetul prevăzut la articolul 39 din Directiva 2008/98/CE. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare în ceea ce privește competențele de punere în aplicare menționate la articolul 72 și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
4. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

Capitolul XI Modificări

Articolul 60

Modificări aduse Regulamentului (UE) 2019/1020

Regulamentul (UE) 2019/1020 se modifică după cum urmează:

(a) Anexa I se modifică după cum urmează:

- (i) punctul 9 se elimină;
- (ii) se adaugă următoarele puncte:

„X [OP: a se introduce următorul număr consecutiv]
Directiva (UE) 2019/904 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului (JO L 155, 12.6.2019, p. 1);

„X [OP: a se introduce următorul număr consecutiv]
Regulamentul (UE).../... privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 94/62/CE [pentru Oficiul pentru Publicații în vederea completării detaliilor de publicare în JO].

(b) În anexa II, punctul 8 se elimină.

Articolul 61
Modificări aduse Directivei (UE) 2019/904

Directiva (UE) 2019/904 se modifică după cum urmează:

- (a) la articolul 6 alineatul (5), litera (b) se elimină;
- (b) la articolul 13 alineatul (1), litera (e) se elimină;
- (c) Articolul 13 alineatul (3) se înlocuiește cu „(3) Comisia analizează datele și informațiile raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor și informațiilor, sursele datelor și informațiilor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor și informațiilor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează după prima raportare a datelor și informațiilor de către statele membre și, ulterior, o dată la patru ani.”

Capitolul XII **Dispoziții finale**

Articolul 62
Sanțiuni

1. Până la [*OP: a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și disuasive. Nerespectarea cerințelor prevăzute la articolele 21-26 se sancționează cu amendă administrativă aplicată operatorului economic în cauză.
2. În cazul în care sistemul juridic al statului membru nu prevede amenzi administrative, primul alineat poate fi aplicat astfel încât procedura de amendare să fie inițiată de autoritatea relevantă și impusă de instanțele naționale competente, garantându-se, în același timp, faptul că aceste căi legale sunt eficace și au un efect echivalent cu cel al amenzilor administrative menționate la alineatul respectiv. În orice caz, amenzile impuse trebuie să fie, de asemenea, eficace, proporționale și disuasive.
3. Până la [*OP: a se introduce data = un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], statele membre notifică Comisiei normele și măsurile respective și îi comunică fără întârziere orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 63
Evaluare

Până la [*OP: a se introduce data = 8 ani de la data aplicării prezentului regulament*], Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și a contribuției sale la funcționarea pieței interne și la îmbunătățirea ambalajelor din perspectiva durabilității mediului. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind principalele constatări ale evaluării respective.

Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.

Articolul 64
Abrogare și dispoziții tranzitorii

Directiva 94/62/CE se abrogă începând cu [OP: a se introduce data = 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Cu toate acestea, se aplică următoarele dispoziții tranzitorii:

- (a) Articolul 8 alineatul (2) din Directiva 94/62/CE continuă să se aplice până la [OP: a se introduce data = 42 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament];
- (b) Articolul 5 alineatele (2) și (3), articolul 6 alineatul (1) literele (d) și (e) și articolul 6a din Directiva 94/62/CE continuă să se aplice până la [OP: a se introduce data = ultima zi a anului calendaristic care urmează după 36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament];
- (c) Articolul 12 alineatele (3a), (3b), (3c) și (4) din Directiva 94/62/CE continuă să se aplice până la [OP: a se introduce data = ultima zi a anului calendaristic care urmează după 36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], cu excepția transmiterii datelor către Comisie, care continuă să se aplice până la [OP: a se introduce data = ultima zi a anului calendaristic care urmează după 54 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XIII.

Articolul 65
Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la [OP: a se introduce data = 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președinta

Pentru Consiliu,
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020 și a Directivei (UE) 2019/904 și de abrogare a Directivei 94/62/CE

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

03 – Piața unică
09 – Mediu și schimbări climatice

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

o acțiune nouă

o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare¹

prelungirea unei acțiuni existente

o fuziune sau o redirectionare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiective generale

Obiectivul general al propunerii legislative este de a reduce impactul negativ al ambalajelor și al deșeurilor de ambalaje asupra mediului și de a îmbunătăți funcționarea pieței interne, stimulând astfel creșterea eficienței în acest sector. Scopul este de a crea un lanț valoric rezilient, începând de la proiectarea ambalajelor până la reutilizarea sau integrarea acestora în produse de înaltă calitate, creând astfel locuri de muncă inovatoare, „verzi” într-o industrie a ambalajelor cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

1.4.2. Obiective specifice

1. Reducerea generării de deșeuri de ambalaje
2. Promovarea unei economii circulare a ambalajelor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor
3. Promovarea utilizării conținutului reciclat în ambalaje

¹ Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

Modelarea opțiunii preferate sugerează, pentru 2030, o reducere a generării de deșeuri, o reducere a GES și evitarea externalităților de mediu.

Reducerea costurilor de gestionare a deșeurilor și reducerea vânzărilor și a consumului de ambalaje conduc la economii globale la nivelul economiei. Se estimează că impactul complex asupra ocupării forței de muncă va duce la o ușoară creștere netă de aproximativ 29 000 de locuri de muncă „verzi”.

Opțiunea preferată duce la o scădere a nevoilor de combustibili fosili și la o creștere a ratei globale de reciclare a ambalajelor cu 6,5 % în 2030, în timp ce depozitele de deșeuri se reduc cu 9 %. Acest efort în direcția circularității duce la reducerea semnificativă a nevoilor de materiale prime virgine, cum ar fi lemnul, sticla și aluminiul.

În general, tranziția la o economie mai circulară în ceea ce privește ambalajele ar aduce beneficii, cum ar fi capacitatea consumatorilor, reducerea impactului negativ asupra mediului și a sănătății umane, reducerea dependenței UE de importurile de materii prime și combustibili fosili, stimularea inovării și a creșterii economice și, în cele din urmă, reducerea cheltuielilor inutile ale gospodăriilor.

1.4.4. *Indicatori de performanță*

Indicatorii progresului și ai realizării obiectivelor vor fi:

Creșterea calității materialelor reciclate (materii prime secundare);

Îmbunătățirea eficienței reciclării și o mai bună valorificare a materialelor de ambalaj (de exemplu, plastic, metal, sticlă, hârtie/carton, textile, lemn, ceramică);

Toate ambalajele vor fi complet reciclabile până în 2030;

Taxele aferente schemelor de răspundere extinsă a producătorilor sunt modulate în mod corespunzător;

Obiective obligatorii privind conținutul reciclat pentru ambalajele din plastic;

Obiective privind reutilizarea și reumplerea pentru anumite sectoare.

1.5. **Motivele propunerilor/inițiativelor**

1.5.1. *Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei*

Cerințele detaliate ar trebui să fie specificate prin acte de punere în aplicare/acte delegate într-un interval de timp de 3-8 ani. O serie de acțiuni în ceea ce privește actele delegate sau de punere în aplicare și posibil rapoartele de evaluare a impactului vor decurge din prezenta propunere de regulament. Acestea vor viza verificarea conformității cu cerințele de sustenabilitate, sistemul de verificare a conformității, cerințele de sustenabilitate, precum și informarea și etichetarea. O listă detaliată a acțiunilor preconizate este oferită mai jos:

- obligații de raportare privind obiectivele de reciclare, colectarea anumitor formate de ambalaje și consumul pungilor de transport din plastic;
- cerințe privind posibilitatea de reciclare pentru anumite categorii de ambalaje;
- norme armonizate de raportare pentru schemele de răspundere extinsă a producătorilor;

- norme armonizate de calcul și verificare a conținutului reciclat din ambalaje;
- revizuirea obiectivelor privind conținutul reciclat în lumina evoluțiilor tehnice și economice;
- norme de armonizare a cerințelor de etichetare și a formatelor pentru sortarea de către consumatori, ambalajele reutilizabile, conținutul reciclat, ambalaje compostabile și un cod QR și alte suporturi de date digitale;
- revizuirea derogărilor de la restricțiile privind substanțele care prezintă motive de îngrijorare din ambalaje;
- stabilirea unor criterii minime obligatorii privind achizițiile publice verzi.

1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.*

Notificările recente privind piața internă din partea statelor membre arată că punerea în aplicare a unor dispoziții care nu sunt pe deplin armonizate din Directiva privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (DADA) aplicabilă în prezent, cum ar fi cerințele de etichetare, sau cerințele vagi, cum ar fi cerințele esențiale privind reducerea la minimum a ambalajelor sau posibilitatea de reciclare, generează costuri suplimentare pentru operatorii economici. Acestea solicită cu fermitate o armonizare suplimentară nu numai pentru o funcționare mai eficientă din punctul de vedere al costurilor, ci și pentru a depăși incertitudinea în materie de reglementare cu privire la cerințele de mediu pentru ambalaje, astfel încât să se poată realiza investiții adecvate în infrastructură.

Problemele nu pot fi abordate în mod suficient doar de către statele membre acționând singure. Piața ambalajelor din UE este, în multe privințe, mai degrabă o piață mare decât 27 de piețe individuale. Piața ambalajelor este caracterizată de niveluri ridicate ale comerțului transfrontalier între statele membre, mulți producători introducând ambalaje pe piață în mai multe state membre. În multe privințe, inițiativele naționale contribuie la o și mai mare fragmentare a pieței interne și la lipsa de eficacitate. În mod similar, preocupările privind mediul legate de ambalaje sunt larg răspândite, principalele cauze subiacente fiind comune în toate statele membre.

Stabilirea unor cerințe comune la nivelul UE are o valoare adăugată clară, deoarece acest lucru va asigura o piață internă armonizată și funcțională și, prin urmare, condiții de concurență echitabile pentru producătorii de ambalaje. Având în vedere cerințele și obiectivele stabilite la nivelul UE, tranziția către reutilizarea sau reciclarea ambalajelor într-un mod viabil din punct de vedere economic va avea loc într-un mod coerent în toate statele membre, creând o piață mai mare și mai eficientă. Valorificarea puterii sale pentru a sprijini tranziția la o economie circulară a ambalajelor va sprijini realizarea obiectivelor într-un mod mai eficient din punctul de vedere al costurilor.

Economiile de scară vor fi realizate prin abordări coerente, de exemplu, în ceea ce privește influențarea proiectării ambalajelor, astfel încât ambalajele să poată fi colectate, sortate și reciclate într-un mod mai eficient din punctul de vedere al

costurilor peste tot în UE. Acțiunea individuală a statelor membre nu ar putea realiza o astfel de armonizare și, prin urmare, economii de scară.

1.5.3. *Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare*

O serie de inițiative conexe sunt foarte importante pentru ambalaje: Directiva-cadru privind deșeurile (DCD) stabilește concepte aplicabile orizontal referitoare la generarea și gestionarea deșeurilor, inclusiv tratarea, reciclarea și valorificarea deșeurilor. Aceasta creează ierarhia deșeurilor, acordând prioritate prevenirii generării de deșeuri în detrimentul reutilizării și/sau al reciclării, reciclării ulterioare față de alte opțiuni de valorificare și eliminarea finală prin depozitarea deșeurilor. În plus, aceasta obligă statele membre să instituie scheme funcționale de răspundere extinsă a producătorilor (REP), care să garanteze că producătorii de produse sunt responsabili pentru gestionarea stadiului de deșeuri al produselor lor. În Planul de acțiune privind economia circulară (CEAP), Comisia s-a angajat să evalueze fezabilitatea armonizării sistemelor de colectare separată a deșeurilor în statele membre.

Directiva privind produsele din plastic de unică folosință (SUPD) se axează, printre alte produse din plastic, și pe anumite ambalaje din plastic (de exemplu, pungi de transport, pahare pentru băuturi, recipiente pentru alimente și băuturi, inclusiv sticle), cu scopul principal de a preveni aruncarea de gunoaie pe domeniul public și impactul acestora asupra mediului. Aceasta conține interdicții privind produsele, obligația statelor membre de a asigura colectarea separată în vederea reciclării și de a reduce volumul anumitor grupuri de materiale plastice de unică folosință. În sfârșit, aceasta a stabilit obiective minime privind conținutul reciclat pentru sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi.

Un alt act juridic în ceea ce privește ambalajele din plastic este Decizia privind resursele proprii (DRP) din 2020, care a stabilit o resursă proprie bazată pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate într-un anumit stat membru, indiferent dacă acest stat membru îndeplinește sau nu obiectivul. DRP instituie un stimulent pentru ca statele membre să pună în aplicare măsuri în vederea atingerii unor rate ridicate de reciclare a ambalajelor din plastic. Aceasta oferă statelor membre flexibilitate în luarea deciziilor cu privire la eforturile lor de a avea rate ridicate de reciclare a plasticului, în conformitate cu Directiva-cadru privind deșeurile.

Cu toate acestea, DADA este principalul instrument la nivelul UE care reglementează introducerea pe piață a ambalajelor și cerințele privind scoaterea din uz a acestora. Există, de asemenea, dispoziții privind ambalajele sau relevante pentru acestea în alte acte legislative ale UE. Revizuirea DADA a avut ca rezultat propunerea unui regulament cuprinzător de stabilire a unor cerințe de sustenabilitate pentru ambalaje (posibilitatea de reciclare, materiale biologice, compostabile și biodegradabile, utilizarea conținutului reciclat și a substanțelor periculoase în ambalaje), care reglementează prevenirea generării de deșeuri de ambalaje și reutilizarea ambalajelor, etichetarea în vederea colectării separate, colectarea și reciclarea ambalajelor, sistemele de garanție-returnare, cerințele privind răspunderea extinsă a producătorilor și cerințele privind achizițiile publice verzi legate de ambalaje.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Inițiativele sunt întreprinse sub egida Pactului verde european, care ghidează strategia de redresare a UE. Pactul verde recunoaște avantajele investițiilor în sustenabilitatea noastră competitivă prin construirea unei Europe mai echitabile, mai verzi și mai digitale. Printre acestea se numără economia circulară, care este principalul motor al creșterii valorificării materialelor și al îmbunătățirii calității materiilor prime secundare.

Sprijinul și angajamentul Comisiei Europene în ceea ce privește cercetarea în domeniul economiei circulare și, în special, al unei mai bune proiectări a ambalajelor și al îmbunătățirii valorificării materialelor sunt exprimate prin numărul de proiecte finanțate în cadrul programului Orizont 2020 (peste 100 de proiecte) și prin contribuția financiară la punerea lor în aplicare (aproximativ 500 de milioane EUR). Rezultatele acestor proiecte vor sprijini și promova circularitatea și posibilitatea de reciclare a formatelor de ambalaje.

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

Teoretic, ar fi putut fi instituite legislații naționale în statele membre. Cu toate acestea, nu ar fi existat nicio garanție a unei aplicări coerente în întreaga UE și acest lucru ar contribui în mod inevitabil la o fragmentare suplimentară a pieței interne.

Sarcinile legate de elaborarea legislației secundare la nivelul UE nu pot fi externalizate.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

durată limitată

- de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

durată nelimitată

- Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2023 până în 2027
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)²

Gestiune directă asigurată de Comisie

- prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

- prin intermediul agențiilor executive

Gestiune partajată cu statele membre

Gestiune indirectă cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- BEI și Fondului european de investiții;
- organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
- organismelor de drept public;
- organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
- persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

² Explicații detaliate privind modurile de gestionare, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Nu se aplică – după cum s-a menționat anterior

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

Nu se aplică – după cum s-a menționat anterior

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

Nu se aplică – după cum s-a menționat anterior

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Nu se aplică – după cum s-a menționat anterior

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif. 1	din partea țărilor AELS ²	din partea țărilor candidate ³	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
1	03 02 05 Programul privind piața unică – Elaborarea și difuzarea de statistici de înaltă calitate privind Europa	Dif.	NU	NU	NU	NU
3	09 02 02 Economia circulară și calitatea vieții	Dif.	DA	NU	/NU	NU
7	20 01 02 01 – Remunerații și indemnizații	Nedif.	NU	NU	NU	NU
7	20 02 01 01 – Personal contractual	Nedif.	NU	NU	NU	NU
7	20 02 01 03 — Funcționari naționali repartizați temporar pe lângă instituție	Nedif.	NU	NU	NU	NU
7	20 02 06 01 – Cheltuieli pentru efectuarea de delegații și cheltuieli de reprezentare	Nedif.	NU	NU	NU	NU
7	20 02 06 02 – Reuniuni, grupuri de experți	Nedif.	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare solicitate

N/A

¹ Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

² AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

³ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	1	Piața unică, inovarea și sectorul digital
--	----------	---

DG: ESTAT			2023	2024	2025	2026	2027 și anii următori	TOTAL
○ Credite operaționale								
03 02 05 Programul privind piața unică – Elaborarea și difuzarea de statistici de înaltă calitate privind Europa	Angajamente	(1)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	Plăți	(2)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
TOTAL credite pentru DG ESTAT	Angajamente	=(1)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	Plăți	=(2)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535

Pentru a sprijini colectarea datelor în domeniul ambalajelor și al deșeurilor de ambalaje, sunt necesare contracte de servicii pentru metodologie și validare, al căror volum crește în 2026 și 2027 din cauza noii obligații de raportare. Rezultatul preconizat al acestor acțiuni este o creștere a calității datelor, care va aduce beneficii nu numai în ceea ce privește ambalajele și deșeurile de ambalaje și pungile de transport din plastic, ci și în ceea ce privește resursa proprie din plastic.

Rubrica din cadrul financiar multianual	3	Resurse naturale și mediu
--	----------	---------------------------

DG: ENV			2023	2024	2025	2026	2027 și anii următori	TOTAL
○ Credite operaționale								
09 02 02 Economia circulară și calitatea vieții	Angajamente	(1)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
	Plăți	(2)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
TOTAL credite pentru DG ENV	Angajamente	=(1)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
	Plăți	=(2)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100

Costurile DG ENV decurg din nevoile în materie de achiziții publice pentru colectarea și analiza datelor privind posibilitatea de reciclare a tipurilor de ambalaje, stabilirea unei metodologii pentru conținutul reciclat din ambalajele din plastic etc. (estimate la 2,1 milioane EUR pentru perioada 2023-2027).

			2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL
○ TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
	Plăți	(5)	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-3 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
	Plăți	=5	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în anexa la fișa financiară legislativă (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2023	2024	2025	2026	2027 și anii următori	TOTAL
DG: ENV							
☐ Resurse umane		0,644	0,732	0,732	0,817	0,817	3,742
☐ Alte cheltuieli administrative		0,484	0,484	0,484	0,484	0,484	2,420
TOTAL PENTRU DG ENV	Credite	1,128	1,216	1,216	1,301	1,301	6,162

Sunt necesare **3 posturi AD** (personal existent) pentru negocierea și punerea în aplicare generală a regulamentului, precum și pentru diferitele lucrări pregătitoare și elaborarea legislației secundare în conformitate cu termenele propuse în Regulamentul privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

Sunt necesari 4 agenți contractuali suplimentari (**2 END și 2 AC**) pentru a efectua lucrările tehnice, inclusiv:

- revizuirea permanentă a evoluțiilor tehnice și economice legate de ambalaje și de disponibilitatea materialelor;
- obligații de raportare privind obiectivele de reciclare, colectarea anumitor formate de ambalaje și consumul pungilor de transport din plastic;
- cerințe privind posibilitatea de reciclare pentru anumite categorii de ambalaje;
- norme armonizate de raportare pentru schemele de răspundere extinsă a producătorilor;
- norme armonizate de calcul și verificare a conținutului reciclat din ambalaje;
- revizuirea obiectivelor privind conținutul reciclat în lumina evoluțiilor tehnice și economice;
- norme de armonizare a cerințelor de etichetare și a formatelor pentru sortarea de către consumatori, ambalajele reutilizabile, conținutul reciclat, ambalaje compostabile și un cod QR și alte suporturi de date digitale; - revizuirea derogărilor de la restricțiile privind substanțele care prezintă motive de îngrijorare din ambalaje;
- stabilirea unor criterii minime obligatorii privind achizițiile publice verzi.

		2023	2024	2025	2026	2027 și anii următori	TOTAL
DG: ESTAT							
☐ Resurse umane		0,157	0,157	0,242	0,242	0,242	1,040
☐ Alte cheltuieli administrative							
TOTAL pentru DG ESTAT	Credite	0,157	0,157	0,242	0,242	0,242	1,040

În prezent, ESTAT alocă jumătate de post AD pentru validarea și orientarea metodologică privind ambalajele și deșeurile de ambalaje și pungile de transport din plastic subțire. Pentru a aborda numeroasele provocări legate de ambalaje și de deșeurile de ambalaje, precum și de consumul de punji de transport din plastic subțire, sunt necesare statistici de calitate bazate pe măsuri exhaustive și comparabile între țări. De exemplu, măsurarea ambalajelor reutilizabile în sistemele în buclă deschisă prezintă mai multe provocări tehnice. În scopul elaborării unor orientări metodologice mai bune, a unui sprijin tehnic și a unor acțiuni ulterioare cu statele membre, este necesară încă o jumătate de post AD începând din 2023.

Pentru elaborarea și stabilirea metodologiei pentru obligația de raportare suplimentară privind posibilitatea de reciclare pentru 2028, este necesară o poziție a AC începând din 2025.

TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202
---	--------------------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2023	2024	2025	2026	2027 și anii următori	TOTAL
TOTAL credite	Angajamente	1,875	1,963	2,048	1,868	2,083	9,837

în cadrul RUBRICILOR 1-7 din cadrul financiar multianual	Plăți	1,875	1,963	2,048	1,868	2,083	9,837
--	-------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările	↓	Tip ¹	Costuri medii	Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)						TOTAL	
				REALIZĂRI														Total nr.	Total costuri
				Ți.	Costuri	Ți.	Costuri	Ți.	Costuri	Ți.	Costuri	Ți.	Costuri	Ți.	Costuri	Ți.	Costuri		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ² ...																			
- Realizare																			
- Realizare																			
- Realizare																			
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																			

¹ Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

² Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”.

OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																		
TOTALURI																		

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor administrative COM

3.2.3.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

3.2.3.2.

milioane EUR (cu trei zecimale)

	2023	2024	2025	2026	2027 și anii următori	TOTAL
--	------	------	------	------	-----------------------	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual						
Resurse umane	0,801	0,889	0,974	1,059	1,059	4,782
Alte cheltuieli administrative	0,480	0,480	0,480	0,480	0,480	2,400
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202

În afara RUBRICII 7¹ din cadrul financiar multianual	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
Resurse umane						
Alte cheltuieli cu caracter administrativ						
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

TOTAL	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul

¹ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

3.2.3.3. Necesarul de resurse umane estimat

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	2023	2024	2025	2026	2027 și anii următori
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	4	4	4	4	4
20 01 02 03 (în delegații)					
01 01 01 01 (cercetare indirectă)					
01 01 01 11 (cercetare directă)					
Alte linii bugetare (a se preciza)					
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)	2	3	4	5	5
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)					
XX 01 xx yy zz ²					
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)					
01 01 01 12 (AC, END, INT – cercetare directă)					
Alte linii bugetare (a se preciza)					
TOTAL	6	7	8	9	9

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	<p>DG ENV: Sunt necesare 3 posturi AD (personal existent) pentru negocierea și punerea în aplicare generală a regulamentului, precum și pentru diferitele lucrări pregătitoare și elaborarea legislației secundare în conformitate cu termenii propuși în Regulamentul privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.</p> <p>DG ESTAT: Personalul va măsura ambalajele reutilizabile în sistemele în buclă deschisă, ceea ce prezintă o serie de provocări tehnice. În scopul elaborării unor orientări metodologice mai bune, a unui sprijin tehnic și a unor acțiuni ulterioare cu statele membre, este necesară încă o jumătate de post AD începând din 2023. Sprijinul informatic este asigurat de serviciile orizontale din unitatea ESTAT.E.2, care sunt estimate la 1/20 dintr-un post AST pentru colectarea de date privind ambalajele și</p>
----------------------------------	---

² Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

	<p>deșeurile de ambalaje și pungile de transport din plastic subțire.</p> <table border="1" data-bbox="571 248 1485 338"> <thead> <tr> <th data-bbox="571 248 743 271">2023</th> <th data-bbox="743 248 932 271">2024</th> <th data-bbox="932 248 1120 271">2025</th> <th data-bbox="1120 248 1308 271">2026</th> <th data-bbox="1308 248 1485 271">2027</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="571 271 743 293">1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)</td> <td data-bbox="743 271 932 293">1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)</td> <td data-bbox="932 271 1120 293">1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)</td> <td data-bbox="1120 271 1308 293">1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)</td> <td data-bbox="1308 271 1485 293">1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)</td> </tr> <tr> <td data-bbox="571 293 743 315">0,05 AST (existent)</td> <td data-bbox="743 293 932 315">0,05 AST (existent)</td> <td data-bbox="932 293 1120 315">0,05 AST (existent)</td> <td data-bbox="1120 293 1308 315">0,05 AST (existent)</td> <td data-bbox="1308 293 1485 315">0,05 AST (existent)</td> </tr> </tbody> </table>	2023	2024	2025	2026	2027	1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)	1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)	1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)	1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)	1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)	0,05 AST (existent)	0,05 AST (existent)	0,05 AST (existent)	0,05 AST (existent)	0,05 AST (existent)
2023	2024	2025	2026	2027												
1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)	1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)	1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)	1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)	1 AD (0,5 existent, 0,5 nou)												
0,05 AST (existent)	0,05 AST (existent)	0,05 AST (existent)	0,05 AST (existent)	0,05 AST (existent)												
Personal extern	<p>Posturile END (existente) și AC (suplimentare) sunt necesare pentru a efectua lucrările tehnice, sprijinind pregătirea actelor referitoare la:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obligații de raportare privind obiectivele de reciclare, colectarea anumitor formate de ambalaje și consumul pungilor de transport din plastic; • cerințe privind posibilitatea de reciclare pentru anumite categorii de ambalaje; • norme armonizate de raportare pentru schemele de răspundere extinsă a producătorilor; • norme armonizate de calcul și verificare a conținutului reciclat din ambalaje; • revizuirea obiectivelor privind conținutul reciclat în lumina evoluțiilor tehnice și economice; • norme de armonizare a cerințelor de etichetare și a formatelor pentru sortarea de către consumatori, ambalajele reutilizabile, conținutul reciclat, ambalaje compostabile și un cod QR și alte suporturi de date digitale; • revizuirea derogărilor de la restricțiile privind substanțele care prezintă motive de îngrijorare din ambalaje; • stabilirea unor criterii minime obligatorii privind achizițiile publice verzi. <p>Executarea acestor sarcini necesită 4 agenți contractuali suplimentari, 2 END și 3 AC (1 AC este alocat ESTAT)</p>															

3.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

Propunerea/inițiativa:

- poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM).
- necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.
- necesită revizuirea CFM.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- nu prevede cofinanțare din partea terților
- prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ¹	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

¹ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - asupra resurselor proprii
 - asupra altor venituri
 - vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ²					A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3				
Articolul									

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

N/A.

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

² În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.